ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 85 (4585) СЕРЕДА, 13 ТРАВНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР

Економічне співробітництво — тема номер один

Сьогодні в Києві відбудеться зустріч Президента України Віктора Ющенка і Президента Фінляндії Тар'ї Халонен. Метою візиту є поглиблення двостороннього співробітництва наших країн у сферах взаємного першочергового інтересу — економіці, енергетиці, інвестиційній галузі, культурно-гуманітарному напрямі. Планується, що під час перемовин сторони обговорять двостороннє співробітництво наших країн, європейську і євроатлантичну інтеграцію, широке коло міжнародних питань, **повідомили у прес-службі глави держави.** Також планується участь президентів в українсько-фінському бізнес-форумі. **(Інтерв'ю з Президентом Фінляндії Тар'єю Галонен читайте на 6-й стор.).**

А 14—16 травня на запрошення швейцарської сторони Віктор Ющенко вирушить з офіційним візитом до Швейцарської Конфедерації. Крім зустрічей і переговорів зі своїм швейцарським візаві, міністром економіки, головою верхньої палати парламенту і віце-президентом Ради правління Швейцарського національного банку, глава української держави візьме участь у роботі Швейцарського економічного форуму і зустрінеться з представниками ділових кіл Швейцарії.

У кожного своя правда

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ранкове засідання 12 травня

Скандал із відставкою міністра внутрішніх справ Юрія Луценка призвів до чергового блокування парламенту. Зранку вся сесійна зала була в яскравих «декораціях» — на трибуні графин із гранчаком і міліцейським картузом, а довкола розвішені плакати з гаслами «МВС — не витверезник», «Ці вуста нічого не пили?», «П'яна влада — горе країні», «Пияка-міністр — ганьба для країни». Депутати від Партії регіонів заблокували парламентську трибуну і президію, вимагаючи негайного розгляду питання про відставку міністра внутрішніх справ Юрія Луценка. Ранкове пленарне засідання так і не відкрилося.

СТОР. 2

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Головний міліціонер проситься у відставку

На погоджувальній раді лідерів депутатських фракцій та голів парламентських комітетів Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зачитав заяву міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, в якій він просить парламент прийняти його відставку. Причиною цього став інцидент між міністром та німецькою поліцією в міжнародному аеропорту Франкфурта-на-Майні (ФРН) 4 травня, під час перельоту української офіційної делегації до Кореї, який набув широкого розголосу в Україні та світі.

У заяві міністр стверджував, що німецька поліція під час затримання діяла щодо нього самого та його нещодавно прооперованого сина без жодних пояснень, не пропускаючи їх на борт літака. Міністр вимагав пояснень, проведення медичного обстеження та прибуття відповідальних осіб. Після прибуття до аеропорту адвоката, консула України в ФРН, начальника поліції Франкфурта-на-Майні Юрій Луценко отримав офіційні вибачення від поліції, проте цей випадок набув, за словами міністра, «неправдивого» широкого розголосу в західній жовтій пресі та в Україні, а факти було перекручено. «У подальшому цей конфлікт став використовуватися виключно в українських вузькопартійних цілях, позиція секретаріату Президента та заява так званого тіньового міністра від опозиції пана Джиги — «Луценко давно має сидіти за ґратами» — доводить ситуацію до абсурду, — стверджує Ю. Луценко у заяві до Верховної Ради. — В таких умовах виконання завдань робочого візиту було дуже важким.

СТОР. 2

КОРОТКО

- Папа Римський Бенедикт XVI у рамках свого турне побував та помолився біля Стіни плачу в Єрусалимі.
- На Кіровоградщині жорстоко вбито таксиста.
- Китай відзначає річницю руйнівного землетрусу в провінції Сичуань.
- Харків'янин Павло Ельянов лідирує на міжнародному шаховому турнірі «Босна» у Сараєві.

За повідомленнями Укрінформу.

ПОДІЇ

Питну воду ділили по ковтку на брата, а коли зупинявся відбійний молоток, думали про найгірше

Врятовані шахтарі згадують про те, як провели під землею дві з половиною доби

На шахті «Новодзержинська», де 4 травня сталася аварія, досі не знайденими залишаються троє гірників. Після тижня пошуків рятувальні роботи довелося призупинити через новий обвал. Раніше з глибини майже 600 метрів підняли живими трьох гірників. Ще трьох знайдено без ознак життя. **Із врятованими робітниками, які проходять курс лікування в обласній лікарні професійних захворювань, зустрілася кореспондентка «Голосу України».**

СТОР. 14

Здрастуй, літо, прощавай, гаряча вода!

АК «Київенерго» почала проводити щорічні випробування теплових мереж у рамках підготовки до наступного опалювального сезону. Це, на жаль, уже традиційні роботи, під час яких перевіряють на міцність трубопроводи та їхні елементи, а також усі зварні та інші з'єднання. З 12 травня по 31 травня випробування пройдуть частково у Святошинському районі, а до 26 травня — частково у Голосіївському, Печерському, Дарницькому районах столиці.

«Київенерго» закликає городян повідомляти про випадки провалів і виходу гарячої води за такими телефонами: Святошинський район — **450-38-93, 497-60-72, 452-60-94**; Дарницький район — **566-13-48, 570-33-04**; Голосіївський район (Теремки-1, Теремки-2, Деміївка) — **249-47-29, 529-88-75**; Печерський, Голосіївський райони — **528-11-69, 272-23-73, 529-88-75**. Довідки за телефоном інформаційно-довідкової служби АК «Київенерго» — **1588**.

ВРОЖАЙ-2009

Аграрії на травневі «маялися» на полях

На Луганщині одну з головних культур області — соняшник — посіяли на 230 тисячах гектарів. Це майже три чверті від запланованих площ. Цікаво, що польові роботи на травневі свята активізувалися. Так, темпи сівби з 1 по 4 травня в області сягнули максимуму — близько 14 тис. га на добу, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

ПРОДОВЖЕННЯ АГРАРНОЇ ТЕМИ НА 12—13-Й СТОР.

За блокуванням роботи парламенту стоїть бажання його дострокового розпуску

Глава парламенту Володимир Литвин заявив, що за блокуванням роботи Верховної Ради стоїть бажання дострокового розпуску парламенту. «Реалізується черговий сценарій блокування роботи Верховної Ради, позаяк, відповідно до рішення Конституційного Суду, підстав до розпуску Верховної Ради немає, — сказав В. Литвин на брифінгу в кулуарах парламенту. — Надуманий привід, за яким стоїть одне — заблокувати і знайти ще один додатковий привід для дострокового припинення повноважень Верховної Ради». Глава парламенту зауважив, що трибуна блокується під надуманим мотивом: усі фракції кажуть, що треба розглядати це питання, але ані проекту постанови немає, ані бажання розглядати це питання. За словами В. Литвина, на погоджувальній раді було прийнято рішення зажадати від міністерств закордонних та внутрішніх справ необхідні матеріали щодо інциденту з Ю. Луценком у франкфуртському аеропорту, а сам міністр погодився прийти до парламенту у будь-який момент. Проте наміри в депутатів, на думку В. Литвина, інші: «Нікого не цікавить розгляд питання по суті, а включається лічильник про місяць блокування роботи Верховної Ради».

Глава парламенту наголосив, що кадрове питання не потребує попереднього розгляду в комітетах, і всі фракції погодилися з його розглядом. І воно розглядатиметься, коли будуть усі необхідні документи. Відкривши пленарне засідання, В. Литвин, за його словами, хотів запропонувати кожній фракції викласти свою позицію, а після того винести питання про відставку Ю. Луценка на голосування. «Нам треба давати об'єктивну оцінку і об'єктивну відповідь», — наголосив Голова Верховної Ради. Відповідаючи на запитання журналістів про його особисту оцінку поведінки Ю. Луценка під час інциденту з німецькими правоохоронцями, В. Литвин зауважив: якщо ті факти, про які йдеться у пресі, справді мали місце, то ставлення до тих подій у нього як людини «різко негативне». Водночас глава парламенту повідомив, що мав розмову з в. о. міністра закордонних справ, МЗС України направило до Німеччини офіційну ноту, але офіційної відповіді ще не отримали. «Та проблема в іншому — депутати наполягають на необхідності розгляду цього питання і водночас блокують його розгляд», — зазначив Голова Верховної Ради.

Так само дволико, на думку В. Литвина, підходять депутати і до проблеми грального бізнесу — цілий день під стінами парламенту мітингували протестувальники з різних областей України, котрі вимагали обмежити гральний бізнес в інтересах захисту дітей та молоді. «Усі говорять про необхідність упорядкування, унормування цієї проблеми, і разом із тим, коли домовилися, що одним із перших розглядатимуть це питання, не дають можливість його розглядати, —зауважив він. — Це ще одне підтвердження того, хто захищає чиї інтереси».

Ганна ШЕВЧЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У кожного своя правда

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 12 травня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Проте інші фракції не квапилися похапцем голосувати за відставку міністра. Лідер фракції «НУ—НС» Микола Мартиненко заявив, що «НУ—НС» не голосуватиме за відставку міністра. Він пояснив це тим, що не можна відправляти у відставку міністра лише на підставі публікацій у «жовтій пресі». «Ми за результатами «жовтої преси» не будемо голосувати жодного питання, у тому числі кадрового», — сказав М. Мартиненко.

Комуністи воліли спочатку заслухати у сесійній залі пояснення самого міністра. «Адже є різниця, чи звільнити у зв'язку з поданою заявою, чи звільнити за поведінку, яка дискредитує владу. Це ж різні речі. Треба почекати», — зазначив заступник голови фракції КПУ Адам Мартинюк.

Фракція БЮТ також заявила, що не голосуватиме за відставку Юрія Луценка, доки не буде документів, що б підтверджували його провину. «Без документів ми «за» не голосуємо у жодному випадку, — сказав лідер фракції БЮТ Іван Кириленко. — За документів на руках ми подивимося їх суть. Якщо винен, то це одна ситуація, а невинний — інша ситуація». За словами І. Кириленка, Ю. Луценко, написавши заяву про відставку, «зробив морально правильний крок для того, щоб не роздувався далі скандал».

Проте вже за годину у БЮТі заявили, що готові сьогодні розглядати питання стосовно Луценка, хоча відповідних документів від МЗС ще не надійшло. Іван Кириленко підтримав думку про те, що Партія регіонів знайшла привід із міністром внутрішніх справ, щоб заблокувати трибуну. «Це політичні речі, вони хочуть блокувати трибуну 30 днів для розпуску Верховної Ради, — сказав лідер фракції. — Але їм це не вдасться. Ми перервемо цей строк обов'язково, сесійний тиждень відкриється сьогодні чи завтра, чи післязавтра. Ми будемо наполягати на прийнятті необхідних законів. Але свій намір не голосувати за відставку Ю. Луценка бютівці не змінили, доки не отримали офіційної інформації про інцидент у франкфуртському аеропорту.

Перший заступник лідера фракції Партії регіонів Олександр Єфремов заявив, що «регіонали» блокуватимуть трибуну парламенту, доки народні депутати не проголосують за рішення про відставку Юрія Луценка з посади міністра внутрішніх справ України. Він зауважив, що в парламенті вже зареєстровано проект постанови, в якій пропонується відправити Ю. Луценка у відставку, — ще 10 липня 2008 року за результатами роботи тимчасової слідчої комісії Верховної Ради. О. Єфремов наголосив, що Ю. Луценко вже не «вперше ганьбить нашу державу на посаді міністра внутрішніх справ», нагадавши інцидент у секретаріаті Президента між ним та столичним міським головою Леонідом Черновецьким. На думку О. Єфремова, є намагання перевести це питання «в політичну площину, бо якщо парламент проголосує за відставку Ю. Луценка, тоді частина фракції «НУ—НС», тобто група «Народна самооборона», вийде з коаліції. «Ми блокуватимемо роботу Верховної Ради, доки не дозріють до цього рішення народні депутати з інших фракцій», — сказав депутат-регіонал.

О 12.30 очікуваної офіційної інформації з МЗС, за словами глави парламенту В. Литвина, не надійшло. Не зміг він зв'язатися і з Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко — коли телефонував, прем'єра на місці не було. Проте Ю. Луценко висловив готовність прийти до парламенту в будь-який час, коли розглядатиметься його питання. Чи буде розблоковано роботу парламенту і відкрито вечірнє засідання, гарантувати не міг ніхто.

Згодом у парламенті з'явився ще один зареєстрований проект постанови про звільнення міністра внутрішніх справ Юрія Луценка — за авторством депутата-регіонала Владислава Лук'янова. У ній пропонується прийняти відставку головного міліціонера.

Юліана ШЕВЧУК.

Незалежну профспілку медиків намагаються ліквідувати?

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко висловив занепокоєння ситуацією, що складається в столиці з роботою медичної галузі.

Микола Томенко нагадав, що 2008-й та початок 2009-го років відзначилися неодноразовими грубими порушеннями прав медиків столиці з боку київської міської влади та невиплатою надбавок за складність і напруженість роботи. А також хронічними затримками виплати заробітної плати, створенням заборгованості за захищеними статтями видатків державного бюджету, відключенням лікувальних закладів від електроенергії та водопостачання, залякуванням та звільненням головних лікарів за невиконання протиправних вказівок КМДА, грубим порушенням норм низки законів України тощо.

За словами Миколи Томенка, в цій ситуації саме Київська міська профспілка працівників охорони здоров'я, як найпотужніша профспілкова організація столиці, вчиняла активні дії із захисту трудових, соціально-економічних прав та інтересів своїх членів.

У квітні цього року після розширеного засідання пленуму Київської міської профспілки працівників охорони здоров'я, який своїм рішенням дав негативну оцінку стану галузі та умов праці медиків, з боку київської міської влади фактично було розпочато масштабну атаку на міську профспілку медиків. Згідно з інформацією, розповсюдженою керівництвом профспілки в ЗМІ, відповідно до усних розпоряджень Головного управління охорони здоров'я і медичного забезпечення КМДА керівництво медичних установ змушує медичних працівників писати заяви про вихід з профспілки. У свою чергу, ведуться активні спроби створити альтернативну профспілку, підзвітну міській владі Києва, — Вільну профспілку медичних працівників.

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко також повідомив, що він направив звернення до голови Федерації професійних спілок України та голови Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці Василя Хари з проханням втрутитися в дану конфліктну ситуацію з метою недопущення порушення законів України. Особливо, зважаючи на те, що чинне законодавство України чітко встановлює принцип незалежності, непідзвітності та непідконтрольності професійних спілок у своїй діяльності від органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Прес-служба М. Томенка.

Головний міліціонер проситься у відставку

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

З огляду на те, що ця брудна кампанія проти мене та мого сина триває, я розумію всю складність виконання обов'язків глави МВС. Дане бажання секретаріату Президента та опозиції дестабілізувати діяльність МВС очевидне. Я надто ціную зусилля колективу всього міністерства, яке у важких умовах кризи змогло не допустити розгулу злочинності та безкарності міліціонерів. Продовження такої політики для мене важливіше за все, включно з особистими амбіціями. З огляду на це, прошу розглянути питання про мою відставку. Розгляд заяви прошу провести без моєї присутності у найближчий час».

Глава парламенту скликав на 15 годину погоджувальну раду лідерів фракцій з питання відставки міністра внутрішніх справ і зауважив, що має бути висловлена позиція уряду з цього приводу.

Загалом пленарний тиждень у парламенті після тритижневої перерви обіцяє бути напруженим. До порядку денного включено понад 100 питань.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Микола Мартиненко, заступник керівника апарату — керівник Головного юридичного управління Михайло Теплюк, Микола Деркач, Іван Кириленко.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Луценко: «Того дня я випив келих пива»

Міністр внутрішніх справ Юрій Луценко подав заяву про відставку на ім'я Прем'єр-міністра України й Голови Верховної Ради. Про це він сам заявив учора вранці на прес-конференції, скликаній з приводу інциденту з поліцейськими за участю Луценка в аеропорту Франкфурта-на-Майні 4 травня.

Головний міліціонер країни повідомив журналістам, що його адвокати «готують позов проти газети «Bild», яка повідомила про інцидент в аеропорту. «В цій публікації є маса неправдивих даних», — заявив Луценко. Зокрема, за його словами, уже наступного дня після публікації німецька поліція офіційно спростувала інформацію видання про те, що в крові сина глави МВС України було виявлено три проміле вмісту алкоголю.

На запитання, чи вживав він того дня алкоголь, міністр відповів: «Так. Після прибуття з Києва ми обідали в аеропорту Франкфурта. Того дня я випив келих пива». Юрій Луценко не виключає: те, що відбулося, було «спланованою провокацією». «Можливо, я повинен був більше пам'ятати про те, що бажання підставити, використовувати яку-небудь помилку, навіть за кордоном, як з'ясувалося, для багатьох українських політиків є важливіше, ніж реноме країни», — заявив глава МВС. При цьому він відмовився назвати замовників провокації: «Я тут не для того, щоб будувати версії. Я став жертвою побутової ситуації, що, на жаль, вилилася у великий політичний скандал через українську еліту».

Юрій Луценко не виключає: те, що відбулося, було «спланованою провокацією»

Ніхто не забутий, ніщо не забуто

9 травня країна вшанувала тих, хто 1418 днів і ночей воював з нацистами на фронтах, кував зброю в тилу. Головною вулицею країни під прапорами, обпаленими порохом боїв, пройшли урочистим маршем ветерани Другої світової, юні богунці разом з Президентом Віктором Ющенком та Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко. Похід закінчився виступом Віктора Ющенка і концертом.

* * *

А напередодні вікопомної дати Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з ветеранами війни та Героями Радянського Союзу. Він висловив сподівання, що ця зустріч сприятиме підготовці до 65-ї річниці Перемоги. На переконання Голови Верховної Ради, ці урочистості мають «віддзеркалювати ваш подвиг у роки війни». Володимир Литвин наголосив, що Свято Перемоги і пам'ять про роки війни «повинні залишитися такими, якими ви це пережили».

* * *

9 травня в Нових Петрівцях Вишгородського району на Київщині Голова Верховної Ради разом з громадськістю вшанував пам'ять героїв — визволителів столиці України. Адже з Лютізького плацдарму в цьому селі 3 листопада 1943 року війська Першого Українського фронту розпочали визволення Києва від гітлерівців.

Виступаючи на мітингу, Володимир Литвин висловився проти переписування історії. «Не можна переписувати історію, доки живе пам'ять, доки живуть люди, які пережили ті часи і пам'ятають про них».

Він зазначив: «Сьогодні ми віддаємо шану всім ветеранам і переможцям Другої світової війни. Завдяки батькам і матерям ми святкуємо найбільший і найвеличніший день, коли радість обнімається зі смутком, — День Перемоги».

Відповідаючи на запитання кореспондента «Голосу України», Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив, що треба нарешті створити нелаковану «окопну правду» війни. Очима тих, хто ще зостався живий, щоб не залишилося в історії найбільшої і найжорстокішої війни білих плям.

Володимир Литвин разом з ветеранами скуштував солдатської каші і побував на святковому концерті.

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ВИСТАВКИ

Стіни розповідають історію будинку та держави

У кулуарах Верховної Ради відкрито виставку «Будинку Верховної Ради України — 70 років». В експозиції представлено копії 73 архівних документів і фотографій, які розповідають історію будинку парламенту від його проектування і будівництва у 1939 році до реконструкції 2004 року. Експонати надали архівні установи, підпорядковані Державному комітету архівів України, а також Національний заповідник «Софія Київська» та меморіальний музей В. Заболотного в Переяславі-Хмельницькому.

Відкриваючи виставку, глава парламенту Володимир Литвин наголосив на потребі збереження пам'яток архітектури, які становлять історичну цінність. Він зауважив, що експонати примушують усвідомити значення парламентаризму для України і водночас стимулюють деяких народних депутатів до того, щоб припинити намагання ліквідувати символи тоталітаризму в архітектурі цієї споруди. В. Литвин вважає, що треба наблизити будівлю парламенту до її первісного вигляду і задумів проектувальників, зокрема, архітектора Заболотного. Бо кожна деталь свого часу несла відповідне навантаження і свідчить про те, яке місце відводилося Верховній Раді у системі державної влади. А реконструкції необхідно робити для того, щоб поліпшити умови роботи законодавців. Утім, нових перебудов та реконструкцій будівлі парламенту найближчим часом не передбачається — з огляду на економічну ситуацію у державі порівняно з минулим роком фінансування Верховної Ради зменшено на третину.

Вл. інф.

На знімку: ***народний депутат України Адам Мартинюк оглядає виставку «Будинку Верховної Ради України — 70 років».***

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Готуються до парламентських слухань

Сьогодні відбудеться засідання **Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я.** Парламентарії планують розглянути зміни до статті 10 Закону «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (щодо обов'язків громадян у галузі охорони здоров'я) і зміни та доповнення до закону «Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення» (щодо приведення деяких положень у відповідність із Рамковою конвенцією Всесвітньої організації охорони здоров'я із боротьби проти тютюну). А також зміни до деяких законодавчих актів України (щодо вдосконалення законодавства у сфері відповідальності за незаконний обіг лікарських засобів), заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, прекурсорів, отруйних і сильнодіючих лікарських засобів та зловживанню ними. Крім того, народні обранці також планують обговорити підготовку до проведення 20 травня 2009 року парламентських слухань на тему: «Шляхи реформування охорони здоров'я та медичне страхування в Україні».

САМОПРАВСТВО

Вимагають вибачень від енергетиків

Сесія Миколаївської міської ради прийняла рішення, в якому зажадала від керівництва Миколаївської ТЕЦ і «Миколаївтеплоенерго» вибачитися перед територіальною громадою міста.

Таку жорстку вимогу до енергетиків депутати міської ради прийняли після того, як напередодні Дня Перемоги мешканці обласного центру почали одержувати квитанції на оплату комунальних послуг, на яких було відтворено карикатуру Кукриніксів. На малюнку воїн Червоної Армії всаджував багнет в око біснуватого фюрера. На квитанціях карикатура була трохи видозмінена — замість Гітлера було зображено жителів міста. На карикатурі 1941 року зроблено напис — «Нещадно розгромимо і знищимо ворога». У ролі ворогів, імовірно, миколаївські енергетики бачать територіальну громаду Миколаєва.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Миколаїв.

Вшанував переможців

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Зустріч із однодумцями провів у Донецьку народний депутат України, лідер «Фронту змін» Арсеній Яценюк.

«Для мене Донецьк неймовірно важливий, не тільки з точки зору кількості голосів — це було би банально, — він важливий глобально. Адже формування єдиної політичної нації, єдиного українського простору неможливе без Донецька, Львова, без Сімферополя і Чернігова», — зазначив парламентарій. Він узяв участь у святкуванні Дня Перемоги на меморіальному комплексі «Савур-Могила» у Сніжному і виступив в одному із залів обласного центру.

«Минулого року я сюди приїжджав як голова парламенту, а сьогодні приїхав як звичайний українець, — сказав народний депутат під час мітингу на Савур-Могилі. — Насамперед, щоб висловити свою глибоку шану тим, хто тут загинув. Потрібно, щоб люди усвідомлювали, що це була велика перемога над «чумою ХХ століття» — нацизмом».

Під час зустрічі в Донецьку А. Яценюк звернувся до присутніх із закликом найближчим часом обрати координатора обласного осередку. «У мене на столі вже є кілька кандидатур, які претендують на першу посаду. Хотів би наголосити, що ця посада не в політичній партії, а у громадській організації. І залежно від того, як упорається людина з цим завданням в організації, буде прийняте рішення, чи дійде вона до партії», — наголосив лідер «Фронту змін». «Для мене дуже важливо, щоб ми з вами усвідомили: якщо громадська організація перейде до політичної партії і виграє низку виборчих кампаній, то ті люди, які представлені у виборчих списках, повинні працювати», — додав А. Яценюк.

Ліна КУЩ.

Україні не потрібен Президент Ющенко!

Газета «Голос України» 18 березня 2009 року надрукувала мого Відкритого листа від 12 січня 2009 року Президенту України В. А. Ющенку з рішучою вимогою до нього негайно і достроково піти у відставку. З такими ж категоричними зверненнями до Ющенка виступили й інші політичні діячі країни. На жаль, Президент так і не зрозумів страшної і трагічної політичної та соціально–економічної кризи, до якої він довів державу і суспільство. Більше того, він втратив останні залишки своєї недолугої блюзнірської совісті і за допомогою залежного від нього націонал–олігархічного оточення амбітно вишукує якісь хитромудрі шляхи, щоб ще якимось чином продовжити своє бездарне президентство на другий термін, а в перспективі — можливо, й довічне правління. Саме цим викликані його так звані дивні «конституційні ініціативи» і безглузді чергові дії в останній ролі «кульгаючої качки» з рейтингом півтора–два проценти, тобто на рівні нижче плінтуса.

Виходячи з цього, нами підготовлене Подання у зв'язку з початком процедури імпічменту Президента України В.А. Ющенка, яке направлене у Верховну Раду і головам парламентських депутатських фракцій.

Конституція України дозволяє провести імпічмент Президенту вже цього року. Але для цього потрібна політична воля партій і виборців.

Верховна Рада України
ПОДАННЯ
народних депутатів України
«Про ініціювання питання усунення Президента України Ющенка Віктора Андрійовича з поста в порядку імпічменту у зв'язку з вчиненням злочинів»
(подається відповідно до статей 8 і 111 Конституції України як норм прямої дії)
підготовлене народним депутатом України, головою парламентської фракції комуністів Петром СИМОНЕНКОМ

Зважаючи на те, що правління Президента України В. Ющенка впродовж 2005—2009 років **відзначене** правовим нігілізмом, нехтуванням і системними **порушеннями** Конституції і законів України, а його практична діяльність спрямована на встановлення і **зміцнення** режиму особистої влади, результатом чого стало блокування роботи всіх гілок влади, руйнація системи управління країною, що призвело до **деформації засад державності**, втрати керованості державою та поглиблення розколу в суспільстві;

зважаючи на те, що внаслідок його дій чи бездіяльності значно посилилися кумівство, корупція, прямий грабіж держави та невиправдані витрати державних грошей в особливо великих розмірах;

зважаючи на те, що в умовах нинішньої жорстокої економічної кризи замість того, щоб згуртувати всі політичні сили країни для пошуку відповіді на кризові виклики, Президент України Ющенко В. А. зробив усе можливе для посилення політичного протистояння, внаслідок чого Україна стала однією з найвразливіших ланок у світовій економічній системі;

зважаючи на те, що непродуманою, а в певних випадках і прямо антидержавною зовнішньою політикою Президент України Ющенко В. А. підірвав авторитет Української держави як у східних, так і у західних партнерів;

зважаючи на те, що за час здійснення президентських повноважень Президент України Ющенко В. А. своїми діями, які дають підстави для звинувачень у злочинах, цілковито втратив довіру громадян;

зважаючи на те, що Президент України Ющенко В. А. фактично дискредитував інститут президентства як такий,

ми, народні депутати України, що підписалися нижче, ініціюємо питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту.

Відповідно до частини першої статті 111 Конституції України Президент України може бути усунений з поста Верховною Радою України в порядку імпічменту у разі вчинення ним державної зради або іншого злочину.

Зазначена стаття Основного Закону України передбачає не тільки підстави для усунення глави держави з поста в порядку імпічменту, а й містить положення стосовно процедури імпічменту: ініціювання цього питання шляхом внесення подання і прийняття рішення Верховною Радою України.

На конституційному рівні визначено, що усунення Президента України з поста в порядку імпічменту є виключним повноваженням Верховної Ради України, яке здійснюється в порядку особливої процедури, встановленої статтею 111 Конституції України (пункт 10 частини першої статті 85). Основний Закон України не передбачає необхідності **додаткового** врегулювання цих питань **окремим** законом чи іншим **правовим** актом.

Виходячи з правової позиції Конституційного Суду України (Рішення від 19 квітня 2001 року № 4-рп/2001), положення статті 111 Конституції України, як норми прямої дії, застосовуються безпосередньо незалежно від того, чи прийнято на їх розвиток відповідні закони, інші нормативно-правові акти.

Президент України як глава держави за Основним Законом України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина, що він має забезпечувати на підставі, в межах повноважень та у спосіб, визначених для нього виключно Конституцією та законами України.

Проте, склавши в січні 2005 р. присягу Президента України, Ющенко В. А. став на шлях їх порушення та зловживання своїм статусом і правами, здійснюючи при цьому антиконституційні дії, спрямовані на узурпацію влади з метою встановлення авторитарного режиму в державі.

Ці дії Президента України спричинили систематичне порушення конституційних прав і свобод людини і громадянина, руйнування інститутів державної влади в Україні, порушення основних принципів її здійснення на засадах поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Аналіз діяльності Ющенка В. А. на посаді Президента України впродовж 2006—2009 років засвідчує наявність у його діях кваліфікаційних ознак тяжких злочинів.

Зокрема, 2 квітня 2007 р. Президентом України Ющенком В. А. було видано Указ № 264 «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України», а 26 квітня того ж року видано Указ № 355 «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України та призначення позачергових виборів», яким було достроково припинено повноваження Верховної Ради України V скликання з покладанням на Кабінет Міністрів України забезпечення фінансування позачергових виборів до Верховної Ради України.

Видавши зазначені акти, В. Ющенко у неконституційний спосіб припинив діяльність вищого представницького органу — Верховної Ради України, **фактичне функціонування законодавчої гілки влади**, що **спричинилося** до тяжких наслідків в економічній, політичній, соціальній, духовній сферах суспільства.

Оскільки йдеться про пряме втручання в діяльність народних депутатів України, що представляють єдиний законодавчий орган України, такі дії мають ознаки злочину, передбаченого статтею 344 Кримінального кодексу України, а саме — незаконний вплив на народних депутатів України з метою перешкодити виконанню службових обов'язків особою з використанням свого службового становища.

З метою унеможливлення відновлення роботи Верховної Ради України та конституційного порядку в державі, під час перевірки Конституційним Судом України правомірності указів про припинення діяльності Верховної Ради України, Президент України вдався до неконституційного і безпрецедентного на світовому рівні втручання в діяльність Конституційного Суду України. На стадії ухвалення рішення Конституційним Судом України в закритій частині щодо неконституційності зазначених актів Президента України стосовно припинення повноважень парламенту, глава держави з надуманих мотивів і без конституційних підстав і повноважень видав укази про звільнення трьох суддів Конституційного Суду України за порушення присяги (Указ № 369 від 30 квітня 2007 р. «Про звільнення В. Пшеничного з посади судді Конституційного Суду України», Указ № 370 від 1 травня 2007 р. «Про звільнення С. Станік з посади судді Конституційного Суду України» та Указ № 390 від 10 травня 2007 р. «Про звільнення В. Іващенка з посади судді Конституційного Суду України»).

Порушуючи Конституцію України та переслідуючи мету узурпації влади, Президент України 23 травня 2007 р. у зверненні до народу України, в одноосібному порядку, проголосив Конституційний Суд України нелегітимним.

Такі дії Президента України містять ознаки злочину, передбачені статтею 353, частинами першою і другою статті 364, частинами першою і третьою статті 365 та частиною першою статті 376 Кримінального кодексу України, оскільки мало місце самовільне присвоєння владних повноважень, поєднане із вчиненням суспільно небезпечних діянь, та пряме втручання в діяльність судового органу з метою перешкодити виконання ним обов'язків у здійсненні правосуддя, а також зловживання владою, що спричинило істотну шкоду охоронюваним законом правам, інтересам окремих громадян та держави.

24 травня 2007 року підпорядковані Президентові України Управління державної охорони України та Служба безпеки України були задіяні ним для захоплення приміщення Конституційного Суду України та здійснення силових дій стосовно суддів Конституційного Суду України з метою недопущення їх в приміщення для здійснення правосуддя.

25 травня 2007 р. Ющенко В.А., всупереч Конституції та Закону України «Про військові формування», видав Указ № 474 «Про приведення системи управління внутрішніми військами у відповідність із Конституцією України» і підпорядкував собі внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ України, Розпорядженням № 113 «Питання забезпечення державної охорони» зобов'язав командувача цими військами здійснювати охорону приміщень Конституційного Суду України, Генеральної прокуратури України та інших важливих державних об'єктів з наданням йому права на залучення сил та засобів військово-оперативних резервів внутрішніх військ, внаслідок чого діяльність Конституційного Суду України по забезпеченню верховенства Конституції України фактично була заблокована.

Порушивши Конституцію України (ст. 6) і ст. 6 Закону України «Про Раду національної безпеки України», згідно з якою членами РНБОУ можуть бути керівники інших (крім передбачених Конституцією України) центральних органів виконавчої влади, Президент В. Ющенко своїми указами (від 8 лютого 2005 року №208/2005) вводив до складу Ради посадовців, які не входять до виконавчої влади (Генеральний прокурор України, Голова Верховного Суду України, Голова Національного банку України та інших), голів обласних державних адміністрацій, передавав Секретареві РНБОУ повноваження щодо ведення засідань Ради, що є прямим порушенням вимог частини другої ст. 106 Конституції, наділяв Секретаря РНБОУ іншими повноваженнями, які фактично ставили його над Кабінетом Міністрів України і загрожували зміною системи державної влади в країні всупереч Конституції України. Це є прямим зазіханням на конституційний лад в Україні. Умови для цього створюються протизаконним значним розширенням складу РНБОУ залежними від Президента посадовими особами (26 голосів облдержадміністрацій), що дозволяє проводити через Раду будь-які рішення, потрібні Президенту.

Такі антиконституційні дії Президента України є прямим доказом спроби зловживання службовим становищем, посягання на повалення конституційного ладу в Україні, захоплення державної влади насильницьким шляхом, тобто має місце скоєння тяжкого злочину, передбаченого частиною першою статті 109 Кримінального кодексу України.

Верховна Рада України Постановою від 19 червня 2007 р. № 1196-У «Про попередній звіт Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України для вивчення питань аналізу стану додержання Конституції та законів України у нормотворчій та правозастосовчій діяльності державних органів, посадових осіб, інших суб'єктів владних повноважень» встановила наявність порушень з боку Президента України Ющенка В. А. Конституції та законів України при виданні ним зазначених актів та визнала його дії антидержавницькими.

Але, нехтуючи приписи Конституції та закони України, акти Верховної Ради України, Президент України продовжує вдаватися до протидії здійсненню парламентом законодавчої діяльності, а Кабінету Міністрів України та судовим установам — виконанню своїх конституційних повноважень, що призвело до розбалансованості діяльності гілок державної влади (законодавчої, виконавчої та судової) і до створення реальної загрози економічного, політичного та фінансового краху в Україні.

На порушення вимог частини четвертої ст. 118 Конституції України Президент В. Ющенко одразу ж після інавгурації призначив своїми указами голів обласних держадміністрацій, не маючи подань Кабінету Міністрів. Непоодинокими є випадки, коли Президент В. Ющенко, порушуючи частину десяту цієї ж статті, не звільняє з посад голів місцевих держадміністрацій, яким відповідні ради кваліфікованою більшістю висловили недовіру.

Окремої уваги потребує систематичне втручання Президента України в діяльність судів загальної юрисдикції.

Так, у жовтні 2008 року народні депутати України оспорили, як незаконний, Указ Президента України від 9 жовтня 2008 р. № 911 «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України VI скликання та призначення позачергових виборів» в Окружному адміністративному суді м. Києва, який 10 жовтня 2008 року призупинив дію цього Указу.

Проте, в той же день — 10 жовтня 2008 року Президент України видав Указ N 921/2008 «Про внесення зміни до Указу Президента України від 2 лютого 2007 року № 73», яким відмінив положення Указу про призначення суддею Київського окружного адміністративного суду В. Келеберди. Саме цей суддя призупинив Указ Президента України №911/2008 «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України VI скликання та призначення позачергових виборів». Зазначений Указ є грубим порушенням частини другої статті 19 Конституції України, яка зобов'язує Президента України діяти виключно в межах Конституції та законів України. Підстави для дострокового звільнення судді встановлені статтею 15 Закону України «Про статус суддів». Водночас, ані Конституція України, ані Закон України «Про статус суддів» не передбачає звільнення судді шляхом скасування Указу про його призначення.

Однак, на незаконному звільненні судді Президент України не зупинив свою незаконну діяльність. 13 жовтня 2008 року Президент України Ющенко В.А. своїм Указом № 922/2008 «Питання мережі та кількісного складу суддів адміністративних судів України» ліквідував Окружний адміністративний суд міста Києва, чим унеможливив здійснення правосуддя у справі щодо дострокового припинення повноважень народних депутатів України. 15 жовтня 2008 року Указ Президента щодо реорганізації адміністративних судів Києва було призупинено Ухвалою Київського обласного адміністративного суду. Однак, уже наступного дня —16 жовтня 2008 року, Президент України своїм Указом № 941 «Про вдосконалення мережі адміністративних судів України» повторно ліквідував Окружний адміністративний суд міста Києва.

15 жовтня 2008 року Президент України видав Указ № 933/2008 «Про визнання таким, що втратив чинність, Указу Президента України від 24 квітня 2007 року № 338», яким визнав таким, що втратив чинність, Указ Президента України про призначення Отрош І. О. головою Печерського районного суду міста Києва. Саме цей суд напередодні призупинив слідчі дії стосовно судді Київського окружного адміністративного суду В. Келеберди. Зазначений Указ є незаконним, оскільки Рішенням Конституційного Суду України від 1-рп/2007 від 16 травня 2007 року у справі за конституційним поданням Вищої ради юстиції про офіційне тлумачення положення частини п'ятої статті 20 Закону України «Про судоустрій України» (справа про звільнення судді з адміністративної посади) Президента України було позбавлено права призначати суддів на адміністративні посади та звільняти їх з цих посад.

Вищенаведені дії Президента України щодо судів загальної юрисдикції містять ознаки злочину, передбаченого статтею 376 Конституції України, та кваліфікуються як втручання в діяльність судових органів.

Тільки цього року Президент України Ющенко В. А., зловживаючи правом, безпідставно і всупереч приписам Основного Закону України видав 37 указів, якими зупинив дію і оспорив на предмет конституційності 54 акти Кабінету Міністрів України, спрямованих на утвердження і забезпечення економічних, соціальних і політичних прав громадян та наповнення бюджету України (бюджетних надходжень).

Фактично такі дії Президента України Ющенка В.А. є спробою заблокувати роботу Кабінету Міністрів України. Таким чином, всупереч вимогам Конституції Президент України намагається отримати можливість управляти країною, цілком ігноруючи уряд. Вони блокують функціонування системи органів виконавчої влади у відповідних сферах суспільних відносин. Це зумовило ненадходження коштів до Державного бюджету України, внаслідок чого завдано істотних збитків та дестабілізовано ситуацію в Україні.

Водночас жодного із цих актів Уряду України Конституційний Суд України не визнав таким, що не відповідає Конституції України, як того вимагав Президент України.

Тож очевидно: «невідповідність Конституції» була тільки приводом. Насправді йшлося про блокування роботи уряду, з одного боку, і про спробу ведення власної соціально-економічної політики, з другого. Про це свідчить, зокрема, той факт, що більшість актів, про які йдеться, стосувалися майнових відносин, передусім — питань приватизації. Питання про доцільність або недоцільність приватизації знаходиться в компетенції Фонду держмайна України та уряду, але не Президента. Проте зупинка подібних рішень має дуже високу ціну, причому в безпосередньому значенні цього слова.

Конституція надає Президенту право в тому разі, коли та чи інша постанова Кабінету Міністрів викликає сумнів з точки зору її конституційності, призупинити дію такої постанови і водночас звернутися до Конституційного Суду, ст. 147, 150, встановити її невідповідність Основному Закону, якщо вона має місце.

Натомість Президент України Ющенко В.А. шляхом масового зупинення актів уряду, насамперед у сфері економічної політики та приватизації, намагався всупереч Конституції вести власну економічну та соціальну політику.

Цим він порушив статті Кримінального кодексу України — ст. 206 («Протидія законній господарській діяльності»), ст. 353 («Самовільне присвоєння владних повноважень або звання службової особи»), а також ст. 356 («Самоуправство»).

Крім того, Президент України Ющенко В.А. порушив ст. 211 Кримінального кодексу («Видання нормативно-правових або розпорядчих актів, які змінюють доходи і видатки бюджету всупереч встановленому законом порядку»).

Постійним виданням указів, що блокують діяльність уряду, а також самовільним звільненням суддів Конституційного Суду Президент порушив ст. 344 Кримінального кодексу («Втручання у діяльність державного діяча», де йдеться, зокрема, про Прем'єр-міністра України, члена Кабінету Міністрів

України, Голову або члена Центральної виборчої комісії тощо).

Підміняючи своїми діями органи законодавчої та виконавчої влади і використовуючи повноваження на призначення глав місцевих державних адміністрацій, Президент України Ющенко В. А. перебрав на себе функції найвищого виконавчого органу держави і указами від 29 грудня 2006 р. № 1164 «Про тимчасове виконання обов'язків голів місцевих державних адміністрацій», від 26 червня 2008 р. № 592 «Про тимчасове виконання обов'язків голів місцевих державних адміністрацій» (втратив чинність Указом від 9 жовтня 2008 р. № 912) та від 11 лютого 2008 р. № 117 «Про службові відрядження у межах України голів місцевих державних адміністрацій» (втратив чинність Указом від 18 листопада 2008 р. № 1048) на тривалий час фактично вивів їх діяльність з підпорядкування Уряду України.

Впадає в очі, що Президент України Ющенко В.А. багаторазово здійснював призначення та звільнення голів обласних державних адміністрацій, не маючи на це відповідного подання Кабінету Міністрів України. В такий спосіб систематично порушувалася ст. 118 Конституції України, що призводило до дезорганізації діяльності системи органів державної влади.

Протягом більше двох років (з 22 грудня 2006 року) обов'язки Голови Служби безпеки України виконує посадовець, якого не затвердила Верховна Рада України (при голосуванні за його кандидатуру не було подано жодного голосу народних депутатів). Тобто одна з найважливіших силових структур не має затвердженого парламентом керівника, що є неприпустимим у практиці державотворення, ставить керівника цієї Служби у ще більшу залежність від глави держави, його свавільних дій і рішень.

Така практика за часів президентства В. Ющенка набула небезпечного поширення.

Це унеможливило реалізацію Кабінетом Міністрів України конституційних повноважень щодо спрямування і координації роботи органів виконавчої влади, реалізацію загальнодержавних і регіональних програм економічного та соціального характеру, забезпечення прав і свобод людини і громадянина. Згадані дії Президента України мають усі ознаки злочину, передбаченого статтею 365 Кримінального кодексу України.

За наслідками роботи Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань з'ясування обставин поставки до Грузії української військової техніки з метою встановлення фактів порушення законодавства України та норм міжнародного права — виявлені факти вчинення Президентом України на підґрунті особистих інтересів дій, що мають ознаки злочину та які завдали істотної шкоди охоронюваним законом державним та громадським інтересам.

На це вказує та обставина, що 3 жовтня 2005 р. за особистою вказівкою Президента України Ющенка В.А. в Грузію поставлялися найсучасніші види зброї, які знімалися з бойового чергування Збройних Сил України, і це суттєво знизило обороноздатність держави. Поставка військової техніки та зброї в Грузію здійснювалася під безпосереднім патронатом Президента України. Такі дії мають ознаки злочину, передбаченого частиною другою статті 364 Кримінального кодексу України — зловживання владою, що спричинило тяжкі наслідки охоронюваним законом державним та громадським інтересам.

З вересня 2008 року Президент України Ющенко В. А., як особисто, так і через свої служби та речників, безпідставно поширює завідомо неправдиві повідомлення Генеральній прокуратурі України, іншим правоохоронним органам України та громадськості про скоєння Прем'єр-міністром України тяжкого злочину — державної зради.

Такі дії глави держави мають ознаки злочинів, передбачених частиною другою статті 383, та злочину проти авторитету органу державної влади, передбаченого статтею 344 Кримінального кодексу України, оскільки йдеться про завідомо безпідставні обвинувачення вищої посадової особи держави в скоєнні особливо тяжкого злочину і дискредитації державного органу влади та держави в цілому.

Впродовж терміну здійснення президентських повноважень Президент України В. Ющенко неодноразово, користуючись своїми повноваженнями, здійснював кроки, які дають підстави для звинувачень у корупції. Зокрема, це:

— кроки, спрямовані на збереження «RosUkrEnergo» як компанії-посередника на газовому ринку;

— захист невигідної для України угоди з компанією «Vanco»;

— лобіювання постачання зборок ядерного палива виробництва компанії «Westinghouse», які набагато дорожчі і непристосовані для реакторів, якими оснащені українські АЕС;

— погодження і закупівля для державних потреб техніки іноземного виробництва попри наявність вітчизняних аналогів (зокрема — закупівля для потреб президента літака виробництва компанії «Airbus»).

Незалежно від того, чи мали місце в цих та багатьох інших випадках безпосередні корупційні дії (судового розслідування цих справ не проводилося), очевидно, що їх наслідком були величезні прямі втрати державних коштів та зниження інвестиційної привабливості України, що призвело до ще більших втрат внаслідок невикористаних можливостей.

Президент України Ющенко В.А. є також причетним до глибокої кризи у фінансово-економічній сфері, яка стала можливою внаслідок безвідповідальної, а в окремих випадках незаконної, політики керівництва Національного банку України.

Так, Національним банком України в жовтні—грудні 2008 року проведена грошова емісія, штучно знижений курс гривні, що дестабілізувало банківську систему України. На подолання наслідків фінансової кризи 97 вітчизняних банків одержали рефінансування від НБУ. Однак левову частину від 40,3 млрд. грн. загальної суми рефінансування — 7,1 млрд. грн. — отримав банк «Надра», власником якого є Дмитро Фірташ, близький до Президента України та керівника його секретаріату.

У своєму попередньому звіті щодо результатів діяльності за період з 18 по 25 грудня 2008 року Тимчасова слідча комісія Верховної Ради України з питань перевірки діяльності Національного банку України в період фінансової кризи, утворена відповідно до постанови Верховної Ради України від 18 грудня 2008 року № 700-УІ, визнала роботу Національного банку України в період фінансової кризи такою, що не забезпечила основної функції Національного банку України — стабільності національної грошової одиниці, що створило загрозу національній економічній безпеці та суверенітету України. Процедури рефінансування Національним банком України протягом жовтня—грудня 2008 року та організацію ним валютного ринку визнано непрозорими, упередженими на користь окремих фінансових структур, наділеними ознаками корупції і такими, що призвели до масштабної та різкої дестабілізації національної валюти та інфляції.

У звіті звернуто увагу на особливі переваги, надані Національним банком України в питанні рефінансування окремим приватним банкам, головним чином банкам «Надра» та «Родовід Банк». Такі переваги були невиправданими з точки зору призначення системи рефінансування, дискримінаційними щодо інших банків і становили грубі порушення законодавства України, зокрема нормативно-правових актів самого Національного банку України.

У цьому зв'язку Тимчасовою слідчою комісією рекомендовано, зокрема:

* висловити недовіру Голові та Правлінню Національного банку України;

* звернутися до Президента України з вимогою невідкладно внести подання про звільнення Стельмаха В.С. з посади Голови Національного банку України, а також внести на розгляд Верховної Ради України кандидатуру на посаду Голови Національного банку України.

Висновки й пропозиції, висловлені в попередньому звіті Тимчасової слідчої комісії, було повністю підтримано Верховною Радою України в постанові від 26 грудня 2008 року № 831-VI «Про попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки діяльності Національного банку України в період фінансової кризи», якою парламент висловив недовіру Голові Національного банку України та Правлінню Національного банку України та звернувся до Президента України з вимогою невідкладно внести подання про звільнення Стельмаха В.С. з посади Голови Національного банку України, а також внести на розгляд Верховної Ради України кандидатуру на посаду Голови Національного банку України.

Президент України проігнорував це звернення Верховної Ради України та не відреагував на названу загрозу всупереч своєму конституційному обов'язку гарантувати державний суверенітет і забезпечувати національну безпеку України.

Згідно з постановою від 15 січня 2009 року № 870Л^І «Про внесення зміни до Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки діяльності Національного банку України в період фінансової кризи» Верховна Рада України повторно звернулася до Президента України з вимогою невідкладно внести подання про звільнення Голови Національного банку України, а також внести на розгляд Верховної Ради України кандидатуру на посаду Голови Національного банку України. Це звернення було так само проігнороване Президентом України.

Попри вищезазначене, 20 січня 2009 року Національним банком України прийнято рішення про рефінансування банку «Надра» ще на три мільярди гривень. Таким чином, своєю бездіяльністю Президент України фактично схвалив протизаконні й економічно згубні дії Національного банку України.

Слід зазначити, що ситуація із зростанням валютного курсу впливає на стратегічне рішення уряду — переведення поставки газу в державу за прямими контрактами: Газпром — НАК «Нафтогаз України» (з 1 січня 2009 року). В той час, коли банк «Надра» купує валюту за курсом Національного банку, НАК «Нафтогаз України», погашаючи борги перед Росією, змушений купувати долари за ринковим курсом, штучно збільшеним НБУ (вдвічі). Тобто внаслідок таких дій НБУ ціна на газ для України і в самій Україні зростає вдвічі навіть без втручання Росії. А це неминуче позначається на життєвому рівні населення України.

Отже, маючи виключне право на внесення до Верховної Ради подання на призначення-звільнення керівника НБУ, Президент Ющенко В.А. намагається зберегти цю посаду за Стельмахом В.С., таким чином продовжуючи політику на знищення економіки України та на погіршення добробуту її громадян. Ці корупційні махінації на валютному ринку призвели до руйнації економіки, фінансової системи країни і завдали значних збитків, що мають тяжкі наслідки, а організатори махінацій з валютним курсом отримали спекулятивний прибуток, фактично пограбувавши громадян України більше ніж на 2 млрд. доларів США.

У зв'язку з цим 26 січня 2009 року Верховна Рада України прийняла Постанову № 903-VI «Про відповідальність Президента України Ющенка В.А. за ситуацію, що склалася у фінансово-кредитній сфері України», в якій визнала, що Президент України Ющенко Віктор Андрійович своєю бездіяльністю в ситуації, яка склалася у фінансово-кредитній сфері України, взяв на себе особисту відповідальність за різке знецінення грошової одиниці України, численні спекуляції на валютному та іпотечному ринках, невиконання комерційними банками своїх зобов'язань перед вкладниками, істотні зловживання в процесі рефінансування комерційних банків, повну відсутність контролю Національного банку України за діяльністю комерційних банків, що призвело до значного погіршення добробуту громадян України.

Така бездіяльність Президента України містить ознаки складу злочину, що може бути кваліфікований або як службова недбалість, що спричинила тяжкі наслідки (частина друга статті 367 Кримінального кодексу України); або, в разі особистої зацікавленості Президента України в протизаконних діях Національного банку України, як зловживання владою або службовим становищем, що спричинило тяжкі наслідки (частина друга статті 364 Кримінального кодексу України); або як привласнення, розтрату або заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем, вчинені за попередньою змовою групою осіб в особливо великих розмірах (частина п'ята статті 191).

Щодо ініційованих Президентом України Ющенком В.А. невиправданих витрат, то прикладом може слугувати будівництво пам'ятника жертвам Голодомору в Києві, що видається особливо цинічним, беручи до уваги величезний трагізм цієї історичної теми. За попередніми розрахунками, вартість будівництва становить близько 750 млн. грн., що майже в 4 рази дорожче, ніж пам'ятник Голокосту в Берліні. На побудову першої черги меморіалу в 2008 році вже витрачено 133 млн. грн., в той час, як на соціальну допомогу дітям-сиротам виділено 125 млн. грн., на санаторне лікування інвалідів — 70 млн. грн. Зрозуміло, що такий масштаб витрат відкриває широкі перспективи для відмивання грошей.

Мають місце непоодинокі факти самоусунення Президентом України від виконання конституційних обов'язків по захисту прав і свобод людини і громадянина, в тому числі і права на свободу волевиявлення та права народу (суверена влади) на управління суспільством.

Зокрема, 29 грудня 2006 р. Центральна виборча комісія України прийняла Постанову № 1302 «Про підписи громадян України під вимогою про проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою, які не підлягають врахуванню» та направила її Президентові України для вирішення питання щодо проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою про членство України в НАТО та ЄЕП.

Ігноруючи зобов'язуючі приписи Конституції України про необхідність проголошення референдуму (частина друга статті 72 і пункт 6 частини першої статті 106) та Рішення Конституційного Суду України з цього питання, Президент України Ющенко В.А. майже два роки зволікає з виконанням свого обов'язку, таким чином перешкоджаючи вільному здійсненню громадянами України своїх конституційних прав — брати участь у референдумі. Такі дії мають ознаки злочину, передбаченого частиною другою статті 160 Кримінального кодексу України.

Президент України Ющенко В.А. та підлеглі йому особи, систематично необґрунтовано втручаючись у діяльність місцевих органів виконавчої влади й органів самоврядування, вчиняли дії, спрямовані на підрив вільного характеру виборів, гарантованого ст. 71 Конституції України. Зокрема, Президент України та його секретаріат забезпечили протиставлення Прем'єр-міністру України та Кабінету Міністрів України голів обласних державних адміністрацій, зокрема — голови Київської міської державної адміністрації. Наприклад, під час проведення дострокових виборів київського міського голови та київської міської ради в травні 2008 року секретаріат Президента України упереджено надав підтримку одному з кандидатів, забезпечуючи вплив на загальноукраїнські ЗМІ та розкол опозиційних до діючого міського голови сил. Зокрема, блок «Наша Україна — Народна самооборона», що його на той час фактично очолював Президент, як почесний голова партії «Народний союз «Наша Україна», внаслідок дій з боку СП підтримав одразу кількох кандидатів, що сприяло розпорошенню виборців.

Окрім того, всупереч вимогам Основного Закону, відповідно до статті 103 якого «Президент України... не може обіймати посаду... в об'єднаннях громадян», Ющенка В. А. 29 листопада 2008 року було обрано головою політичної партії «Народний союз «Наша Україна».

Зважаючи на наявність у діях Президента України Ющенка В. А. ознак злочинів, передбачених частиною першою статей 109 і 160, частиною п'ятою статті 191, статтями 344, 353, частиною першою і другою статті 364, частиною першою і третьою статті 365, частиною другою статті 367, частиною першою статті 376 та частиною другою статті 383 Кримінального кодексу України,

ПРОСИМО:

1. Внести на розгляд Верховної Ради України письмове подання народних депутатів України про ініціювання питання про усунення Президента України Ющенка Віктора Андрійовича з поста в порядку імпічменту та включити його до порядку денного сесії Верховної Ради України як невідкладного.

2. Відповідно до статті 111 Конституції України розпочати процедуру усунення Президента України Ющенка Віктора Андрійовича з поста в порядку імпічменту.

Народні депутати України — члени фракції КПУ у Верховній Раді України.

11 березня 2009 року.

***

Фракція комуністів у Верховній Раді України своїм Поданням про імпічмент Президента Віктора Ющенка має на меті усунути його з поста у зв'язку із вчиненням вищеназваних злочинів і тим самим зміцнити демократичні засади державного і суспільного життя, покласти край правовому безладдю і свавіллю, надійно захистити політичний і економічний суверенітет України, конституційні права і свободи людини і громадянина.

Як бачимо, у перелік антидержавних, антиконституційних, антинародних злочинів, які названі в Поданні, увійшли найбільш кричущі факти. Але цей перелік можна продовжувати ще довго. Це спроба Ющенка і його «помаранчевої» команди, підштовхуваних американськими покровителями, втягнути Україну в НАТО всупереч волі українського народу, це поспішний вступ України до Світової організації торгівлі без врахування інтересів вітчизняного виробника і вітчизняного споживача, влізання у нові борги Міжнародного валютного фонду.

Це торговельна і газова війна з Росією, інтриги навколо перебування Чорноморського флоту Російської Федерації в Криму. Це незаконна торгівля зброєю до Грузії і підтримка її агресії проти Південної Осетії і Абхазії. Це безвідповідальна політика керманичів України в Чорноморсько-Азовському регіоні, втрата територіальної цілісності біля острова Зміїний, безпринципова участь у брюссельському договорі з приводу так званої модернізації української газотранспортної системи без врахування інтересів Росії як основного європейського газопостачальника...

Своєю неспроможністю своєчасно і адекватно оцінювати внутрішню і зовнішню ситуацію Ющенко і його націоналістичне оточення довели Україну до краю фінансово-економічної кризи, а трудовий народ — до бідності і злиднів. В основі їх політики стали корупція і здирництво, привласнення останніх залишків колишнього загальнонародного багатства. Вони активно ведуть криміналізацію і фашизацію суспільства, розколюють православну віру, виступають проти російської мови як форми спілкування людей, всіляко принижують величні досягнення соціалістичного періоду, переможну участь Радянської Армії у Великій Вітчизняній війні, героїзують бандерівців та інших підлих зрадників народу і держави.

Зрозуміло, все це підриває авторитет України у світі, повністю втрачається довіра громадян до своєї держави і її нинішніх керівників.

Хочу підкреслити, що Україні взагалі не потрібний інститут президентства, який, як показує життя, тільки дестабілізує ситуацію в державі й суспільстві. Ми маємо вже третього Президента, але ніхто з них — ні Кравчук, ні Кучма, ні Ющенко не відповідає сподіванням українського народу, вся їх бездарна діяльність зводилась до протистояння з Верховною Радою і Кабінетом Міністрів України. Це набуло особливо гострих, потворних і цинічних форм після президентських виборів 2004 року, що призвело до узурпації влади кримінально-олігархічними кланами і встановлення в Україні диктаторського, фашистсько-тоталітарного націоналістичного режиму.

Ось чому я глибоко переконаний, що українському суспільству не притаманна президентська модель, тим більше що вона побудована за протиприродним принципом: Президент формально, за Конституцією, виконавчу владу не очолює, але намагається підім'яти під себе уряд, органи виконавчої влади, силові структури, судову систему, диктувати свою волю парламенту — і при цьому ні за що не відповідати. Отож об'єктивна непотрібність інституту президентства стає дедалі очевиднішою кожному, крім Президента і його оточення.

На наш погляд, демократичнішою є саме парламентська модель, рішення депутатського корпусу є виваженішими, аніж однієї людини, яка що хоче, те й робить. Виходячи з цього, у підготовленому фракцією КПУ проекті нової редакції Конституції, надрукованій у газеті «Голос України» 7 липня 2007 року, взагалі відсутня посада Президента. Найвищим органом державної влади буде єдиний законодавчий орган — Верховна Рада, вищим колективним органом у системі виконавчої влади стане Рада Міністрів. Буде відновлено повновладдя рад усіх рівнів — справжніх органів самоврядування. Важливе значення надаємо ефективному функціонуванню судової системи.

Реалізація цих конкретних пропозицій дозволить відновити чітку, струнку, позбавлену паралелізму, умов для протистояння, злагоджено діючу систему органів влади та управління.

Сподіваємося на широку всенародну підтримку наших рішучих пропозицій, у тому числі з проведенням масових акцій протесту з вимогою імпічменту Президента Віктора Ющенка.

Україні не потрібний такий Президент, як і посада Президента взагалі!

Петро СИМОНЕНКО,
голова фракції комуністів у Верховній Раді України, перший секретар ЦК Компартії України.

На наш погляд, демократичнішою є саме парламентська модель

Президент Фінляндії Тар'я Галонен: «Найбільшим досягненням для України може стати вибір шляху розвитку країни та її майбутнього»

Уперше Україну 12 травня з триденним офіційним візитом відвідає Президент Фінляндської Республіки Тар'я Галонен. Напередодні візиту до Києва спеціальний кореспондент Укрінформу відвідав Гельсінкі, зазирнув за лаштунки президентської резиденції і зустрівся з фінським лідером. Напевно, сонячна погода однієї із скандинавських столиць, затишна домашня атмосфера жовтої кімнати резиденції розвіяли стриманість співрозмовниці й надихнули її на щиру і відверту розмову.

— Вельмишановна пані Президент, хотілося б мати уявлення про коло питань, які ви маєте намір порушити під час зустрічей з керівництвом України.

— **По-перше**, це необхідність конкретизувати наші дружні відносини. Хотіла б зробити акцент на тому, що навіть якщо Фінляндія і є членом Євросоюзу, а Україна — поки що ні, все одно ми залишаємося партнерами. Наші країни є членами Ради Європи, ОБСЄ, не кажучи вже про членство в ООН.

По-друге, я хотіла б для себе відновити спогади про українські міста. Є також бажання почути, що Президент України, інші лідери країни очікують від нас. Цікавить нас і питання конституційних змін в Україні.

На мою думку, у нас поки що слабо розвинуті ділові відносини. Спочатку візит готувався поза їхніми рамками. Але оскільки ці питання є надзвичайно актуальними для бізнесових кіл Фінляндії, ми почали планувати візит за участю міністра зовнішньої торгівлі і розвитку Фінляндії. Адже питання такого характеру не є компетенцією лише Президента і Міністерства закордонних справ. Міністр зовнішньої торгівлі і розвитку Пааво В'яюрюнен є одним із найбільш досвідчених членів уряду. Отже, наш візит покликаний також посприяти налагодженню ділових взаємин, що у контексті глобальної економічної кризи є надзвичайно важливим для обох країн.

— Ваша Високосте, на вашу думку, яке питання для України є найактуальнішим в європейському вимірі?

— Гадаю, це питання вибору. Україна є однією з тих країн, які не входять до складу Євросоюзу. Вам необхідно визначитися, виокремити власні пріоритети у взаєминах з ЄС. Головне при цьому — пам'ятати, що існують три принципи, три основні стандарти в системі міжнародних відносин: демократія, права людини і міжнародне право. Це базові принципи стабільності та процвітання. Україна — держава з великою історією, багатою культурою і давніми традиціями. У контексті змін, що відбулися у вашому минулому, необхідно сконцентруватися на тому, щоб в Україні ефективно працювали уряд і законодавча система. Слід дотримуватися взятих зобов'язань, і тоді ми знатимемо, що вибір України та її зусилля спрямовані на досягнення конкретної мети на шляху до ЄС.

— У Фінляндії 2000 року відбулися зміни до Конституції. Яке ваше ставлення до реформ основного закону країни у принципі?

— Свого часу під час перебування на посаді міністра закордонних справ і члена уряду я була залучена до проведення конституційної реформи. Ми хотіли внести зміни до основного закону для того, щоб надати більше повноважень фінському парламенту. Завдання полягало у зменшенні впливу з боку президента. У Фінляндії традиційно президент мав більше повноважень, і тоді ми хотіли збалансувати цю систему. Це був компроміс. Мій власний досвід під час роботи в комітеті Ради Європи свідчить, що це добре працює. Маю на увазі розподіл повноважень між двома гілками влади — президентом і головою уряду. Багато країн, особливо з республіканською формою правління, мають систему рівноправного розподілу влади. У деяких країнах влада президента сильніша, як, наприклад, у Франції. В інших сильнішу владу має прем'єр-міністр. Але, що важливо і може бути також цікавим для вашої країни, це поява так званого бажання співпраці, тобто пошуку і досягнення компромісу. Конституція Фінляндії, наприклад, вимагає цього. Вона містить у собі заклик до ефективного співробітництва. Зрозуміло, що коли при владі перебуває більше, ніж одна людина, це може вносити певні труднощі у створення системи. Але якщо є бажання мати консенсус, його можна досягти. Хочу також нагадати, що це стосується не лише президента і голови уряду, а й парламенту.

— Міжнародна політика Фінляндії та її політика безпеки базуються на принципах військового нейтралітету. На вашу думку, чи мали б прикладне значення здобутки вашої держави в цьому аспекті для України?

— Кожна країна має право самостійно обирати для себе систему безпеки. Але якщо інші держави долучатимуться до цього процесу, то це може розглядатися з точки зору підвищення рівня безпеки і цих країн у тому числі. Це є природним для тих країн, які у минулому мали колективну систему безпеки, наприклад, як країни колишнього СРСР або країни Варшавського договору.

Для нас традиційно прийнятні моделі, що їх мають Швеція, Ірландія та Австрія. Вони є досить ефективними. Існують країни з членством у НАТО. Це демонструє, що в ЄС країни-члени мають гнучкі моделі безпеки. Членство в Євросоюзі не примушує до участі в інших об'єднаннях. Я задоволена, що в ЄС є система безпеки. І я тішуся тим, що ми можемо надати нашим союзникам можливості обох систем колективної безпеки. Фінляндія була дуже активною в цій сфері від самого початку. Це велика відповідальність. Для нас і для ЄС є можливість урізноманітнити міжнародне співробітництво, тому що іноді сусіди бувають доброзичливими, іноді ні. ЄС із його диференційованим співтовариством сьогодні має змогу створити систему безпеки у вигляді парасолі. Для України це також буде її вибором у майбутньому. Це стосується і членства в ЄС. Але при цьому дуже важливо розуміти, що будь-який вибір повинен мати підтримку з боку громадян. В іншому разі організація не матиме справи з лідерами тієї країни, які не мають згоди людей, що проживають у цій країні. Тому вважаю за необхідне поважати думку людей.

— Пані Президент, як ви ставитеся до спрощення візового режиму для України?

— Внесення змін до спрощення візового режиму розподілено між комісіями країн-членів ЄС. Євросоюз не прагне бути закритим клубом, у тому числі і з візових питань. Ми хочемо мати відкриті, але водночас захищені кордони. У своїх принципах Фінляндія дотримується позитивного ставлення до спрощення візового режиму і навіть візової волі. Коли я була міністром закордонних справ, я якось зазначала, що віза є всього лише аркушем паперу, що вітає конкретну людину в країні. Разом з тим для отримання такого запрошення необхідні паспорт або інші документи, і якщо вони в порядку і не потрібні інші підтверджувальні документи, то ми зможемо говорити про скасування візового режиму загалом. Деякі країни впровадили власні візові програми. Чому б і ні? Але я хотіла б наголосити, що для ЄС важливою є єдина спільна політика у сфері візового режиму. Беручи до уваги той факт, що Фінляндія є країною Шенгенської угоди, необхідно розуміти: будь-яка запрошена до країни людина має свободу пересування іншими країнами дії договору. Тож свобода — так, але з урахуванням правил безпеки.

— Кілька років тому Фінляндія стала першою з країн Західної Європи, яка після Чорнобильської катастрофи прийняла рішення будувати п'яту АЕС. Яке ваше ставлення до розвитку атомної енергетики на континенті?

— Спробую бути щирою в цьому питанні. Колись, коли ми разом із прем'єр-міністром Фінляндії були молодшими, ми активно виступали в парламенті проти атомної енергетики. Ми обидва в минулому були критично налаштовані проти використання атомної енергії, хоча й належали до різних політичних сил і партій. Атомна енергетика має небезпечну властивість. Нині у Фінляндії розроблена досить безпечна система виробництва атомної енергії, що використовується і для потреб населення, і у військовій промисловості.

З другого боку, якщо ми дозволяємо використовувати атомну енергію одній країні, ми маємо зробити це і для іншої, у разі якщо критерії безпеки відповідають ухваленим нормам. Виходячи з цього, вважаю: ми повинні вимагати у разі інтеграції нових країн до ЄС чогось більшого порівняно з тим, що ми зробили самі. Навіть маючи певні застереження, ми ніколи офіційно не були проти атомної енергетики в країнах-членах. Від окремих країн, таких як Литва, ми вимагали відповідності критеріям безпеки, і вони це виконали і дотримуються їх нині. Слід зазначити, що такі країни, як Швеція, Німеччина, Австрія, більш критично підходили до цього питання.

Для нас важливішим є розуміння значення цієї енергетики для населення. Ми прагнемо розвивати ядерну енергетику і повинні шукати компроміс, особливо після підписання Кіотського протоколу та проведення відповідних досліджень у контексті кліматичних змін. Ми дійшли висновку, що необхідно змінити підхід і перебудувати систему атомної енергетики. Моя особиста думка: можливо, раніше ми були занадто великими ентузіастами в цьому питанні. Така річ, як атомна енергетика, не є примхою, вона необхідна. Але водночас ми вважаємо вкрай необхідним для нових членів відповідати прийнятим вимогам з цього питання. Так ми підходимо у Фінляндії до питань, що стосуються сфери національної енергетики. Це стосується не лише атомної енергетики, а й інших джерел енергії. У нас також є нафта, газ, інші ресурси, які ми імпортуємо і не видобуваємо самостійно.

— Дякую.

Розмову вів Роман СУЩЕНКО (Укрінформ).

(Друкується зі скороченням.)

СУСПІЛЬСТВО

Питну воду ділили по ковтку на брата...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Татка відкопали?»

Вадима Ракіцяну на поверхні два дні й три ночі чекали рідні, а десятирічний син Вова щоранку перепитував: «Ну що, татка відкопали?» Батько прохідника тридцять років пропрацював на шахті, тож пояснювати, чим загрожує завал, не треба було. Рідна тітка Ольга Миколаївна емоційно вигукувала: «Не треба нам жодних пільг, аби лише наш Вадик живим залишився!» Тягнулися години нестерпного чекання — як для потерпілих, так і для їхніх рідних.

«Найважче було в перші години. Довго ждали, — зізнається Вадим Ракіцяну. — Хоча, в принципі, знали, що повинні витягти всіх, але коли?.. Може, вже пізно буде? Ми по трубах відстукувалися, щоб сказати, що живі. І по рамах, і по повітряному ставу, і по водному. А нас почули, лише коли метрів сорок пройшли. І ми стали чути, як працює відбійний молоток. Уже надія з'явилася. Хоча спочатку думали, по лаві йтимуть — а це ще більше треба рубати, ще довше сидіти. Потім прислухалися — знизу йшли».

Коли замовкав відбійний молоток, під землею наставала мертва тиша. Врятовані гірники зізнаються, що було моторошно чекати: а раптом рятувальники наштовхнулися на нездоланну перешкоду і відступили? Раптом припинили пошуки? Зупинки тривали хвилини дві—три, і лише коли відбійні молотки знову починали працювати, заручники підземелля полегшено зітхали.

Знайшли тіла загиблих і зрозуміли: далі дороги нема

Аварія сталася, коли до кінця зміни залишалося півгодини. «Раптом відчув різкий, потужний удар, пішла сильна хвиля, пил піднявся, видимість — нульова, — розповідає прохідник Сергій Крошко. — Потім, коли трохи розвиднилось, з'ясувалося: потрапили під завал. Намагалися визволитися самі. Пройшли метрів три, там перешкода, потім ще одна. Ще далі, метрів вісім—десять, — там дуже затиснено, дороги нема. Тіло одного загиблого знайшли. Другий був поруч, з іншого боку. Не визначиш, хто, бо завалено».

Вихід був єдиний: ждати. За словами співрозмовника, про серйозність аварії свідчив той факт, що не було чути стуків. Іншого зв'язку з поверхнею не існувало. Прохідники одразу вирішили заощаджувати воду і світло -щоб вистачило дочекатися порятунку. Питну воду, яка залишилася, розподіляли по ковтку. Крім того, вдалося розшукати заховану раніше пляшку — гірники часто так роблять, залишаючи невикористаний запас на наступний день. Акумулятори світильників берегли: світло вмикали, лише коли пробували вибратися з-за завалу в перші години. Потім сиділи в повній темряві: кажуть, що сподівались на допомогу не раніше, ніж через тиждень. Свіже повітря до виробки подавалося постійно. «На мою думку, аварію викликало якесь природне явище, — вважає Сергій Крошко. — Бо за секунду завалилося майже 60 метрів лави, тисячі тонн гірської маси. Спровокувати таке самі помилки в кріпленні не могли».

А тим часом по той бік завалу, не зупиняючись, працювали гірничорятувальники і кращі вибійники «Новодзержинської» та інших шахт Дзержинська, Єнакієвого і Горлівки. Змінювалися кожні дві—три години, щоб не втрачати темпу і проходити 1,5—1,8 метра на годину. Це було складно: кілька разів на шляху траплялися геологічні порушення, які доводилось оминати. Одні гірники працювали відбійними молотками, решта прибирала гірську масу і, передаючи її по живому конвеєру, завантажувала до півторатонних вагонеток. Розуміли, що від цієї роботи залежить життя їхніх товаришів.

«Першим до нас заліз бригадир вибійників із нашої шахти Сергій Шемук, — каже Вадим Ракіцяну. — «Пацани, хто там, живі?» — «Та живі». — «А скільки вас?» — «Троє». — «Ну, — каже, — хоч когось знайшли».

Зарплата прохідника — три тисячі гривень чистими

Сергій Крошко — ланковий у групі прохідників. Удома в нього — дружина і четверо дітей, від п'яти до чотирнадцяти років. І хоча малих берегли від тривожних звісток, новини по телевізору вони все одно дивилися. «Молодша донька перепитувала: мамо, а що, тато помер?» — каже гірник. Незважаючи на пережите, після одужання він збирається повернутися на шахту: під землею пропрацював уже 19 років, ще рік — і можна оформлювати пільгову пенсію.

Так само не збирається змінювати місце роботи і Валерій Полежак. Хоча в 90-х роках, коли на шахті не платили зарплату, вже кидав підприємство. І повернувся. Прохідник отримує близько трьох тисяч гривень на місяць чистими. Має двох доньок — 17 і 24 років. Молодшу з днем народження привітав по телефону з лікарні. Дівчина закінчує школу і писала тестування з історії саме тоді, коли батько був під землею. Після виписки гірник мріє взяти відпустку і поїхати рибалити. У Валерія великий досвід роботи в шахті, але в такі аварії потрапляти не доводилося.

«Колись у нас хлопців засипало, їх вирубували, а я був машиністом, моє завдання — привезти порожняк, — розповідає гірник. — А ось такого, як трапилося, ще не було. Пощастило, що ми по цей бік завалу були». Якби шахтарі вже рушили на вихід, їх би за лічені секунди накрило тоннами гірської маси. Робітники пригадують, як востаннє бачили одного з загиблих — заступника начальника дільниці вентиляції і техніки безпеки. «Він був начальником вибухопідривних робіт, дивився, може, де не зірвалося. Перевірив вибій, усе нормально. Ми ще кажемо йому: посиділи б десь, все одно підривник же дивиться, вам передасть. А він: я сам, тому що мені відповідати». Сумлінного заступника начальника шахтарі знайшли майже поруч, під завалом...

До лікарні визволені з підземелля «бранці» потрапили в стані сильного стресу, який у майбутньому може позначитися на роботі серцево-судинної і нервової систем. Потерпілим призначено цілий комплекс лікування, в тому числі — процедури в барокамері: відділення гіпербаричної оксигенації в обласній лікарні профзахворювань обладнане апаратурою останнього покоління. Позитивних емоцій додала увага з боку медичних працівників, а також... підсумки півфінального матчу на кубок УЄФА: гру дивилися в лікарняній палаті. Ще вранці вони в повній темряві й невідомості сиділи на глибині майже 600 метрів, а вже ввечері мали можливість вболівати за футбол. Дива трапляються!

Урядова комісія з розслідування причин аварії на шахті «Новодзержинська» розглядає дві версії: аварія через грубе порушення техніки безпеки або гірський удар, тобто зсув гірського масиву. Минулого тижня Кабінет Міністрів прийняв рішення виділити 9,7 мільйона гривень на ліквідацію наслідків аварії на шахті, з них 1,5 мільйона — для допомоги родинам загиблих і потерпілих.

Ліна КУЩ.

На знімку (зліва направо): Сергій Крошко, Вадим Ракіцяну, Валерій Полежак.

Фото Олексія БУДЬКА.

Незважаючи на пережите, після одужання він збирається повернутися на шахту

Від сектору до інституту Національної академії наук

Такий шлях пройшов Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, якому сьогодні виповнюється 60 років

Його щедрий ужинок на ниві юридичної освіти добре відомий як в нашій країні, так і поза її межами. Понад 20 років цю академічну наукову установу очолює відомий правознавець і досвідчений організатор юридичної науки і освіти, академік НАН України, член низки інших національних і міжнародних академій, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, заслужений діяч науки і техніки України Юрій Сергійович ШЕМШУЧЕНКО **(на знімку)**. Редакція попросила його відповісти на деякі питання, пов'язані з інститутським ювілеєм.

— З чого все починалося і чи відомо, хто ініціював створення наукової установи, яку ви очолюєте сьогодні?

— 13 травня 1949 року Президія АН УРСР ухвалила постанову про утворення Сектору держави і права АН УРСР. Президіальну постанову підписав в. о. президента АН УРСР академік П. С. Погребняк. Саме з цієї постанови і розпочалися конкретні заходи з організації цього Сектору як самостійної науково-дослідної одиниці в системі відділення суспільних наук АН УРСР. Цілком імовірно, що ініціатива тут належала тодішньому Голові Ради Міністрів УРСР і одночасно міністрові закордонних справ УРСР Д. З. Мануїльському. Після Другої світової війни УРСР стала членом ООН і розширила свою міжнародно-правову діяльність. Але не вистачало ні досвіду, ні знань, щоб якось заповнити цю прогалину, і було вирішено утворити відповідний науковий підрозділ в системі АН УРСР.

Д. З. Мануїльському сприяв у цьому вже відомий на той час фахівець з міжнародного права, професор В. М. Корецький, якого не раз включали до складу урядових делегацій на різних міжнародних конференціях. Цей і був основною рушійною силою ідеї.

Але на шляху її реалізації виникли проблеми. Це був період сталінського тоталітаризму. І утворення навіть такої мізерної структури, як академічний Сектор, треба було погодити з Москвою.

У Білокам'яній до цього питання були залучені: заступник Голови Ради Міністрів СРСР К. Є. Ворошилов, президент АН УРСР, академік С. І. Вавілов та інші високопосадовці. 21 квітня 1949 року Рада Міністрів СРСР дозволила Раді Міністрів УРСР утворити відповідний Сектор. Документ підписав сам Сталін.

На початковому етапі пріоритетним напрямом наукових досліджень для Сектору стали питання діяльності УРСР як суб'єкта міжнародного права. Але вже тоді розгорнулися й дослідження питань історії держави і права, державного права тощо.

Наприкінці 1949 року сформувався початковий склад наукового колективу Сектору: В. М. Корецький — завідувач; Б. М. Бабій — вчений секретар; М. П. Діденко, М. К. Михайловський, Л. Л. Потарикіна, Є. А. Тихонова та Л. В. Боцян (наукові співробітники). Саме з цієї сімки і розпочалося творче зростання Сектору.

— А коли Сектор перетворився в Інститут держави і права?

— Це сталося через 20 років. Постанову Президії АН УРСР від 24 червня 1969 р. «Про створення Інституту держави і права АН УРСР» підписав тодішній і теперішній президент Національної академії наук академік Б. Є. Патон. Він же активно сприяв відповідній реорганізації Сектора в Інститут. А першим директором Інституту став академік В. М. Корецький — різнобічний і глибокий вчений, людина демократичних поглядів і переконань. Був заступником голови Комісії з прав людини ООН, віцепрезидентом Міжнародного суду ООН в Гаазі, членом багатьох інших міжнародних організацій і наукових товариств. У 1980 році єдиний з радянських правознавців був удостоєний звання Герой Соціалістичної Праці. 1990 р. у зв'язку зі 100-річчям від дня народження вченого, його ім'я було присвоєне нашому інститутові.

— Яким є сучасний творчий потенціал Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України?

— Зараз в інституті працює близько 100 наукових працівників. Його основу складають фахівці в галузі державознавства і правознавства. Це 17 академіків і членів-кореспондентів НАН України та Академії правових наук України, 9 лауреатів Державної премії України в галузі науки і техніки, 10 заслужених діячів науки і техніки України, 7 заслужених юристів України тощо.

При інституті діють докторантура і аспірантура, а також три спеціалізовані вчені ради по захисту докторських і кандидатських дисертацій. У цих радах щороку розглядаються по 50—60 дисертаційних робіт.

— Будь-який ювілей є своєрідною межею, коли хочеться підбити підсумки діяльності, визначити нові перспективи. Які ж загальні досягнення має інститут за роки свого існування?

— Зусилля інституту за роки свого існування були спрямовані на дослідження актуальних проблем у галузі держави і права. Результати цих досліджень знайшли відображення у численних публікаціях інституту — 600 монографій, понад 250 збірників, довідників і словників, 430 брошур і майже 1500 наукових статей. Серед них фундаментальна 10-томна «Антологія української юридичної думки», а також видані в останні роки монографічні праці: «Принцип верховенства: проблеми теорії та практики» (у двох книгах) (2008 р.); «Конституційні права, свободи і обов'язки людини і громадянина в Україні» (2008 р.); «Держава і громадянське суспільство в Україні: проблеми взаємодії» (2007 р.); «Актуальні проблеми становлення та розвитку місцевого самоврядування в Україні» (2007 р.); «Конституційні засади державотворення і правотворення в Україні: проблеми теорії і практики» (2006 р.) та ін.

— У 2004 році інститут звершив видання першої на пострадянському просторі 6-томної «Юридичної енциклопедії». Вона отримала високу оцінку і була відзначена Державною премією України в галузі науки і техніки. Зараз енциклопедія працює на розбудову Української правової держави. А яка подальша доля енциклопедичного напрямку досліджень?

— Цей напрямок для нас є стратегічний. Адже з ним пов'язаний процес підвищення правової культури і правосвідомості посадовців та широких кіл населення. У цьому зв'язку наш енциклопедичний проект не обмежується тільки загальною «Юридичною енциклопедією», а передбачає видання цілої низки галузевих енциклопедій та енциклопедичних юридичних словників. У цьому контексті вже побачили світ «Енциклопедія етнокультурознавства» у шести книгах (2000—2001 рр.), «Великий енциклопедичний юридичний словник» (2004 р.), «Енциклопедія цивільного права України» (2009 р.).

Разом з Національним університетом внутрішніх справ продовжуємо видавати «Міжнародну поліцейську енциклопедію» (вже опубліковано чотири томи), а з минулого року працюємо над тритомною «Енциклопедією міжнародного права».

— Відомо, що ваш інститут займається не тільки наукою, а й освітянською діяльністю. У чому це конкретно виражається?

— Більш як 12 років тому ми утворили Вищу школу права при інституті для підготовки фахівців — юристів з вищою освітою. Вона стала своєрідним полігоном для апробації наслідків наукових досліджень у навчальному процесі. Виник унікальний науково-навчальний комплекс як нова форма інтеграції юридичної науки і освіти у контексті Болонського процесу.

Пізніше школа була реорганізована у Київський університет права НАН України. Зараз тут за допомогою провідних науковців інституту готуються кваліфіковані юридичні кадри, озброєні новітніми знаннями в галузі юриспруденції.

Інститут і університет спільно видають журнал, наукову літературу, а також серію підручників. Високу оцінку, зокрема, одержали підручники з серії академічних курсів — «Конституційне право» у 2-х томах, «Теорія держави і права», «Адміністративне право» у 2-х томах, «Трудове право», «Екологічне право» та ін.

— Чи мають вплив проведені в інституті наукові дослідження на практику державноправового будівництва?

— Майже кожна з планових тем завершується науковими записками, що стосуються удосконалення правової системи та механізмів забезпечення її функціонування. Наші науковці брали активну участь у конституційному процесі, за винятком хіба що грудневих 2004 року змін до Конституції України. Ми ініціюємо прийняття законів та інших нормативно-правових актів, опрацьовуємо їх концепції та проекти. Йдеться, зокрема, про законопроект «Про Верховну Раду України», Екологічний кодекс України, концепцію кодифікації енергетичного законодавства тощо. Щороку через інститутську Раду наукових експертиз проводиться експертиза понад 100 проектів законів, підзаконних актів та інших матеріалів.

Механізм взаємодії науки і практики — це дорога з двостороннім рухом. На жаль, в сучасних умовах ступінь сприйняття практикою наукових рекомендацій вкрай низький. Більшість наших державно-правових реформ часів незалежності України не були достатнім чином науково обгрунтованими. Не випадково, жодна з них не була доведена до кінця.

— Майбутнє будь-якої наукової установи — це її молоді кадри. Як вирішується ця проблема в інституті?

— Головним джерелом для оновлення кадрів в інституті є аспірантура і докторантура. Щороку ми приймаємо до аспірантури по кілька десятків молодих людей. З-поміж них у процесі навчання й обираємо тих, яким надаємо можливість працювати в Інституті після успішного завершення навчання.

При інституті діють три спеціалізовані вчені ради по захисту докторських і кандидатських дисертацій. У цих радах щороку захищається по 50—60 осіб. Серед них — чимало іноземців. Фахівці з нашими дипломами працюють у багатьох країнах світу.

При інституті вже багато років діє популярний методологічний семінар — «Юридична наука і суспільство: проблеми теорії і практики». Інститут видає щорічник «Правова держава», а також серію наукових журналів — «Держава і право», «Проблеми філософії права», «Судова апеляція», «Порівняльно-правові дослідження» та ін. Практично усі вони є фаховими.

— З якими почуттями зустрічаєте ювілей інституту?

— 60 років — це вік мудрості. Свій досвід ми намагаємося використати максимально ефективно, працюючи на випередження і на засадах об'єктивності. Бо без цього наука втрачає свій сенс.

— Дякую за бесіду.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редакція газети приєднується до поздоровлень інституту, щиро вітає колектив Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України з 60-річним ювілеєм і бажає йому нових творчих успіхів і всіляких гараздів.

У НОМЕР

ЖИТОМИР

По хліб — з перепусткою

«Встановити пропускний контроль в магазині по вулиці Лесі Українки 33, в м. Житомирі, з 28 квітня 2009 року». Такий наказ вивісили на зачинених дверях крамниці за підписом генерального директора Дніпропетровського ЗАТ «Золотий коровай», до якого кілька років тому перейшли хлібозаводи Житомира. Вхід на територію магазину «Хліб Житомирщини» представників сторонніх осіб та організацій можливий лише з дозволу генерального директора «Золотого короваю» або уповноваженої ним особи. Суворих заходів, як випливає з наказу, вживають з метою інвентаризації товарно-матеріальних цінностей. Водночас колишні орендатори крамниць стверджують, що йдеться про рейдерську атаку. Невідомі вдиралися в три магазини, строк оренди яких закінчується в грудні цього року, виштовхали продавців і захопили приміщення. Державна охоронна служба і міліція, за їх словами, не втручалися.

Олексій КАВУН.

МИКОЛАЇВ

Створено національний парк «Бузький Гард»

На території п'яти районів Миколаївської області — Арбузинського, Братського, Вознесенського, Доманівського, Первомайського — на площі 6138 гектарів згідно з указом глави держави створено національний природний парк «Бузький Гард». Новий національний парк розташований переважно на території ландшафтного парку «Гранітно-степове Побужжя». Тутешні місця вражають своєю первозданною красою, а чимало рослин занесено до Червоної книги України та Європейського червоного списку. Орнітологи спостерігають за поведінкою 180 видів пернатих. Природне урочище Бузький Гард, яке дало назву новому національному паркові, є пам'яткою історичного ландшафту Запорізької Січі. На сьогодні це останні автентичні ландшафти володінь легендарного Війська Низового Запорозького.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

СІМФЕРОПОЛЬ

Нічні заморозки вдарили по зернових, фруктових деревах і ранніх овочах

У поєднанні з посухою, відсутністю поливу ланів з магістралі Північно-Кримського каналу вони завдали значного збитку кримським садам, плантаціям і нивам. За даними Мінагрополітики автономії, постраждала третина всіх садів і виноградників півострова. Особливо померзли сади в Білогірському, Нижньогірському, Красногвардійському і Сімферопольському районах. Тут на 20—50 відсотків земель вимерз цвіт персиків, абрикосів, яблунь, слив, груш, винограду. Постраждала майже третина посівів ярих і озимих. Тож минулорічного рекордного урожаю зерна кримським аграріям отримати не вдасться, зазначив міністр агрополітики Криму Павло Акімов. Він зауважив: вірогідно, сільські товаровиробники недоотримають майже 60 відсотків плодово-ягідної продукції і вісім відсотків винограду.

Віктор ХОМЕНКО.

У Москві відбувся перший півфінал міжнародного пісенного конкурсу «Євробачення–2009», на якому, як відомо, Україну представляє співачка Світлана ЛОБОДА *(Укрінформ)*

Ансамбль спортивно-бального танцю Південно-Української АЕС став переможцем Міжнародного дитячого фестивалю, який проходив у Празі *(Укрінформ)*

У НОМЕР

На інформаційну кампанію до Евро—2012 необхідно 9 мільйонів гривень

Уряди України та Польщі підписали угоду про співпрацю у галузі інформації на період підготовки та проведення футбольного чемпіонату Євро-2012. Про це на прес-конференції в Києві повідомив заступник голови Держкомтелерадіо Олександр Курдінович. Зокрема, вже створено українсько-польські робочі групи з питань телекомунікацій, іміджу та реклами.

— Сьогодні така двостороння оперативна робота дає можливість здійснювати інформаційний обмін безкоштовно, — зазначив він.

За підрахунками О. Курдіновича, для проведення кампанії з інформаційного забезпечення підготовки до чемпіонату цьогоріч необхідно щонайменше 9 мільйонів гривень. Остаточний бюджет буде затверджено після визначення УЄФА українських міст, де проходитимуть матчі Євро-2012. Очікується, що програма інформаційного забезпечення підготовки та проведення в Україні Євро-2012 буде скоригована відповідно до місцевих бюджетів приймаючих міст.

— Сподіваємося також на кошти інвесторів, — сказав заступник голови Держкомітету з телебачення і радіомовлення.

За словами О. Курдіновича, сьогодні оперативна інформація про хід підготовки України до чемпіонату надходить від інформаційного центру «Україна-2012», що з серпня 2008 року діє на базі національного агентства «Укрінформ» і має власні представництва у містах — претендентах на проведення матчів чемпіонату. Нині матеріали центру українською, російською та англійською мовами отримують більше 1200 споживачів.

Наталія ОВДІЄНКО.

ДОНЕЦЬК

Переможець турніру помер одразу після нагородження

Трагедія сталася під час турніру з конкурсу «Донбас тур-2009», який відбувся минулих вихідних у кінно-спортивному комплексі «Донбас Еквіцентр». 47-річний Жан-Клод ван Герберге, бельгієць за походженням, який виступає за збірну України і тренується в Донецьку, посів перше місце після одного із кваліфікаційних маршрутів. Як повідомили у прес-службі турніру, у проміжку між етапами змагань спортсмен звернувся до лікарів зі скаргою на погіршення самопочуття. «Допомогу надавали лікарі швидкої допомоги і гість турніру лікар-реаніматолог із Америки Володимир Левін. Однак зусилля лікарів і кардіологічної бригади швидкої допомоги, яка прибула додатково, не дали результату», — йдеться у повідомленні.

Вл. інф.

Гральний бізнес: для одних робота, для інших — проблема

Представники грального бізнесу закликають владу не забирати в них можливість працювати. Під лозунгами на кшталт «Поверніть нам роботу» та «Не залишайте наші сім'ї без грошей» біля стін Кабінету Міністрів та Верховної Ради України зібралось кілька тисяч мітингувальників з усієї країни.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

— Майже в усіх нас є кредити, сім'ї, діти, — розповідає оператор-касир Євген Жавокрицький із Житомирщини. — Ми всі, хто тут зібрався, працювали на гральних автоматах і в такий спосіб годували своїх рідних. А на тому тижні нас закрили. Перед нами просто розвели руками, мовляв, вибачаємося, у вас поки що буде нагода відпочити. А в кінці місяця мені потрібно прийти до банку та віддати гроші, але ж де я їх візьму?

Пан Євген запевняє, що він та його колеги працювали легально, сплачували всі потрібні податки, а зараз залишилися з порожніми гаманцями. «Кажуть, закрили на місяць, а там видно буде. Та нам уже страшно, що , як заведено в нашій країні, через 30 днів нам просто скажуть «вибачайте», і ми залишимося за бортом!» —зазначає Є. Жавокрицький.

Нагадаємо, що після трагедії у Дніпропетровську, коли через пожежу в одному з гральних закладів загинуло дев'ять осіб, по всій країні розпочалися масові перевірки закладів із «однорукими бандитами». Працівники грального бізнесу стривожені, що в результаті таких дій без роботи можуть залишитися близько 200 тисяч осіб.

— Розпорядження нашої влади, яке вийшло наступного дня після пожежі, — каже пані Любов, учасниця акції, — приймалося, здається, нашвидкуруч. Ніхто ні в чому не розібрався, а просто вирішили одним розчерком пера нас залишити без робочих місць. Певні сили на дніпропетровській трагедії зараз просто спекулюють, щоби повністю знищити гральний бізнес в країні. А ми просимо владу та депутатів не позбавляти нас роботи, тим паче в такі кризові часи.

На можливість перенесення гральних закладів за межі міст пан Євген і пані Любов реагують однаково — негативно. Мовляв, за один день це не зробиться — і підуть на «переселення» роки.

А от Віталій Черняхівський, головний координатор координаційної ради громадянської кампанії «Форум порятунку Києва» занепокоєння учасників акції не поділяє. Буцімто без роботи ніхто не залишиться.

— Зараз насправді хвилюються тільки магнати грального бізнесу. От у них і справді можуть виникнути проблеми. А звичайні люди працюватимуть, приміром, у магазинах, що будуть розміщені в приміщеннях колишніх гральних закладів.

Пан Черняхівський переконаний: порівняно з тією шкодою, яку гральні автомати завдають нашому суспільству щоденно, їх закриття пройде майже непомічено. За даними «Форуму порятунку Києва», захоплення українців гральними автоматами перейшло всі межі. Нині під впливом «одноруких бандитів» перебувають 20 відсотків населення країни. І майже 75 відсотків з них — школярі та студенти.

— Ми вимагаємо повної заборони грального бізнесу. Та якщо буде прийнято рішення про його перенесення за межі міст, ми й це підтримаємо. Це буде перший крок у боротьбі з гральною істерією. Адже люди, які хворіють на ігроманію, несуть справжню небезпеку як для себе та своїх сімей, так і для суспільства загалом, — зазначає Віталій Черняхівський.

До речі, вже найближчим часом у Верховній Раді має голосуватися законопроект «Про заборону грального бізнесу в Україні».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

«Газова труба» в аварійному стані

Про це заявляють профспілки газових господарств України і вимагають збільшення фінансування на потреби вітчизняних газових мереж.

Від сьогодні в Україні стартує безстрокова акція протесту вітчизняних газовиків, які вимагатимуть від органів влади вжити термінових заходів для покращення стану газових мереж у країні. В середу галузеві профспілки розіб'ють наметове містечко під Національною комісією регулювання електроенергетики (НКРЕ). Наступного дня виведуть пікет під Кабінет Міністрів, на який мають прибути 5 тисяч працівників галузі з усіх областей України. Керівник профспілки Іван Яровий вважає, що через жахливий стан газових мереж в Україні виникла масова загроза безпеці споживачів. Про це вчора він заявив на прес-конференції у Києві.

Основна мета протестувальників — привернути увагу вищого керівництва країни до критичної ситуації, що склалася в українській газорозподільчій сфері. Для цього пропонується підвищити тарифи на транспортування газу до 140—145 гривень за тисячу кубометрів, на поставку — до 55,2 грн. За розрахунками профспілок, таким чином ціна кубометра газу для переважної більшості українців збільшиться несуттєво, на кілька гривень щомісячно. А от газопостачальникам підвищення цін дасть змогу вирішити нагальні проблеми (зокрема, на ці кошти буде проведено модернізацію розподільчих мереж), стверджують профспілкові лідери.

Наразі ж працівники газових господарств констатують відсутність стратегічного державного управління у газовій сфері.

— Є дві постанови Кабміну, які мають сприяти розвитку газових мереж, і це не кажучи про велику кількість профільних доручень. І де результат? — дивується голова Ради профспілок газових підприємств України Іван Яровий. — Встановити нові тарифи НКРЕ повинна була ще місяць тому, однак питання досі «гуляє» владними коридорами.

Останнім часом фонд оплати праці газовиків зменшився на 10 відсотків, людей масово переводять на неповний робочий тиждень. Як наслідок — зниження професійного рівня працівників газових господарств, а відтак зростає загроза масових аварій та витоків газу. Нині понад 60 відсотків від загальної довжини газових мереж потребують негайного оновлення або заміни. Довжина аварійних ділянок становить понад 18 тисяч кілометрів. За словами Ярового, є реальні підстави для занепокоєння: незабаром держава ризикує наразитися на серйозні проблеми, пов'язані з аварійним функціонуванням «газової труби».

Ольга ВІТЕР.

Місто гефестів

Днями у Кам'янці-Подільському змагалися в майстерності ковалі з 20 країн світу. Два дні у Старій фортеці лунала дзвінка пісня заліза. Історики твердять, що в середньовічному Кам'янці був потужний ремісничий цех майстрів вогню і молота. За останнє десятиліття ковальство в місті знову розквітло, сьогодні тут творить ціла плеяда митців. Один із них — Ростислав Пугач — нині працює над 14-метровим хрестом, який розміститься на пагорбі неподалік Старої фортеці. Попередні роботи майстра прикрашають відреставрований собор Олександра Невського, Вірменську дзвіницю, готелі та ресторани міста.

«Камінь пасує залізу, а місто каменю надихає на творчість», — зізналося подружжя із Франції — ковалі Корінна та Томас Жаковські. Кожна делегація створила свій фрагмент до загальної скульптури — солярного знака, який має прикрасити місто.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото автора.

На знімку: французькі ковалі працювали з молотами та фотоапаратом.

У Лисичанську відкрито аптеку для ветеранів

Одну з найболючіших проблем — дороженечу лікарських препаратів — в області вдається вирішувати з допомогою комунального підприємства «Луганська обласна фармація».

З 2003 року на території області підприємством відкрито дев'ять спеціалізованих аптек, де ветеранам надається 20-процентна знижка на медикаменти вітчизняного виробництва. До проблем ветеранів колектив «Фармації» ставиться з великою турботою, а не «для галочки». При кожній ветеранській аптеці працюють кабінети лікарів-терапевтів, які проводять медичні консультації і надають рекомендації з приймання ліків.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Черговий перегляд програми співробітництва з МВФ намічено на червень

Міжнародний валютний фонд передбачає виділення Україні третього траншу кредиту стенд-бай після 15 червня. Про це під час телефонної конференції у Вашингтоні заявила глава місії МВФ в Україні Джейла Пазарбазіолу, **повідомляють «Українські новини»**. Вона зазначила, що розмір третього траншу може становити 2,125 млрд. СПЗ (спеціальні права запозичення) або близько 3 млрд. доларів.

Відповідний черговий перегляд програми співробітництва України та МВФ намічено на червень, утім, за умови успішного завершення перегляду рада директорів МВФ після 15 червня може ухвалити рішення щодо виділення третього траншу. Програма співробітництва України й МВФ передбачає щоквартальний моніторинг фондом виконання Україною умов угоди.

Як повідомлялося, 5 листопада 2008 року МВФ ухвалив рішення щодо виділення Україні кредиту на суму близько 16,4 млрд. доларів для подолання проблем в економіці. 10 листопада фонд виділив Україні перший транш кредиту — на 4,5 млрд. доларів. А 8 травня рада директорів МВФ схвалила надання Україні другого траншу кредиту — в сумі 2,8 млрд. доларів.

МВФ припускає рівність обсягів другого й третього траншів кредиту стенд-бай для України.

ФОТОФАКТ

54 найкращі читачі країни побували у Львові на традиційному фестивалі «Форум видавців — дітям».

Фото Маркіяна ЛИСЕЙКА (Укрінформ).

Зустрічі з читачами в Маріуполі та Красному Лимані

АКЦІЇ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

У четвер, 14 травня, в Маріупольському центрі поштового зв'язку №5 відбудеться день передплатника. Запрошуємо мешканців приморського міста і прилеглих районів відвідати куточок "Голосу України" і ближче ознайомитися з нашим цікавим і корисним виданням. Перші наші передплатники цього дня отримають сувеніри із символікою газети. Крім того, ви зможете висловити свої побажання, ідеї, поділитися проблемами, які згодом могли б стати темами для публікацій у «Голосі України». Початок акції о 10.00.

А 13—14 травня наша газета спільно із Всеукраїнською школою-студією журналістського мистецтва «Голос молоді» проводить у Красному Лимані Донецької області виїзний семінар-тренінг зі створення соціальної реклами на тему: «Усе в твоїх руках!». Учасниками тренінгу стануть юні кореспонденти шкіл району, які до того ж є активними читачами «Голосу України». Ми прагнемо, щоб підростаюче покоління висловило своє ставлення до здорового способу життя, реалізувало творчий потенціал. У програмі тренінгу — навчальна прес-конференція, рольові ігри, творчі конкурси. Майбутні журналісти представлять рекламні плакати на тему здорового способу життя. Такі тренінги плануємо проводити й надалі в різних регіонах та літніх оздоровчих центрах. А підсумки конкурсу творчих робіт журі підбі'є у листопаді 2009 року.

Вл. інф.

Створено лісовий заказник

Природно-заповідна карта Закарпаття поповнилася лісовим заказником місцевого значення «Темнатик». Утворено його на землях лісового фонду Воловецького державного лісогосподарського підприємства у Верхньоволовецькому лісництві задля охорони та збереження біологічного та ландшафтного біорізноманіття на цій території. Найперше завдання — збереження букових та буково-ялицевих лісів у басейні річки Латориці. Заказник розташований на 1215 гектарах. Надання цій місцевості нового статусу сприятиме послідовному відтворенню природних екосистем і розвиткові екологічного туризму.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Геть візову дискримінацію!

До Дня Європи на головній площі міста Кіровограда пройшла акція проти візової дискримінації громадян України державами—членами Європейського союзу.

Під час неї розпочато збір підписів за спрощення процедури отримання віз. «Ми виступаємо за скасування візових зборів для всіх категорій наших співвітчизників, запровадження безвізового в'їзду на територію країн Євросоюзу на термін до 90 днів для окремих категорій громадян, спрощення процедури отримання віз тощо», — заявляли учасники акції.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Тролейбусний десант в Одесі

Тут на площі 10 квітня городянам представили 16 нових тролейбусів, які тільки–но зійшли з конвеєра заводу в місті Енгельс (Росія).

— Сьогодні в Одесі 172 тролейбуси, — розповів «Голосу України» міський голова Едуард Гурвіц. — Середній вік машин становить 18 років за нормативного — 10 років. Відновлення тролейбусного парку передбачено «Програмою розвитку електротранспорту міста Одеси на 2007—2010 роки». Нові машини легкі в керуванні, зручні для пасажирів, комфортні, в них можуть пересуватися інваліди-візочники.

— Є сподівання, — заявив Едуард Гурвіц, — що після успішних переговорів з ЄБРР місто одержить кредити, котрі будуть спрямовані на відновлення парку трамваїв.

Показово, що протягом останніх п'яти років в Одесі не з'явився жоден новий тролейбус.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Для курців створюють гетто

Низку територій у райцентрі Глибока, що на Буковині, місцеві депутати оголосили зонами вільними від куріння. Зокрема, не можна палити в державних установах, медичних, культурних та в закладах громадського харчування, а також у місцях масового відпочинку. Заборонено куріння на дитячих майданчиках, зупинках громадського транспорту, в під'їздах багатоквартирних житлових будинків, гуртожитках, місцях відпочинку дітей (зокрема, в ігротеках, комп'ютерних клубах, кінотеатрах), а ще на танцювальних майданчиках і прилеглих до них територіях. Керівникам підприємств, організацій та установ селища виконком селищної ради рекомендував у місячний термін визначити місця для куріння. З огляду на те, наскільки широке коло місць, де не курять, завдання перед ними нелегке. В будь-якому разі «курилка» стане своєрідним гетто для тих, хто приохотився до тютюну. Виконком попередив, що особи, які порушуватимуть приписи, нестимуть відповідальність згідно з чинним законодавством.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

ФОТОФАКТ

Тиждень знань безпеки життєдіяльності провели рятувальники МНС серед рівненських школярів, під час якого розповіли, яких правил потрібно дотримуватися та як діяти і куди звертатися в разі потреби по допомогу.

Фото Віктора КОЗАКА.

Громадськість вимагає прозорості

Шість громадських організацій та двоє депутатів Рівненської міськради пропонують запровадити звітність стосовно використання благодійних внесків батьків на потреби навчальних закладів. Відповідну інформацію вимагають розмістити на сайті міськради. Таке звернення вони направили до міського голови Володимира Хомка і начальника міського управління освіти Віталія Новака. Пропонують також навчати адміністрацію шкіл і батьківські комітети сучасним способам залучення ресурсів. Ініціатор звернення — Рівненське агентство журналістських розслідувань — опитало 300 батьків. 45 відсотків заявили, що шкільні внески збирають з них під тиском, а детальну звітність про їхнє використання надають лише приблизно третині з опитаних.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

67 картин подарувала полтавцям Любов Отаманюк

Любов Отаманюк народилася на Полтавщині, але під час війни, у чотирнадцятирічному віці, її вивезли з країни. Після тяжких поневірянь вона залишилася в Лондоні, де і зустріла свого майбутнього чоловіка Анатолія Отаманюка — автора вищезгаданих творів мистецтва. Спілка українців у Британії нині з інтернет-видань дізнається про те, що у Полтаві останнім часом велику увагу надають розвитку мистецтва, культури і духовності. Саме в Художньому музеї імені М. Ярошенка в Полтаві експонуватимуть подаровані роботи. «Головне, — переконана Любов Отаманюк, — картини повернуться в Батьківщину, а не будуть «розтягнуті по будиночкам» і приватних колекціях». 15 картин залишиться у Спілці українців у Британії, деякі перейдуть до колекції Національного музею в Україні.

Лариса КОБА.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Moody's понизило наш суверенний кредитний рейтинг

Міжнародне рейтингове агентство Moody's учора понизило рейтинг зобов'язань уряду України в національній та іноземній валютах з B1 до B2. Прогноз за рейтингом встановлено «негативний». Як повідомляє агентство, таке рішення прийнято в зв'язку з погіршенням макроекономічної ситуації в Україні, що триває, а також слабкістю банківської системи країни. Додатковою причиною зниження рейтингу стала невизначеність, створена політикою.

ШРІ-ЛАНКА

Міна влучила в приміщення лікарні — півсотні вбитих

Не менш як 49 осіб загинули, ще 56 одержали поранення внаслідок прямого влучення міни в будівлю лікарні на півночі Шрі-Ланки. Серед загиблих і постраждалих — пацієнти лікарні, а також випадкові перехожі. Тамільські сепаратисти з організації «Тигри визволення «Таміл ілама» покладають відповідальність за артобстріл на урядові війська Шрі-Ланки, які продовжують наступ на позиції бойовиків. Ланкійське командування, у свою чергу, стверджує, що армія одержала наказ не використовувати артилерію для обстрілу районів, де можуть перебувати тисячі мирних жителів.

Нагадаємо, напередодні в результаті артобстрілу в зоні протистояння загинули щонайменше 430 мирних мешканців. ООН різко засудила застосування урядовими військами Шрі-Ланки артилерії і назвала вбивство сотень мирних жителів «бійнею».

ГРУЗІЯ

Опозиція посилює акції протесту

Грузинська опозиція посилює акції протесту. Це — реакція на нещодавні переговори з президентом Михайлом Саакашвілі, що пройшли вперше з початку протестів.

І хоча глава держави назвав переговори «перемогою демократії», однак опозиція, яка вимагала зняти кількох керівників силових структур, за результатами зустрічі заявила, що про мир не йдеться. Як сказав лідер протестувальників Леван Гачичеладзе, «...ми думаємо інакше: все дуже погано. От і весь результат нашої зустрічі».

МОЛДОВА

Воронін: із президентського — в крісло глави парламенту

Головою парламенту Молдови XVII скликання призначено діючого президента країни Володимира Вороніна, чиї повноваження закінчуються 7 червня 2009 року. За його затвердження на посаду проголосували 60 депутатів від фракції Партії комуністів, лідером якої він є. Кандидатура Вороніна на пост спікера була єдиною. Опозиційні парламентські фракції відмовилися висувати свої кандидатури на посаду глави молдавського парламенту, а також брати участь у голосуванні.

Учора випускники складали чергове тестування — з фізики. Тим часом у Чернівецькій області незалежне оцінювання проходитимуть школярі, які перебувають у слідчому ізоляторі. Для цього там обладнали аудиторію, *інформує наш буковинський кореспондент Сергій СУЛИМА.*

Обвинувачуваний у пособництві німецьким нацистам Іван Дем'янюк прибув до німецького міста Мюнхен, де він має постати перед судом *(Укрінформ)*

ЯК ВІДЗНАЧИЛИ

Люди — з квітами, міська рада — з червоним прапором замість державного

Цього року на святкуванні Дня Перемоги зібралася рекордна кількість гостей і мешканців міста. На Валах, біля обелісків і пам'ятників та вздовж Алеї слави не залишилося жодного клаптика землі, вільного від квітів.

Традиційно ветеранів і всіх бажаючих пригощали солдатською кашею. Учасники урочистостей із задоволенням знайомилися з раритетною технікою воєнних часів, експонатами виставок.

Враження від свята не змогли затьмарити навіть деякі недоречності, допущені місцевою владою. Прямуючи на урочисту ходу вранці 9 травня, кіровоградці спостерігали, як над міською радою замість державного майорить червоний прапор. Дехто пояснював це тим, що міський голова Володимир Пузаков — комуніст. Інші обурювалися: будинок міської ради не приватна власність, і така заміна прапорів — порушення Конституції України та Закону про державну символіку.

Своє ставлення до інциденту не оприлюднили ні відповідні державні органи, ні представники інших політичних сил. Останні, щоправда, й самі активно використовували свято для демонстрації власних партійних символів і гасел.

Петро МЕЛЬНИК.

На знімках: під час святкування Дня Перемоги.

Фото автора.

Поки не поховано останнього солдата, війна вважається незакінченою

Загиблих у Велику Вітчизняну війну земляків згадували цими днями у селищі Калита на Київщині. Напередодні Дня Перемоги туди завітав і другий президент України Леонід Кучма. Там він зустрівся з вихованцями шкільного військово–патріотичного клубу «Прикордонник», який вже майже двадцять років займається розкопками на місцях бойових дій.

Намети, польова кухня і пошукові роботи — у «прикордонників» усе по-дорослому. Зусиллями юних слідопитів уже вдалося віднайти останки понад двох сотень бійців, а військові знахідки школярів залюбки розміщують у столичних музеях. Семикласник Вадим Хрикін хоча в клубі всього рік, вже хвалиться цінними здобутками.

Керівник організації, колишній прикордонник, а нині викладач військової підготовки Станіслав Малець заспокоює: перед тим як облаштувати табір, територію вивчають досвідчені інструктори-сапери. Лише після цього до місцини допускають дітей. Так об'їздили майже всю країну, побували в Криму і Карпатах.

Найцінніші знахідки калитянців — три печатки та штамп військової частини № 4801 і бойовий прапор окремого гаубичного полку. А восени минулого року в цих місцях поховали останки 75 бійців, які також знайшли «прикордонники».

Леонід Кучма завдяки старанням слідопитів знайшов місце останнього спочинку свого батька, який пропав безвісти у роки війни. Щороку 9 травня він їздить до Росії на його могилу.

— Хоча я був і прем'єр-міністром, і президентом, звертався до Міністерства оборони Росії, батька знайшов лише у 1996 році завдяки слідопитам із Вінниччини, — зізнався він.

Від президентського фонду Леоніда Кучми «Україна» вихованці калитянського клубу отримали комп'ютерну техніку та все необхідне для експедицій.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА.

Ще один невідомий воїн

Останки невідомого солдата знайшли в День Перемоги, через 64 роки після завершення Великої Вітчизняної війни, у селі Михайлівка Вінницького району.

— У цей день на кладовищі місцеві жителі копали могилу і натрапили на дві гранати часів минулої війни, — каже керівник прес-служби ГУ МНС України у Вінницькій області Олександр Кутовий. — Викликали саперів, і вони на тому ж місці знайшли ще 67 патронів, гвардійський нагрудний знак, ложку та саперну лопату. Всі ці речі лежали поруч з останками воїна.

Місце знахідки зовсім не схоже на поховання. Очевидно, солдат загинув у бою, під час якого його присипало землею, припускає Олександр Кутовий. Знайдені останки передали на експертизу криміналістам УМВС у Вінницькій області. Особу загиблого спробують встановити також через нагрудний знак — можливо, він має номер. Якщо ім'я залишиться невідомим, то останки перепохують у Михайлівці, у могилу невідомого солдата.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Ветерани Радянської Армії і УПА на лавках сиділи поруч

Вже давно на Тернопільщині так святково й урочисто не відзначали День Перемоги.

Як розказала колишня радистка партизанського загону, що діяв у брянських лісах, Тамара Олександрівна Новицька, вперше за останні роки відчула теплоту і щирість свята. Вона раділа, що напередодні її запросили на зустріч з військовослужбовцями, учнями професійного училища №1, яким розповідала про партизанське підпілля, читала свої вірші, й відчула щиру зацікавленість молодих людей у тому, щоб знати більше про воєнні події не лише з підручників історії, а й від їх безпосередніх учасників.

Під час мітингу, на щастя, не було традиційного для останніх років протистояння між ветеранами Радянської Армії і УПА: на лавках вони сиділи поруч.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Партитура з оркестрової ями

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Державна податкова адміністрація (ДПАУ) звітувала про перевиконання бюджетних планів за чотири місяці цього року — про цифри і звуки.

* Пенсійний фонд звітував про перевищення планових надходжень у квітні на 4,7 відсотка — про гоже й негоже.

* Столична влада оприлюднила схему підняття комунальних тарифів — про дорого й сердито.

ПФУ на кризу!

Податкова адміністрація країни перекрила план зі збирання доходів у квітні і за підсумками чотирьох місяців. За січень—квітень, зокрема, — на 2,8 відсотка, додатково мобілізовано, за даними з уряду, 793,9 мільйона, загальний збір — 29 мільярдів гривень. До того ж сума відшкодувань ПДВ (здебільшого підприємствам ГМК, хімічної галузі та АПК) сягнула майже 10 мільярдів гривень. ДПАУ перекрила завдання з податку на прибуток, ПДВ, рентних платежів та акцизних зборів. Дехто відреагував доволі театрально: плювати на кризу, мовляв, дає змогу відхід від бюджетної партитури, пересмикування доходами загального та спеціального фондів держбюджету.

Важко сказати, який уряд не пересмикував усупереч бюджетній партитурі. І позаяк нинішньому іншого й не залишалося — НАК «Нафтогаз України» не мала законодавчо закріпленого джерела доходів для покриття різниці в цінах закупленого й реалізованого газу для генерації тепла населенню, уряд його створив, бо НАК «Нафтогаз України» має розраховуватися за газ своєчасно. Зв'язаний по руках контрактними термінами оплати російського газу, уряд не встигає розблокувати боргові тромби в розрахунках між місцевою владою і теплопостачальними компаніями. Інакше б у столиці не відключали гаряче водопостачання, про що нижче. Власне, хіба це перший уряд, який рапортує про встановлені власноручно показники!? Для якого процес і законодавчі регламенти — ніщо, а результат — усе?! До того ж, визнайте: квітень — найгірший податковий індикатор через період квартальної звітності.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 18-Й СТОР.

Для кого Гідропарк став «місцем під сонцем»?

Дніпровська районна адміністрація, на чиїй території розташований цей парк культури та відпочинку, не має ані повноважень з управління, ані права контролю над ним

ПРОДОВЖУЮЧИ ТЕМУ

Критична кореспонденція «Кияни перетворили Гідропарк на клоаку та зону підвищеного ризику» («Голос України», 08.04.09) викликала відгуки читачів, частка з яких надрукована 22 квітня у добірці листів «Гідропарк як дзеркало ситуації, що склалася у країні». У ній ішлося про те, що це «дитя» залишилося без ока, бо в нього буквально сім няньок — сім балансоутримувачів, але бракує єдиного господаря, котрий би стежив за підтриманням не лише порядку, а й відповідав за все, що тут діється. Тому парк перетворився на смітник і територію з пожвавленим автомобільним рухом, його забудовують здебільшого нелегально, а кращі місця для відпочинку захоплюють несанкціоновані торговці. Господарів у парку багато, а відповідати за безлад немає кому. Що спричинило подив у наших читачів: «А хіба не відповідають за порядок у Гідропарку санепідемстанція, містобудівні установи, зокрема Головкиївархітектура, ДАІ, а передовсім законний господар — Дніпровська районна державна адміністрація?»

На екскурсію з районною владою

Ми запропонували голові Дніпровського району Оксані Мисовській разом із кореспондентом «Голосу України» здійснити своєрідну екскурсію до Гідропарку. Може, керівник району й не здогадується, що діється під боком в адміністрації? Оксана Юріївна прийшла разом із начальником управління містобування, архітектури та землекористування, головним архітектором району Михайлом Микитенком і начальником відділу контролю за благоустроєм, реклами та зовнішнього дизайну Олександром Кальманом.

Запитань у мене зібралося багато: чому торгові намети встановлюються на газонах і навіть на тротуарах, витісняючи перехожих на проїжджу частину, на якій хоч і заборонений проїзд автотранспорту, але рух — як на міській вулиці? Адже за правилами торгова точка має бути встановлена не менш як за 5 метрів від тротуару. І чому ось на цьому чималому шматку території парку за кілька метрів від Дніпра — торговий намет, а поруч щось схоже на сцену? Нові господарі (чи орендатори?) вже й стовпи для воріт встановили, й каміння для огорожі завезли. До речі, й дорослі дерева для воріт, й лоза для українського тину «заготовлялися» неподалік. Відшматувавши кілька метрів прибережного крутосхилу, орендатори облаштували біля самісінької води настил, де вочевидь встановлять столики. А нещодавно тут був пляж для городян. Таких «точок» у Гідропарку — не злічити. Тим часом, за українським законодавством, ближче, ніж за 50 метрів від ріки робити це заборонено, а захоплювати в такий спосіб берег — діяння, що має ознаки кримінального злочину: узбережжя належать усім громадянам країни.

Стежити за дотриманням законодавства, на моє розуміння, повинні органи місцевої влади. З'ясовується, ні: районна адміністрація у Гідропарку відповідає лише за збирання і вивезення сміття та благоустрій, але не має жодного впливу на розташування закладів громадського харчування. Як і права контролювати їхню діяльність. Дозволи на це дає Київська міська державна адміністрація, навіть не погоджуючи такі свої дії з районними фахівцями. Тож відповідальність за безлад у Гідропарку несе саме вона.

Пошматували...

Але з'ясувати, хто саме й на якому рівні, як я вже писала в попередній публікації, не вдалося: прес-служба КМДА посилала мене з управління в управління, які, втім, теж «не відповідали». Тобто, відповідали, але за якість шматочки Гідропарку: одне — за атракціони та розваги, інше — за занедбані вбиральні допечерного віку, що їх вочевидь бракує для такого великого парку, і які до того ж через одну замкнені, і т. д. і т. п. Спробувала, було, з'ясувати, хто є відповідальним за санітарний стан цієї території, адже нечистоти змиваються у Дніпро, де купаються тисячі людей. Зрештою, в Гідропарку сила силенна закладів громадського харчування — ресторанів, кафе, барів, генделиків, закусочних і чарочних, а централізованого водопостачання, як і каналізації, тут немає. Тому харчові «точки» використовують непристосовану до таких великих навантажень колекторну систему, з якої нечистоти знову-таки потрапляють у Дніпро.

Зателефонувала в Дніпровську СЕС. Завідувачка відділу гігієни харчування Світлана Перепелиця пояснила: очолюваний нею підрозділ відповідає за кілька кафе та ресторанів, котрі користуються вигрібними ямами, що вчасно очищаються. «А решта — десятки точок громадського харчування, встановлені на пляжах і поблизу них, на газонах і в парку, — куди вони зливають і викидають свої відходи?» — запитала я. «Це — несанкціонована торгівля, тому найбільше, що можемо вдіяти, — повідомляємо прокуратуру. На цьому наші повноваження закінчуються». «Багато таких виявили?» «Понад сто чи, може, й більше...» Годі казати, що нікого за такі порушення не покарано...

Хоч закон забороняє

Ще більша проблема — незаконна забудова Гідропарку капітальними спорудами. Навіть якщо їхні власники й запевняють, що мають на це дозволи. Але питання: хто і як саме їх надавав, якщо законодавство це забороняє? Тим часом подейкують (і вочевидь не без підстав), що й більша частка берегів Дніпра в Гідропарку приватизована. Тож місць загального користування майже не залишилося. Чом не привід прокуратурі з'ясувати законність такої приватизації?

А тепер, власне, про відповідальних, які начебто є, і яких насправді важко знайти. Кілька років тому КМДА вивела Гідропарк з-під контролю Дніпровської районної адміністрації, зробивши його парком столичного підпорядкування — начебто через те, що район не зумів забезпечити тут порядок. Градоначальники вирішили, що його буде більше, якщо парком управлятиме міська адміністрація, поклавши відповідальність за це на... головне управління культури. Доуправлялися...

Виходячи з цього, запитання: навіщо КМДА такий клопіт на голову, як хоч і чудовий, але все-таки один із багатьох столичних парків? Батьки міста не змогли перебороти спокуси розпоряджатися комунальним майном і правом землевідведення, забравши цю функцію у району? А послухати ж їх, то вони — й за децентралізацію влади, і за надання більшості повноважень районним адміністраціям. На ділі виходить навпаки. Приміром, розпорядитися своїм комунальним майном район може лише після погодження з «центром» — КМДА. Але ж завдання міста — організовувати процес і контролювати районні адміністрації, які повинні працювати на забезпечення результату. А в Києві — все з ніг на голову. До речі, Дніпровська районна адміністрація не лише спроможна, а й розробила детальний план облаштування Гідропарку. Районна влада вважає, що він має бути природною зоною відпочинку — така концепція. Але чи треба пояснювати, що вона залишиться лише намірами, оскільки в інших — інша «концепція»: лише забудова й забудова...

Замість післямови

І насамкінець. Редакція і надалі стежитиме за ситуацією в Гідропарку. Наступного разу на таку само екскурсію ми запрошуємо Ігоря Смикуна, керівника комунального підприємства «Плесо», яке відповідає за пляжі та прибережні території. Цікаво було б дізнатися, за яким правом забудовуються береги Гідропарку, а на орендовані пляжі відпочивальники можуть потрапити лише за плату? А також чому орендарі відгороджуються від парку парканами, встановлюючи їх і на самих пляжах? І чому кращі місця під сонцем на прибережній смузі займають торгівці, які не мають на це дозволу?

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімках: отак орендарі вгризлися у дніпровський берег, що таким «господарям» закони?

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

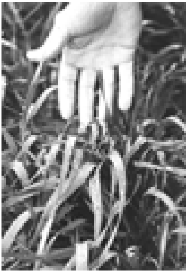

ГОЛОС УКРАЇНИ № 85 (4585)
СЕРЕДА, 13 ТРАВНЯ 2009

Найбільше від квітневих заморозків посіви сільськогосподарських культур постраждали в Криму *(«АПК-Інформ»)*

Кабмін ухвалив рішення про проведення у 2012 році всеукраїнського загального сільськогосподарського перепису

ТЕНДЕНЦІЇ

Навіть сало позникало

Купити на базарі український стратегічний продукт майже нереально

Нещодавно довелося спостерігати таку картину: колоритний дядечко ходить м'ясними рядами центрального ринку в Тернополі й напівжартома-напівсерйозно запитує продавців: «Хто з'їв сало? М'яса повно, а нормального сала купити не можу». Ті у відповідь лише посміхалися. Так і не сказали, що торгують не українською свининою, а імпортною, а та, як відомо, практично без сала. Біля двох торгових місць, щоправда, виднілася табличка: «Домашнє м'ясо», але, мабуть, з метою реклами, бо й там сала не було. Чому ж в аграрній області, якою завжди була Тернопільщина, не можна купити стратегічного українського продукту?

А звідки він візьметься за катастрофічного спаду в тваринницькій галузі? Скажімо, **поголів'я великої рогатої худоби скоротилося до післявоєнного рівня (за попередній рік зменшилося на 7 відсотків). У першому кварталі падіння тривало: м'яса вироблено 89,4 відсотка до відповідного періоду минулого року, молока — 98,1, яєць — 93,6. До 70 відсотків свиней продукується у селянських дворах, але господарі здебільшого вирощують їх для себе. З домашнім м'ясом на ринок, заваленим польською та бельгійською свининою, не проштовхаєшся. Та й ціна, яку пропонують перекупники, не покриває затрат.** Що казати про селян, коли великим агропідприємствам проблематично здати бичків чи свиней на забій. М'ясопереробні цехи або закрилися в період кризи, або працюють на імпортній сировині. Кажуть, технологія у них налагоджена під польське порося. Що ми їмо під виглядом ковбас — ніхто не знає. Принаймні знайомий санітарний лікар радить їх не купувати, особливо варені й особливо дітям.

Останнім часом сільгосппідприємства області, щоправда, виявляють підвищений інтерес до виробництва свинини. Якщо у селянських господарствах поголів'я падає, то в агропідприємствах зростає. Почалося будівництво великих комплексів з виробництва свинини у Підгаєцькому та Кременецькому районах, однак з настанням кризи роботи призупинилися. Та й уряд мало що робить для підтримки вітчизняного товаровиробника. Якщо польським селянам за кілограм свинини держава доплачує 1,5 євро, то наші останнім часом не отримують практично нічого. Намітилась тенденція: іноземні компанії перебирають у свої руки дедалі більше землі в області, але тваринництвом і не думають займатися. Їх цікавить лише швидкий дохід, який дає рослинництво, а цього року окремі орендарі взагалі пустили землю під пар, очікуючи більшої визначеності на ринку сільгосппродукції. Так званий ефективний власник ефективний лише для себе: його мало цікавлять місцеві проблеми, зокрема соціальні. І до британця чи німця не підеш просити допомоги у скруті: вони далеко, а менеджери без дозволу господаря і кроку не ступлять.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Саджанці не можуть вкорінитися в реєстрі

ПРОБЛЕМА

У ТОВ АФ «Хлібодар», що в Глобинському районі на Полтавщині, поряд із традиційними напрямками займаються садівництвом. А починалося все з бажання закласти власний сад. Але через брак саджанців в Україні довелося вирощувати їх самотужки.

На продукцію знайшовся покупець. І тепер щороку в господарстві плекають до 50 тисяч саджанців, паралельно займаючись безпосередньо садівництвом. Найбільшою проблемою для підприємства є те, що багато висококласних сортів в нашій державі не занесені до спеціального реєстру, що практично унеможливлює їхнє вирощування.

На знімку: робітниці садівничої бригади Софія Молочко, Олена Волос, Ольга Шуба, Галина Пацан.

Лариса КОБА.

Полтавська область.

Фото автора.

АЛЬТЕРНАТИВА

Корівник став домівкою для страусів

На Великодні свята мешканці села Меделівки Радомишльського району могли б перевершити всіх, зробивши писанки зі страусиних яєць. Саме перед Великоднем на недавно відкритій страусиній фермі ці екзотичні птахи почали нести яйця. Перше з них працівники ферми подарували сільському голові з Мірчі Миколі Журавському (Меделівка належить до Мірчівської сільради). Інші яйця передали в інкубатор, де з них вилупляться страусенята.

— У природі, — розповів доглядач птиці Анатолій Куцько, — яйце, знесене страусихою, висиджує страус-самець, вигріваючи його своїм теплом у спеціально зробленій у піску ямці. Меделівські страусихи, як велить природний інстинкт, теж зробили ямки для «батьків». Але тим виконувати такі обов'язки не доведеться — їх замінить інкубатор.

Фермою розгулюють сім велетенських птахів. Вони розміщуються поки що в приміщенні колишнього корівника. Згодом для страусів побудують спеціальні будиночки, де їм буде комфортніше. Та й поголів'я страусине збільшиться. Екзотичних велетнів розводитимуть для продажу.

Цікаво, що в районі раніше вже були страусині ферми, але з різних причин вони тепер не існують. Можливо, більше пощастить у цьому бізнесі меделівцям?

Галина КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: доглядач Анатолій Куцько демонструє страусині яйця.

Фото Михайла П'ЄХА.

У семи няньок — гектари без догляду

СИТУАЦІЯ

Той, хто спробував оформити документи на землю, яка не один рік належала родині, виготовити державний акт чи домогтися у чиновників дозволу на використання кількох соток, знає, що справа ця може тривати не місяцями — роками. Одразу знаходиться чимало бюрократичних перепон у найрізноманітніших відомствах, через які потенційному власнику землі пройти надзвичайно складно. Але при цьому час від часу спливають факти про те, що десятки гектарів незрозуміло яким чином опиняються у власності несподіваних землеводільців. Чому для одних діє дрібне сито заборон, через яке ніяк не протиснутись, а для інших відкрита широка дорога до землі? Хто ставить чи відкриває ці шлагбауми? Відповідь на запитання спробували вкотре відшукати працівники прокуратури Хмельницької області. Фактів виявилось стільки, що з них можна було б скласти шахрайський підручник з незаконного заволодіння одним з найбільших і найцінніших багатств краю.

Фіктивні злочинці та реальні порушення

Поцупити землю — завдання не таке вже й просте. Її не покладеш на рахунок у банку, не переправиш за кордон і вдома у себе не заховаєш. Без чиновника, котрий ставить свій підпис на відповідних паперах, тут не обійтись. Тому прокуратура і вирішила перевірити насамперед тих, хто землю мав би охороняти найпильніше. Результати виявились сумні. Одними із перших у список порушників потрапили ті, хто найретельніше мав би слідкувати за землею — працівники Державної інспекції з контролю за використанням і охороною земель в області. Формально начебто все в порядку: державні інспектори плідно складали акти щодо самовільно зайнятих земельних ділянок, карали порушників. От тільки частенько робили це, як стверджують прокурори, протиправно, намагаючись продемонструвати справну цифру, а не якість роботи. Через це і було скасовано десятки таких документів, коли до відповідальності притягувались люди, котрі взагалі не вчиняли правопорушень. Так сталось і в Шепетівці, де інспекторами були складені постанови на директора товариства, який на території Городищенської сільської ради начебто самовільно зайняв 21 земельну ділянку. Справа була гучною, але насправді з'ясувалось, що ділянки використовувались на правах оренди, тож землі ніхто не крав. Таку надмірну «активність» інакше, як роботою навиворіт, не назвеш. Бо фіктивних злодіїв викрито, а там, де справді є порушення, держслужбовці і не помітили. Скажімо, держземінспекції окремих районів так і не побачили випадків самовільного зайняття земель доти, поки на це не звернули увагу прокурори.

Значна частина землевпорядних організацій перетворилась на структури, в яких пересічні громадяни роками не можуть добитись виготовлення документації на декілька законних соток.

«Значна частина землевпорядних організацій перетворилась на структури, в яких пересічні громадяни роками не можуть добитись виготовлення документації на декілька законних соток. А спритним ділкам за лічені дні виготовляється документація, яка дає змогу набути право на десятки гектарів державної землі, що часто супроводжується відвертими порушеннями закону, — переконаний перший заступник прокурора Хмельницької області Валентин Твердохліб. — Попри те, що землевпорядну та землеоціночну діяльність окремих підприємств Хмельницького, Славути, Кам'янця-Подільського визнано незадовільною, вони і надалі продовжують розробляти негативні проекти землеустрою. І ті органи, які мали б контролювати їх діяльність, чомусь вперто закривають на це очі».

Свідченням того, як чиновник може не помічати більмо у своєму оці, є і такий приклад: в області діє державний центр, який повинен обстежувати зміни якісного стану грунтів, слідкувати за збереженням їх родючості. Провідні агрономи давно б'ють на сполох: деякі новітні технології, захоплення окремими культурами на очах руйнують родючі пласти землі. Але, на жаль, кричущих порушень не помітив згаданий центр і жодного разу не звернувся ні до влади, ні до правоохоронних та контролюючих органів з фактами порушень.

Коли чиновника і суд не поборе

Про регіональну філію державного підприємства «Центр державного земельного кадастру» в народі просто легенди ходять. Варто зайти туди і поспілкуватись із відвідувачами, щоб зрозуміти, через які бюрократичні перепони доводиться їм проходити, щоб тільки оформити документ, який би офіційно підтверджував права на воло-

Чому для одних діє дрібне сито заборон, а для інших відкрита широка дорога до землі?

Віктор Андрійович розчарувався у бджолах

Він найняв на роботу джмелів і заходився створювати з цих комах цілу ферму

ДОСВІД

Колишній випускник Київського політехнічного інституту Віктор Лускало **(на знімку ліворуч)** з Вінниччини (до речі, інститут закінчив з червоним дипломом), майже двадцять років займається садівництвом. «Раніше, як працював інженером, це було моє хобі, — каже Віктор Андрійович. — А відколи розпався Союз і виробництво пішло шкереберть, захоплення стало основною роботою». Віктор Лускало перший в області садівник, який, за його ж словами, найняв на роботу в саду джмелів.

— Моя заповітна мрія — створити джмелину ферму, — каже Віктор Лускало. — Відчуваю, діло це перспективне. Років п'ять тому я зустрічався з одним голландцем, він брав участь у спільному проекті з інтенсивного вирощування садів. Голландець у розмові привідкрив секрет, мовляв, вони приступають до вирощування джмелів на продаж. Бо дуже ефективно запилюють сади. А я запитую, почому ж продаватимете? Каже: по два євро за джмелика. Не стримався тоді я і теж похвалився: «У мене вже є такі самі джмелики». У співрозмовника від почутого, ніби мову забрало. Він ще раз перепитав, щоб пересвідчитись, чи справді це так. Похвалив. Хоча, як мені здалося, засмутився, що ми їх випередили у цій справі. Зате я зрозумів: джмелями варто зайнятися серйозніше. Маю вже певні напрацювання у цьому плані. А головне — джмелі у мене в саду вже працюють декілька років.

Обрізати яблуню — те саме, що зробити жінці зачіску

Вулика не треба

— Чим джмелі кращі від бджіл? — перепитує садівник. — Джмелі запилюють сади при нижчих температурах, ніж бджоли. Бджоли вилітають, коли повітря прогріється до 12—14 градусів. Джмелі раніше. Як тільки в саду зацвіте перша квітка, тобто з'явиться перший цвіт на дереві, у джмелів починається шлюбний сезон. Такі оргії влаштовують в цей час!.. Один джмелик відкладає 50 личинок.

Джмелі, яких розводить садівник, називаються осмії. Вперше Віктор Лускало довідався про них випадково. У Чернівецькій області один садівник запилював сад за допомогою осмій. Віктор написав йому листа. Але відповіді не отримав. Вдруге звернувся листовно. Тільки через деякий час надійшла відповідь. Старий садівник повідомляв, що надіслав Лускалу невелику посилку з осміями.

— Для джмелів вулика не треба, — усміхається пан Віктор. — Он бачите очеретяні трубочки. У них вони розмножуються, у них і живуть. У такій трубочці і переслав мені той дідусь комах для розведення. Тепер їх у мене уже ген скільки!.. Дідусь, пам'ятаю, ще писав, що осмії — ручні. Мається на увазі, вони не літають далеко. Дід звертав увагу, що у цьому пересвідчився на власному прикладі. Однієї весни було холодно. Бджоли ще не літали. Зате садок все одно запилили джмелики. Так само на осінь мав урожай і сусід діда. А вже ті, чиї сади були далі від джмелиної ферми, урожаєм не могли похвалитися. До них осмії не долітали.

Нинішня весна також примхлива у температурному режимі. «Бджоли ще були у вуликах, — каже Віктор Лускало, — а джмелики вже один поперед одного спішили до роботи. Буває, рано ще прохолодно. Вилетить зі своєї хатки, і впаде від холоду. А як сонечко пригріє, розправить крильця — і гайда в сад. Такі вони, ці осмії».

Оце так груша — на 700 грамів, та ще й червонобока

— Доктор наук з Уманського сільськогосподарського інституту Олександр Мельник про мої експерименти у садівництві згадує у своїх лекціях для студентів. З приводу одного з методів щеплення персиків радив навіть писати наукову роботу, — продовжує розповідь садівник. — Персики ми їмо з кінця весни, коли з'являються перші плоди, і майже до кінця осені. По-перше, у мене росте їх декілька сортів, різного терміну плодоношення. По-друге, кожне деревце, як кажуть, застраховане від морозів.

Садівник надщеплює сортові персики на дичках-жердельках, але у тому місці, яке ховається під землею. Тому навіть під час приморозків дерево не пропаде. Пагінець з'являється з-під землі.

Є в саду Лускала також колекція червоних груш. «Торік на виставці в Києві мої груші фотографували з таким інтересом, як фотографують жінок-моделей, — усміхається співрозмовник. — Я виставив груші сорту роксолана. А в них вага не менш як 700 грамів у кожної. Та ще й боки червоні, апетитні. Є в мене також сорти Ніколай Крюгер, родзинка Криму, Кучеренка. З автором деяких сортів таких червонобоких груш — Валентиною Сайко я навіть вальс танцював. Були якось на семінарі у Чернівцях. Там і познайомилися. Багато почерпнув від цієї талановитої жінки. Вона у свою чергу уважно слухала про мої експерименти в саду.

Американцю сказали, як не привезе саджанця, вкрадуть… дружину

— Чотири долари коштував донедавна у супермаркеті кілограм яблук сорту хрусткий мед американської селекції, — каже садівник. — Яблуко надзвичайно смачне. Навіть навесні, коли в нього вже не той вигляд, воно, як кажуть, зморщилося, все одно зберігає хрусткіт і залишається солодким.

Віктор Лускало давно знав про унікальні властивості плодів цього сорту яблук. Не так давно, коли на Вінниччині реалізовували проект «Поділля-фрукти-2000», познайомився з американським фермером. Він приїхав до Вінниці як один з учасників. Після знайомства Лускало запросив американця до себе. Але багато в чому садівники порозумілися навіть без перекладача. Надто після застілля з чаркуванням.

— Тоді я в гостя детально розпитав про сорт хрусткий мед, — згадує Віктор Лускало. — На прощання попросив при наступній нагоді привезти саджанця. Мало сподівався, що так воно й станеться. Хоча американець запевняв, що обов'язково приїде ще раз, до того ж не сам, а візьме дружину, щоб і вона побачила Україну. Один з моїх товаришів, який був присутній при цій розмові, жартома натякнув гостю: «Не привезете саджанця, вкрадемо дружину». Чи то американець злякався тих слів, чи він такий обов'язковий у виконанні обіцяного, але наступного року справді привіз саджанець. Тепер і в мене в саду росте хрусткий мед.

Свого часу Віктор Лускало вирощував троянди. Це були сорти, які здобували перемогу на європейських конкурсах. «Справді, — згадує Лускало, — починав з вирощування квітів. Продавала мати, я тільки вирощував».

Якось він почув про конкурс троянд у Парижі. Записав сорти, які здобули перемогу. Тоді попросив знайомого льотчика, щоб той через своїх колег, котрі працювали на міжнародних рейсах, привіз йому саме таку квітку. Одну-єдину. «Достатньо однієї бруньки, щоб виростити квітку». Так само доставляли йому рідкісні сорти з Голландії. «Це було доти, доки не почали возити квіти на продаж літаками, — каже пан Віктор. — Тим самим мені перебили квітковий бізнес, і я зайнявся садівництвом...».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Чому десятки контролюючих органів не помічають земельних оборудок

діння землею, котрою нерідко користуються вже десятиліттями. Але через ці митарства проходять далеко не всі. До окремих відводів ця служба може виявити таку поблажливість, що завідомо вносяться неправдиві відомості до документації з землеустрою, фальсифікуються державні акти на право приватної власності на земельну ділянку. За такими фактами прокуратурою Волочиського району проти службових осіб відділу регіональної філії порушено дві кримінальні справи. Ще одну — стосовно керівника одного з райвідділів. Його начальник примусив керівників одного з товариств укласти договір на обробку земельно-кадастрової інформації та внести попередню оплату в 28 тисяч гривень. При цьому сам державний службовець виступив у ролі приватного підприємця, і отримані кошти просто поклав собі у кишеню. Цікаво, що суд визнав його вину, проте ... звільнив від покарання, передавши на поруки. Тож той самий керівник очолює той самий відділ. А у правоохоронців знову виникли до нього певні «питання». Шкода тільки, що відповідь на них не хоче шукати ні суд, ні керівництво Держкомзему. Видно, робота такого фахівця їх цілком влаштовує?

Але навіть тоді, коли судами караються чиновники, що порушили земельне законодавство, це не стає серйозним уроком для їхніх колег. За службове підроблення та зловживання владою, що призвело до незаконного розпорядження землями, засуджено колишнього голову Ярмолинецької райдержадміністрації, начальника відділу земельних ресурсів одного з районів, екс-заступника голови Шепетівської райдержадміністрації. Але, як констатують прокурори, органи виконавчої влади та місцевого самоврядування дедалі частіше приймають рішення про розпорядження земельними ділянками з порушеннями законодавства. В чому причина: у правовій безграмотності, нахабному ігноруванні вимогами закону чи в надії на безкарність? Тільки після втручання прокуратури було скасовано деякі незаконні акти, чим попереджено протиправне надання сотень гектарів землі.

Але ж землі навколо так багато. І де гарантія, що комусь не захочеться завтра стати її незаконним власником?

Прокурорам Ізяславського та Славутського районів довелось опротестовувати розпорядження голів РДА, якими незаконно передано в оренду півтисячі гектарів землі. За протестами прокурорів скасовано незаконні рішення про надання земельних ділянок у лісовій зоні, на території курорту Сатанів, протиправної зміни меж населених пунктів.

За те, що чиновники закривали очі на самовільне зайняття ділянки, сприяли незаконному заволодінню землею, надавали в оренду без рішення сесії місцевої ради, до відповідальності притягнуто шість сільських голів із різних районів. Але охочих йти цим шляхом не меншає.

Прийшов, побачив, захопив

Інколи складається враження, що захопити землю значно простіше, ніж отримати її законно. Особливо тоді, коли на такі самозахоплення свідомо закриваються очі. Захотів директор одного із ТОВ — зайняв самовільно 120 гектарів. Не вистачало іншому товариству 39 гектарів — зорав і засіває чуже поле. Фермерське господарство з Шепетівського району забрало 40 гектарів земель резервного фонду, а київське товариство в Старокостянтинівському районі відхопило аж 346 гектарів у законного володільця і вирощувало там кукурудзу. Список самовільного зайняття земель можна продовжувати. За усіма цими фактами прокурори порушили кримінальні справи, частина з них вже спрямована до суду. Завдяки втручанню прокуратури площа самовільно зайнятих земель за рік скоротилась у двадцять разів.

Дехто, аби не відповідати за самозахоплення землі, діє дещо вишуканіше. Так, в одному із товариств Віньковецького району підробили підписи власників землі у сімдесяти договорах оренди. За цими договорами селяни нібито передали свої паї на десять років з виплатою орендної плати у півтора відсотка від вартості паю. В Ярмолинецькому районі керівник одного господарства пішов ще далі, підробивши підписи власників, він уклав договори оренди аж на 49 років!

За цими та іншими аналогічними випадками порушено кримінальні справи. Але так і хочеться запитати: невже сільські голови не бачили і не знали, що робиться у селі? Невже ніхто не міг попередити людей, що їх ошукують? І хіба тільки кримінальна справа може зупинити злочин?

Прокуратурою виявлено ще одну схему незаконного заволодіння земельними ділянками. Суд в інтересах одного із сільгосппідприємств прийняв рішення про визнання за ним права власності на шістдесят гектарів землі, яка належала членам колишнього КСП. І зробив це на підставі надуманої заяви керівника цього підприємства.

Інші керівники сільгосптовариства підробили довідки і трудові книжки своїх родичів та знайомих про те, що вони начебто були членами КСП на час паювання земель. Ці документи подали до суду, і той виділив землю фіктивним колгоспникам. На перешкоді не стало навіть те, що більшість із них на час паювання були малолітніми, а записи про їх членство на підприємстві були зроблені в трудових книжках, котрі виготовлені за п'ять років після того.

Шкода, що суд не помітив таких «деталей». Тільки за внесеними прокуратурою області апеляціями незаконні рішення суду було скасовано, а за фактами зловживання службових осіб СТОВ порушено кримінальну справу.

Прикрі судові «випадки», здається, стають правилом. З початку року органами прокуратури області оскаржено до судів вищих інстанцій 55 рішень щодо різних земельних питань. Два десятки з них уже скасовано. Крім цього, за клопотанням прокуратури області Генпрокуратурою ініційовано перед Вищою радою юстиції звільнення одного з суддів за винесення такого роду рішень.

Але ж землі навколо так багато. І де гарантія, що комусь не захочеться завтра стати її незаконним власником? Для цього не так вже й багато потрібно: один чиновник закриє очі на фіктивний документ, інший — поставить підпис. Хтось «забуде» перевірити, а комусь неважко буде прийняти незаконне рішення в суді. І десятки інспекцій, служб, центрів, управлінь, місцевих рад і керівників не стануть цьому на заваді. Хіба таке неможливе?

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

ТІЛЬКИ ФАКТ

Реагуючи на порушення земельного законодавства, органи прокуратури за півтора року порушили близько чотирьох десятків кримінальних справ, внесли близько трьохсот приписів і подань, понад чотири сотні протестів на незаконні акти. За наслідками розгляду документів реагування до відповідальності притягнуто 436 посадових осіб, відшкодовано понад 2,5 мільйона гривень, повернуто близько двох тисяч гектарів незаконно використовуваних земель.

У Миколаєві проходить перший тур благодійного Всеукраїнського марафону здоров'я Ольги Богомолець *(Укрінформ)*

Президент України Віктор Ющенко вчора взяв участь у церемонії вручення нагород, яку приурочено до Дня матері *(Укрінформ)*

«Справа Георгія Гонгадзе»: міни уповільненої дії

РОЗДУМИ З ПРИВОДУ

«У воєнний час істина настільки цінна, що довкола неї треба створювати бастіони брехні». Ця цитата, вичитана, здається, у Віктора Суворова, впала в очі, коли розбирав архіви, пов'язані зі «справою Георгія Гонгадзе». І подумалося: а хіба тільки у воєнний час? Особливо, коли у скоєному простежується слід спецслужб. Ця думка й спонукала ще раз спробувати проаналізувати ситуацію, пов'язану і з щезненням Георгія, і з «касетним скандалом».

Ювілей, який ніхто не святкуватиме

А детонатором моїх роздумів стало інтерв'ю «Комсомольской правде» заступника Генерального прокурора Рената Кузьміна під заголовком «Декому хотілося, щоб саме Кучма сів на нари». Оскільки цю вирізку і хотів долучити до свого архіву щодо «справи Георгія Гонгадзе».

Читати старі публікації і порівнювати з нинішніми роздумами високопосадовця, який мав би бути, як казав Галушка, «у курсі дєла», бо свого часу курирував розслідування, — захоплююча справа. Але про це і його розуміння права дещо пізніше.

Десять років тому в Україні відбулися треті президентські вибори, на яких удруге переміг Леонід Кучма. **Водночас цього року буде ще один десятирічний «ювілей», який, щоправда, невідомо хто відзначатиме.**

У публікації «Справа Георгія Гонгадзе: жертви та виконавці» («Голос України», 14 жовтня 2005) автор цих рядків зробив висновок, що прослуховувати головний кабінет країни розпочали у 1999 році. І вважав, що зробив відкриття. Однак, як з'ясував пізніше, помилявся. Виявляється, ще у липні 2005 року народний депутат другого і третього скликань Олександр Жир сказав про це в інтерв'ю тижневику «Столичные новости»:

«...Я не згоден з вами в тому, що немає предмета для розслідування. Розмови у кабінеті Президента — факт визнаний. У тому числі й самим Кучмою. Справді, немає (принаймні, я не чув) записів, де Кучма віддає прямий наказ убити.

— А як же тоді загальновідоме інтерв'ю Мельниченка, в якому він стверджував, що «почав документувати Президента після того, як почув «злочинний наказ», і після того, як почув рапорт про його виконання»?

— Я думаю, що він говорив у той час не про Гонгадзе, а про Вітренко...»

Цікаво, що це інтерв'ю вийшло під заголовком «Убити хотіли не Гонгадзе, а Вітренко». **Відтак інтерв'ю набуває іншого значення і відіграє роль одного з бастіонів брехні. Адже у такий спосіб відволікається увага від головного: Олександр Жир фактично стверджує, що записи у кабінеті Леоніда Кучми розпочалися... у вересні(!) 1999 року.**

З чого можна зробити такий висновок? Вище я недаремно згадав про тодішні президентські вибори. Саме у вересні 1999 року і стався той сумний інцидент, на який натякає в інтерв'ю Олександр Жир. У Кривому Розі під час зустрічі кандидата у Президенти Наталії Вітренко з виборцями відбувся теракт. У юрбу кинули вибуховий пристрій. Слава Богу, ніхто не загинув. Але вибух покалічив жінку. Дісталося і самій Наталії Вітренко. (Зауважу: один з виконавців теракту виявився братом Сергія Іванченка, довіреної особи іншого кандидата в Президенти Олександра Мороза. Як з'ясувалося у ході слідства, брат довіреної особи був наркоманом. Тобто його міг використати будь-хто. Але засудили і Сергія Іванченка, як замовника акції. Щоправда, пізніше його визнали непричетним до цього злочину.)

Вимушений авторський відступ

Щоб читач міг зрозуміти логіку подій, змушений його зробити, аби, як у тому старому вірменському анекдоті, «поєднати непоєднуване». Раніше я вже писав: «справу Георгія Гонгадзе» не можна розкрити, якщо її не співставити з тим, що відбувалося під час президентської кампанії 1999 року.

Наприклад: труп, який вважають тілом Георгія, знайшли в лісі неподалік Таращі, на батьківщині лідера соціалістів Олександра Мороза. Першим озвучив «плівки Мельниченка» саме Олександр Мороз. А тому і постає запитання: чи немає зв'язку між вибухом у Кривому Розі, щезненням наступного року Георгія Гонгадзе і місцезнаходженням перезахороненого трупа? А якщо є, то хто стоїть за цим ланцюжком трагічних подій?

Є ще кілька деталей, які так чи інакше виникнуть у ході роздумів і які, на мою думку, ігнорувати не можна.

Саме у 1999 році відбулася заміна керівництва Служби безпеки.

Саме у 1999 році Служба безпеки закупила новітню апаратуру прослуховування. Про що, до речі, з трибуни Верховної Ради першим сказав Олександр Мороз. Звідки він отримав інформацію, мені невідомо. (Водночас можна поставити запитання: чи не ця апаратура використовувалася для прослуховування кабінету Президента? А те, що головний кабінет країни прослуховувався, сумніву не маю.)

Саме у 1999 році розпочалося протистояння між СБУ і Міністерством внутрішніх справ.

Саме у вересні 1999 року група ростовських політтехнологів в одному із передвиборчих штабів Леоніда Кучми була замінена, як сказав мені у ті дні знайомий політтехнолог, на групу в кількості 30 осіб із Москви, «фахівців зі створення кризових ситуацій».

Ці «фахівці» залишалися в Україні й після президентських виборів. Під час зустрічі у прес-клубі об'єднання «Єдина родина» у травні 2000 року цю інформацію підтвердив нам, журналістам, прес-секретар глави держави Олександр Мартиненко. (Як тоді стверджували добре поінформовані джерела, їхнє перше завдання після президентських перегонів було зробити з лідера об'єднаних соціал-демократів «Павла Лазаренка №2». Так це чи ні — невідомо, але у певних колах про це говорилося. І не один раз. Наразі автор не має інформації і про те, чи мали вони інші завдання. Але не можна, зважаючи на спеціалізацію, виключати їхньої причетності як до операції прослуховування кабінету Леоніда Кучми, так і до операції із щезненням Георгія Гонгадзе.)

Що аналізують європейські експерти?

Кілька тижнів тому з'явилася інформація про те, що Кабінет Міністрів виділив кошти для завершення експертизи «плівок Мельниченка».

Нагадаю: майор Микола Мельниченко був делегований зі Служби безпеки (свою кар'єру розпочинав ще в період існування КДБ — Комітету державної безпеки УРСР) в Управління державної охорони. Його обов'язки — убезпечення глави держави від прослуховування.

Як стверджує Микола Мельниченко, у грудні минулого року «експертам з Німеччини і ще однієї країни» він передав «оригінали записів і записуючих пристроїв для того, щоб ці міжнародні експерти провели експертизу записів». Передача відбулася у Вашингтоні в присутності української делегації, яку очолював заступник Генерального прокурора Микола Голомша.

Не знаю, що скажуть експерти, тим більше іноземні, але в мене великі сумніви щодо «оригінальності» записів і пристроїв. **Так, Олександр Жир в уже згадуваному інтерв'ю стверджує: «На яку апаратуру писали Кучму, я впевнений, сьогодні вам не скаже ніхто».**

А тепер ще кілька штрихів.

Володимир Цвіль, який вивіз Миколу Мельниченка у Чехію, у співавторстві з журналістом Олексієм Степурою видав книгу «У центрі касетного скандалу». Зокрема, він писав, що майор перевіз через кордон комп'ютер і компактні диски із записами, які розшифровував у його знайомого Володимира Болданюка. Після того, як Мельниченко перебрався до США, плівки залишилися у сейфі підданого Чехії, а згодом були передані працівникам СБУ. І сталося це задовго до «помаранчевої революції».

1 квітня 2005 року газета «Сегодня» присвятила цілу полосу стосункам Миколи Мельниченка і російського вигнанця, колишнього олігарха Бориса Березовського. З'ясувалося, що звукозбірню розміром у 700 годин придбав фонд лондонського вигнанця і весною 2005 року передав Генеральній прокуратурі України.

Ще один архів правоохоронці відібрали у Миколи Рудьковського 2001 року.

Отож можна зробити два висновки. Перше. Оригіналів апаратури, яку начебто Мельниченко передав у Вашингтоні, в експертів немає, про що сказав Олександр Жир ще у 2005 році. Друге. Екземпляр записів, з якими сьогодні працюють експерти, — четвертий. Постає запитання: який з них оригінальний? Той, що вручив Мельниченко у грудні минулого року експертам Ради Європи? Сумніваюся.

Власне, тому й виніс у підзаголовок запитання.

А ось точка зору заступника Генерального прокурора Рената Кузьміна із уже згадуваного вище інтерв'ю: «Плівки Мельниченка відносяться до справи Гонгадзе...» І знову запитання: плівки, диски, чіпи до комп'ютера? І чому вони безапеляційно вважаються такими, що належать Мельниченку? Це доведено у суді? Напевне, такому високопосадовцю, тим більше правоохоронцю, варто було б ретельніше обирати слова і визначення.

Що хотіли перетворити на подвиг

Микола Мельниченко не приховує задоволення. В інтерв'ю «Радіо Свобода» наприкінці січня цього року він каже: **«Якщо проти Мельниченка були порушені кримінальні справи у 2001 році, то потім вони в 2005 році всі скасовані. Значить, була підстава скасувати. Значить, я діяв виключно в рамках закону. Якщо проти мене скасовані всі кримінальні справи, тоді вибачайте, тоді проти інших людей повинні бути порушені кримінальні справи. Не може бути такого — і нашим, і вашим».**

Оце, шановний читачу, ще один бастіон брехні. Пастка, в яку потрапила правоохоронна система країни. Чому? Прослуховування кабінету Президента країни — карається законом. Прослуховування, навіть у випадку «злочинного наказу», без постанови суду — карається законом. Пан Мельниченко стверджує: він «документував злочини Кучми». Однак оприлюднює записи після того, як знаходять тіло, яке нібито належить Георгію Гонгадзе. Але не сам, а через лідера соціалістів Олександра Мороза. Приховування злочину — карається законом.

Задумаймося: Георгій Гонгадзе щез у ніч з 16 на 17 вересня. Його колеги наступного дня б'ють на сполох, проводять акцію «Знайдіть Гонгадзе!», а Мельниченко мовчить, ніби в рот води набрав. Мовчить не день, не два, а майже два з половиною місяці. Постає елементарне запитання: чому? Пояснення, на мою думку, просте: ті, хто задумував дану спецоперацію, розписали чіткий план, хто й коли мав з'являтися на арені, щоб нагнітати атмосферу. Ті, хто записував розмови Президента, ті, хто почав монтувати 18 вересня запис, оприлюднений Олександром Морозом наприкінці листопада (але про це пізніше).

Микола Мельниченко не боявся кримінальних справ. Якби справи дійшли до суду, вони розлетілися б ущент. Він спростував би інформацію про те, що він записи розмов глави держави. Він довів би, що записувати розмови Леоніда Кучма диктофоном під диваном неможливо. Він сказав би, що його друзі дістали записи, а оприлюднювати боялися. Він їм допоміг передати записи Олександру Морозу, а про що ці записи, він не знає. Він не міг сказати, що взагалі не знає, чиї записи, і який у них зміст, також не знає. Просто захотілося погратися в героя. Довести протилежне представники звинувачення не змогли б. А будь-який сумнів тлумачиться на користь підозрюваного.

Звідси висновок: Миколу Мельниченка, скоріше за все, використовували наосліп ті, хто записував Леоніда Кучму, ті, хто організував щезнення Георгія Гонгадзе. Думаю, Микола Мельниченко не знає прізвищ головних організаторів «Кучмагейту». Отож знову запитання: що хотіли перетворити на подвиг? Злочин? Чий?

Закон і дишло

Ворогам — закон, друзям — усе. За таким принципом живе чимало українських політиків і високопосадовців. А ще за принципом: закон, як дишло, куди повернеш, туди і вийшло, бо «піпл усе схаває». Це — про експертизу «плівок Мельниченка». Адже нинішня — уже п'ята(!) за ліком.

У тому ж таки інтерв'ю колишній майор СБУ каже: «Експертиза також була проведена. Експертиза одна-єдина. Це фірма «Бек Тек» у США тих записів, які я надавав **(зверніть увагу на це твердження. — Авт.)**.

І знову бастіон брехні. Адже запис, який озвучив Олександр Мороз у парламенті наприкінці листопада 2000 року, передав лідеру соціалістів саме Микола Мельниченко. Про це говорилося неодноразово і Олександром Морозом, і самим відставним майором. Але, якщо вдуматися у сказане Мельниченком в інтерв'ю «Свободі», то виходить, що він Морозу записів не передавав.

Бо звернімо увагу на таке. Незадовго до початку «касетного скандалу» голландська журналістка Корін де Вріс спробувала провести експертизу запису у своїй країні. Згодом вона зізналася: «Спеціалісти, котрі досліджували запис, заявили, що встановити, кому належать голоси, неможливо, бо якість запису погана». Цей же запис після його оприлюднення на прохання організації «Репортери без кордонів» аналізував Віденський інститут преси. І його висновок подібний: встановити, чи запис піддавався монтажу, чи ні — неможливо.

А тепер про експертизу запису фірмою «Бек Тек». Знову інтерв'ю Олександра Жира тижневику «Столичные новости».

«— Як так сталося, що з легкої руки Мельниченка в американській експертизи виявилися зовсім не оригінали?

— Наскільки мені відомо, Мельниченко мав у розпорядженні записи, які зберігалися чи то на компакт-дисках, чи то у вигляді комп'ютерних файлів. **Їх обсяг, як я сьогодні переконаний, повністю відповідав тому, що йому передали організатори прослуховування в кабінеті президента.** Але, коли виникло питання передачі їх на експертизу, він записав дещо на чіп цифрового диктофону. А чіпи, наскільки мені відомо, були на його прохання закуплені кимось в Україні... Але на тому етапі для мене було важливим, що Брюс Кеніг (який не знає, до речі, української мови) засвідчив, що монтажу не було».

Отже, фірма «Бек Тек» аналізувала не оригінали записів і не оригінали записуючого пристрою. Але що йому до того. Він тепер посилається на звіт тимчасової слідчої комісії Верховної Ради щодо розслідування вбивства Георгія Гонгадзе. Цитую з інтерв'ю «Радіо Свобода»: «... прокуратура України має досить фактів для того, щоб притягнути до карної відповідальності замовників і підбурювачів, так як визначила комісія, у тому числі Юрій Луценко»... Нагадаємо: звіт відбувся 20 вересня 2005 року. Парадокс у тому, що звіт базується в основному на свідченнях Миколи Мельниченка, а також на експертизах «у США та інших країнах, які однозначно підтвердили, що аудіозаписи, зроблені Миколою Мельниченком, у фрагментах, що стосуються Гонгадзе, не змонтовані, тобто автентичні».

Вище ми вже писали про всі експертизи записів, які були проведені за кордоном. Дві однозначні: встановити автентичність неможливо. Але й третя — американська — викликає багато сумнівів. Особливо після того, як Олександр Жир розповів, як вона проводилася.

Схоже, розуміли це і члени комісії Верховної Ради. І для більшої переконливості зіслалися на висновки Служби безпеки, яка, мовляв, за дорученням Генеральної прокуратури провела експертизу розмов про Георгія Гонгадзе. Оскільки про це 15 вересня 2005 року заявив колишній голова СБУ Олександр Турчинов.

Проте через три тижні його наступник Ігор Дріжчаний в інтерв'ю тижневику «Дзеркало тижня» на запитання «Тоді так: чи передані в прокуратуру висновки експертизи?» — відповів: «Поки що ні, бо робота іще не закінчена».

Як бачимо, є багато запитань, а відповідей немає. Натомість є категоричні висновки дійових осіб щодо злочину, скоєного проти Георгія Гонгадзе, і щодо конкретних осіб, яких звинувачують у його скоєнні. Тодішній голова Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Володимир Стретович у газеті «День» (№127, 19 липня 2005 року) розповів: **«Я зустрічався з майором у лютому 2004 року, і саме тоді він звернувся до мене: якщо ви хочете використати плівки у передвиборній кампанії, то, будь ласка, пришліть до мене людей, допоможіть розшифрувати... На що я відповів: не варто боротися таким способом, оскільки як юрист я розумів, що незаконно використовувати записи, які велися без дозволу суду...»**

Що тут можна додати? Нічого. Кожен може зробити висновок про закон і дишло. Особливо у політичній боротьбі.

Проте запитання залишаються. Сподіваюся, і в Генеральної прокуратури, яка очікує висновків п'ятої експертизи.

Володимир КОРОЛЮК.

Як бачимо, є багато запитань, а відповідей немає

Крутять законом, як циган сонцем

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Гора народила мишу. Міністерство юстиції через 80 днів відреагувало на статтю автора «Хто нагострить службі зуби?» («Голос України» за 20.01.2009). Щоправда, був ще після чергового нагадування заспокійливий лист: мовляв, перевірка потребує часу, потерпіть.

Що редакція, фігуранти публікації терпіли роками. Скажімо, Анатолій Карпук із Черкас чекає виконання рішення суду з 2007 року, інвалід ВВВ киянин Олександр Авраменко з 2004-го, а одинока мати Г. із Трускавця — з 1990-го. Про неї, до речі, у відповіді першого заступника директора департаменту державної виконавчої служби Олексія Соломка — ні пари з вуст. Наче і не писала тричі газета про нахабного горе-батька, який ігнорує суд, виконавців і сам Мін'юст уже майже два десятиліття.

Чому правники дозволяють знущання над собою і законом, як гадаєте? Повторимо ще одне запитання: якщо в міністерстві так реагують на порушення ужгородських підлеглих, чи будуть вони сумлінними виконавцями? А якщо ні, то навіщо платникам податків така бездарна служба? А про її беззубість свідчить, на жаль, і згадана відповідь департаменту. Втім, міркуйте самі.

Виконавчий лист Деснянського районного суду Києва від 09.08.2007 про стягнення з Кузьменка на користь Авраменка 1 695 гривень перебував на виконанні відділу державної виконавчої служби Деснянського райуправління юстиції, повторює журналіста чиновник.

Борг перерахований на користь стягувача через два місяці після публікації. Чудово. Однак чому виконавці так мляво виконували свої обов'язки до виступу газети? Бо не могли потрапити до житла боржника 19 місяців, розписуються в безсиллі представники служби.

Інший виконавчий лист Деснянського райсуду від 20.07.2004 про стягнення з ДП «Конструкторське бюро спеціальної техніки» на користь Авраменка 10 184,71 гривні перебував на виконанні в Солом'янському районному управлінні юстиції.

«Виходом державного виконавця за адресою... з'ясовано, що ДП знаходиться на стадії ліквідації, перевіркою балансової відомості встановлено, що у боржника відсутнє майно. Керуючись вимогами пунктів ... Закону України «Про виконавче провадження» державним виконавцем 28.11.2008 винесено постанову про повернення виконавчого документа. Повторно виконавчий лист на виконання не надходив».

Отже, невиконане рішення суду повернуто слугам Феміди і поставлено жирну крапку. А хіба законом не передбачена процедура повернення боргу в подібній ситуації?

Читаємо далі: «Виконавчий лист Черкаського районного суду від 02.08.2007 про визнання нечинним та скасування наказу про звільнення, поновлення на роботі та виплаті заробітної плати за час вимушеного прогулу та зобов'язання Державного комітету лісового господарства поновити Карпука А. І. на посаді начальника Черкаського обласного управління лісового господарства з 09.07.2007 перебував на виконанні у відділі примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби з 15.02.2008 по 23.03.2009.

Керуючись пунктом ... Закону України «Про виконавче провадження» 23.03.2009 державним виконавцем винесено постанову про закінчення виконавчого провадження».

Державний комітет лісового господарства теж довго запрягав, готуючи відповідь за матеріалом «Хто нагострить службі зуби?» Перший заступник голови Юрій Марчук не погодився з автором і висловив свою думку.

«Держкомлісгосп повідомляє, що висновки, зроблені І. Ілляшем в зазначеній статті щодо незаконності дій при виконанні вимог державного виконавця про поновлення Карпука А. І. на посаді начальника Черкаського обласного управління лісового господарства, не відповідають фактичним обставинам справи.

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України ... Черкаське обласне управління лісового господарства було ліквідоване (а не реорганізоване, як зазначається в статті) та створене Черкаське обласне управління лісового та мисливського господарства.

Начальник управління Карпук був звільнений з роботи в зв'язку з ліквідацією управління за п. 1 ст. 40 КЗпП України згідно із чинним законодавством, яке визнає право власників організацій або уповноважених ними осіб звільняти працівників ліквідованих організацій та приймати їх на роботу в новостворені організації на загальних підставах.

Саме тому постановою Черкаського районного суду 2 серпня 2007 року Карпук був поновлений на посаді начальника управління, що знаходилось в процесі ліквідації, а не в новоствореному Черкаському обласному управлінні лісового та мисливського господарства.

Слід зауважити, що підставою для прийняття судом рішення про поновлення Карпука А. І. на роботі стала не безпідставність його звільнення з посади, а, зокрема, невизначеність чинним законодавством точного моменту звільнення працівників при ліквідації організації: до чи після внесення до Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців запису про припинення діяльності (ліквідацію) організації.

10 вересня 2007 року Черкаське обласне управління лісового господарства припинило свою діяльність, про що у Єдиний державний реєстр юридичних та фізичних осіб підприємців внесено запис.

Таким чином, в зв'язку з тим, що на сьогодні Черкаське обласне управління лісового господарства ліквідоване, виконання Держкомлісгоспом виконавчого листа Черкаського районного суду № 2-а-130 від 31.08.2007 про поновлення Карпука Анатолія Івановича на посаді начальника управління є неможливим».

Здогадайтеся самі: чи поновлено Карпука на посаді, чи виплачені кошти за вимушений прогул? Одне слово, дякуємо за мишу, яку гора народжувала майже три місяці. Вкотре визнавши свою беззубість, Міністерство юстиції навіть своєї позиції не висловило стосовно порушених проблем. «Все хорошо, прекрасная маркиза»?..

Замість коментарю

Управління лісового господарства ліквідовано 10.09.07, а рішення суду про поновлення Карпука на посаді його начальника прийнято 2.08.07. Чому ж не виконано вердикт Феміди до ліквідації? Чекали момент реєстрації нового підприємства, щоб нині говорити про «невизначеність точного моменту звільнення?»

Може, Мін'юст роз'яснить ситуацію?

Іван ІЛЛЯШ.

З неволі — зі своєї волі

Андрій Соловйов служити (тільки таким терміном він і його однодумці і соратники визначають свою роботу) у Християнському центрі реабілітації наркозалежної молоді «Источник» став не випадково. Більше десяти років тому він успішно пройшов курс реабілітації і відтоді, за його словами, чітко зрозумів: він зобов'язаний допомагати тим, хто свого часу потрапив у полон наркозалежності, але потім усвідомив увесь масштаб лиха для себе, рідних і друзів і захотів повернутися до повноцінного життя...

Неформальна організація, що згодом почала називатися «Источником», у Севастополі функціонує з 1996 року. На самому початку своєї діяльності центр реабілітації проводив свої семінари у приміщеннях, які належали церквам, на арендованих квартирах. Через кілька років «Бог благословив» (за словами Андрія) придбати приватний будинок у мальовничому селі Розсошанка, що в Байдарській долині за кілька десятків кілометрів від Севастополя. Тепер «господарство», що належить «Источнику», приросло ще одним старенькім будинком з ділянкою, на якому заплановано звести додатковий корпус для прийому, проживання і реабілітації тих, хто побажає позбутися наркозалежності.

За дванадцять років роботи центру програми реабілітації тут пройшли курс більше двох сотень алко- і наркозалежних людей. За словами А. Соловйова, близько третини з них тепер «живуть у тверезості, створили родини, працюють, перестали конфліктувати із законом».

Ні вікових, ні якихось інших обмежень для того, щоб потрапити до «Источника», немає. Основний контингент, зі зрозумілих причин, молодь від вісімнадцяти до тридцяти п'яти років. Але з ними програму реабілітації нещодавно проходив шістдесятирічний «аксакал». Причому останнє визначення відноситься не тільки до віку, а й до стажу вживання.

З 2004 року «Источник» формалізував своє існування і діяльність: його зареєстрували як благодійну організацію. А представник центру входить до організованої міськдержадміністрацією координаційної ради з протидії поширення наркоманії і СНІДу. Партнерські відносини налагодилися і з міським управлінням охорони здоров'я, і відділом у справах сім'ї та молоді, і з лікарями психіатричної лікарні, і з правоохоронними органами.

Водночас Андрій Соловйов занепокоєний тим, що держава прийняла рішення про ліцензування надання соціальних послуг. З формальних ознак діяльність організацій, подібних «Источнику», попадає під дію цих документів. Але механізму реалізації немає: копіювання за образом і подобою стандартів для державних служб, на думку керівника Центру реабілітації наркозалежної молоді, у корені неправильно. У роботі, що будується на принципах волонтерства, необхідно буде вести реєстрацію у п'ятьох журналах, супроводжувати свою діяльність величезною кількістю документації. Отже, хвилюється Андрій, необхідно буде шукати гроші на оплату праці тих, хто професійно займеться складанням звітів, довідок і т. п. документів. Тим самим підриваються основи добровільного служіння.

У момент мого приїзду в «Источник» курс реабілітації тут проходили п'ятеро молодих людей, серед яких — дві дівчини. Одна з них зголосилася на вечерю приготувати дріжджові оладки. Андрій Соловйов не заперечував.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь—Розсошанка.

На знімку: підопічним Андрія Соловйова (на фото праворуч) Антону і Роману, котрі виросли у міських умовах, доводиться проходити ази сільського життя.

Фото автора.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

До п'ятої зірки — крок

У березні 2008 року «Голос України» надрукував статтю Івана Ілляша «Шлях до п'яти зірок». Ішлося в ній про тризірковий готельний комплекс «Дніпро» в Черкасах. Крім того, що у парламентського видання з'явилося тоді 75 передплатників серед співробітників готелю, публікація сприяла їм у досягненні чергової вершини. «Дніпро» отримав сертифікат відповідності готельних послуг категорії **** (чотири зірки). Ще один крок і п'ятизірковий пік буде подолано.

Успіх колективу закономірний: протягом десяти останніх років комплекс «Дніпро» був кращим серед тризіркових готелів «України».

Торік на його розвиток залучено півтора мільйона гривень власних інвестицій. Вартість номера — 245-460 гривень. У люксах і апартаментах, де зупиняються міністри, посли, керівники держави, комфорт, як у столичних готелях, але ціни помірні. У 120 номерах торік зупинялися 8320 клієнтів.

— Жодні економічні кризи не страшні, якщо вас знають як надійного партнера, — вважає директор Володимир Жаботинський, який стояв біля джерел створення чудового комплексу.

«Дніпро» — надійний і стабільний партнер, про що свідчить перемога у всеукраїнському рейтингу в відповідній номінації. «Лідер економіки України» — таке звання відтепер носить флагман готельного господарства.

Олексій СІРИК.

СТЕЖИМО ЗА ПОДІЄЮ

Керівників «Дніпрогазу» знову судитимуть

Апеляційний суд Дніпропетровської області скасував рішення суду Жовтневого району Дніпропетровська про амністію генерального директора ВАТ «Дніпрогаз» Ігоря Іванкова, його першого заступника Максима Сорокіна і головного інженера Сергія Бачуріна, яких звинувачують у зв'язку з вибухом побутового газу в будинку на вул. Мандриківській, 127 у жовтні 2007 року. Тоді загинули 23 особи, а 160 родин залишилися без даху над головою.

За словами адвоката потерпілих Дмитра Поповського, досудове слідство проводилося у стислі строки, тому його не можна назвати якісним. Воно поставило більше запитань, аніж дало відповідей, вважає Д. Поповський. Однак у Апеляційного суду претензії виникли не до досудового слідства, а до рішення Жовтневого райсуду, зауважив адвокат. Тепер, на його думку, багато залежатиме від позиції звинувачуваних. Якщо вони визнають свою провину, то слухання справи може завершитися у стислі строки винесенням вироку з наступною амністією. Ще один варіант: перекваліфікація і розгляд кримінальної справи в суді за більш важкою статтею, ніж службова недбалість (сам адвокат має намір клопотатися про перекваліфікацію дій підсудних і звинувачення їх не в службовій недбалості, а у вбивстві з необережності. В цьому випадку амністія на них не поширюватиметься). І нарешті — справу можуть відправити до дослідування. Але в будь-якому випадку — буде винесено вирок, який передбачає також рішення по цивільних позовах потерпілих до ВАТ «Дніпрогаз», — зазначив адвокат. За словами Дмитра Поповського, новий судовий процес може затягнутися на один-три роки.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровськ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 85 (4585)
СЕРЕДА, 13 ТРАВНЯ 2009

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо повноважень Конституційного Суду України, особливостей провадження у справах за конституційними зверненнями та недопущення зловживань правом на конституційне подання

Публікується відповідно до частини четвертої статті 94 Конституції України.

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про Конституційний Суд України» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 49, ст. 272; 2006 р., № 41, ст. 355, № 42, ст. 383):

1) статтю 13 доповнити пунктами 5 та 6 такого змісту:

«5) відповідності проекту закону про внесення змін до Конституції України вимогам статей 157 і 158 Конституції України;

6) порушення Верховною Радою Автономної Республіки Крим Конституції України або законів України»;

2) частину першу статті 39 викласти в такій редакції:

«Конституційне подання — це письмове клопотання до Конституційного Суду України про визнання правового акта (його окремих положень) неконституційним, про визначення відповідності проекту закону про внесення змін до Конституції України вимогам статей 157 і 158 Конституції України, конституційності міжнародного договору або про необхідність офіційного тлумачення Конституції України та законів України. Конституційним поданням є також звернення Верховної Ради України про дачу висновку щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту, порушення Верховною Радою Автономної Республіки Крим Конституції України або законів України»;

3) текст статті 41 викласти в такій редакції:

«Суб'єктами права на конституційне подання з питань дачі висновків Конституційним Судом України у випадках, передбачених пунктами 2—6 статті 13 цього Закону, є:

за пунктами 2, 6 — Президент України;

за пунктами 3, 5, 6 — Верховна Рада України;

за пунктом 2 — Кабінет Міністрів України;

за пунктом 4 — Президент України, не менш як сорок п'ять народних депутатів України (підпис депутата не відкликається), Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Верховний Суд України, Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування»;

4) назву статті 43 викласти в такій редакції:

«Стаття 43. Суб'єкти права на конституційне звернення з питань офіційного тлумачення Конституції України та законів України»;

5) статтю 44 доповнити частинами третьою та четвертою такого змісту:

«Провадження у справі не може бути припинено внаслідок скасування акта, що є предметом розгляду, органом, що його видав, у разі якщо на розгляді зазначеної справи наполягає один із суб'єктів права на конституційне подання.

У справах за конституційним поданням Президента України щодо відповідності Конституції України актів Кабінету Міністрів України відкликання конституційного подання не допускається»;

6) у статті 45:

частину першу після пункту 2 доповнити новим пунктом такого змісту:

«3) наявність рішення Конституційного Суду України щодо конституційності аналогічного за змістом та юридичною силою акта, ухвали про відмову у відкритті провадження або ухвали про припинення провадження щодо такого акта».

У зв'язку з цим пункт 3 вважати пунктом 4;

доповнити частинами другою та третьою такого змісту:

«Конституційний Суд України приймає рішення про відмову у відкритті провадження за конституційним поданням Президента України у справі щодо відповідності Конституції України акта Кабінету Міністрів України у разі, якщо питання щодо відповідності Конституції України такого акта Кабінету Міністрів України було предметом розгляду Конституційного Суду України, за наслідками якого Конституційний Суд України прийняв ухвали про відмову у відкритті провадження, про припинення конституційного провадження або про визнання акта Кабінету Міністрів України таким, що відповідає Конституції України.

У разі якщо на день звернення з конституційним поданням Президента України щодо конституційності акта Кабінету Міністрів України на розгляді Конституційного Суду України знаходиться справа щодо відповідності такого акта Кабінету Міністрів України Конституції України, Конституційний Суд України об'єднує провадження у справах за відповідними конституційними поданнями»;

7) статтю 46 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Ухвала про відкриття конституційного провадження або про відмову у відкритті конституційного провадження приймається не пізніше одного місяця з дня надходження конституційного подання чи конституційного звернення до Конституційного Суду України».

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

8) у частині другій статті 51 слово і цифри «пунктах 2, 3, 4» замінити словом і цифрами «пунктами 2—6»;

9) частину першу статті 56 після слова «приймаються» доповнити словами «та оприлюднюються»;

10) у статті 57:

частину першу після слова «поданнями» доповнити словами «та конституційними зверненнями»;

частину третю виключити;

11) частину першу статті 61 після слова «Крим» доповнити словами «щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України»;

12) у частині першій статті 62:

абзац другий виключити;

доповнити абзацами такого змісту:

«щодо відповідності проекту закону про внесення змін до Конституції України вимогам статей 157 і 158 Конституції України;

щодо порушення Верховною Радою Автономної Республіки Крим Конституції України або законів України»;

13) статтю 67 викласти в такій редакції:

«Стаття 67. Офіційне оприлюднення ухвал, рішень і висновків Конституційного Суду України

Рішення і висновки Конституційного Суду України підписуються не пізніше семи днів після прийняття рішення, дачі висновку.

Ухвали, рішення і висновки Конституційного Суду України разом з окремою думкою суддів Конституційного Суду України протягом наступного робочого дня після їх підписання оприлюднюються на офіційному веб-сайті Конституційного Суду України і направляються Президенту України, Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України.

Рішення і висновки Конституційного Суду України разом з окремою думкою суддів Конституційного Суду України публікуються у «Віснику Конституційного Суду України» та в інших офіційних виданнях України»;

14) статтю 71 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Конституційне подання Президента України щодо відповідності Конституції України акта Кабінету Міністрів України може направлятися до Конституційного Суду України не пізніше п'ятнадцяти днів з дня набрання чинності відповідного акта Кабінету Міністрів України».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

15) статтю 73 доповнити частиною третьою такого змісту:

«У разі прийняття Конституційним Судом України у справі за конституційним поданням Президента України рішення про визнання акта Кабінету Міністрів України таким, що відповідає Конституції України, Указ Президента України про зупинення дії такого акта втрачає чинність з дня прийняття Конституційним Судом України відповідного рішення»;

16) у статті 75:

частину першу доповнити реченням такого змісту: «У такому конституційному поданні в обов'язковому порядку наводяться правові обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваного акта»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«У разі зупинення Президентом України дії акта Кабінету Міністрів України справа за конституційним поданням Президента України розглядається Конституційним Судом України невідкладно у строк, визначений частиною другою статті 57 цього Закону»;

17) у статті 90:

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Конституційне подання Верховної Ради України має містити докладний опис вчинених процедурних дій із зазначенням дати, місця і підстав для їх вчинення, а також документів та інших матеріалів, що підтверджують додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

абзац шостий частини третьої виключити;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Конституційний Суд України не пізніше п'яти робочих днів з дня надходження конституційного подання Верховної Ради України та документів і матеріалів, що відповідно до частини третьої цієї статті мають додаватися до нього, відкриває у позачерговому порядку провадження у справі про надання висновку щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту»;

18) статтю 92 доповнити частиною другою такого змісту:

«Копія висновку Конституційного Суду України разом з копією матеріалів справи не пізніше наступного робочого дня після його ухвалення направляються Верховній Раді України та Президенту України»;

19) у назві та частині першій статті 95 слово «висновку» замінити словом «рішення»;

20) розділ III доповнити главами 17 та 18 такого змісту:

«Глава 17. Провадження у справах, передбачених пунктом 5 статті 13 цього Закону

Стаття 96. Предмет конституційного провадження та підстави відкриття такого провадження

Конституційний Суд України розглядає справи і дає висновки щодо відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції України проекту закону про внесення змін до Конституції України, поданого до Верховної Ради України згідно із статтями 154, 155 і 156 Конституції України.

Підставою для відкриття конституційного провадження у справі є конституційне подання Верховної Ради України з питання надання висновку щодо відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції України проекту закону про внесення змін до Конституції України.

Справа про надання висновку щодо відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції України проекту закону про внесення змін до Конституції України розглядається Конституційним Судом України невідкладно у строк, визначений частиною другою статті 57 цього Закону.

Стаття 97. Резолютивна частина висновку Конституційного Суду України

У резолютивній частині висновку Конституційний Суд України зазначає положення проекту закону про внесення змін до Конституції України, що відповідають вимогам статей 157 і 158 Конституції України, і положення, що не відповідають цим вимогам Конституції України.

Глава 18. Провадження у справах, передбачених пунктом 6 статті 13 цього Закону

Стаття 98. Підстава для конституційного провадження

Конституційний Суд України розглядає конституційне подання про порушення Верховною Радою Автономної Республіки Крим Конституції України або законів України (їх окремих положень) після ініціювання Верховною Радою України питання про дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Конституційне подання щодо такого питання Конституційний Суд України має розглянути невідкладно.

Стаття 99. Участь у конституційному провадженні

Конституційний Суд України обов'язково залучає до участі в розгляді справи ініціаторів (їх представників) дострокового припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим (представників Верховної Ради Автономної Республіки Крим), Генерального прокурора України.

У разі необхідності Конституційний Суд України може залучити до участі в розгляді справи представників депутатських фракцій у Верховній Раді Автономної Республіки Крим.

Стаття 100. Резолютивна частина висновку

У резолютивній частині висновку Конституційний Суд України має зазначити, які норми Конституції України чи законів України були порушені правовими актами або діями Верховної Ради Автономної Республіки Крим».

2. Частину шосту статті 52 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 25, ст. 241) викласти в такій редакції:

«6. Винесення Конституційним Судом України ухвали про відмову у відкритті провадження у справі за конституційним поданням Президента України щодо відповідності Конституції України акта Кабінету Міністрів України, ухвали про припинення конституційного провадження у справі або визнання акта Кабінету Міністрів України таким, що відповідає Конституції України, відновлює дію цього акта.

Дія такого акта Кабінету Міністрів України не може бути повторно зупинена Президентом України на підставі пункту 15 частини першої статті 106 Конституції України, крім випадків, якщо:

1) акт Кабінету Міністрів України, визнаний Конституційним Судом України таким, що відповідає Конституції України, внаслідок внесення змін до Конституції України стає неконституційним;

2) до відповідного акта Кабінету Міністрів України, щодо якого Конституційним Судом України було винесено ухвалу про відмову у відкритті конституційного провадження у справі або прийнято рішення про визнання його таким, що відповідає Конституції України, внесені зміни, що суперечать Конституції України».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
19 березня 2009 року.
№ 1168-VI.

Сироти при живих батьках

Вони сиділи втрьох, міцно притулившись одне до одного, немов часнята. Вихователі притулку навіть не намагалися розділити їх за віковими групами, бо розуміли: разом дітям краще, спокійніше.

Ангел-охоронець розбудив Павлика

До обласного дитячого притулку «Теплий дім» семирічний Павлик Кириченко з двома меншими сестричками, Танею та Настею, потрапив із села Вільшана Городищенського району. Привела малих дітей до тимчасового сиротинця біда. Їх мати, 33-річна Світлана Каракай, котру за пияцтво вже позбавили батьківських прав на двох старших дітей, не схаменулася, а продовжувала своє безпутне життя. Восени минулого року, знайшовши за чаркою горілки чергового чоловіка, вона переїхала із села Стеблів Корсунь-Шевченківського району до Вільшани. Якісь люди, пожалівши трьох малолітніх дітей, запропонували прибулим поселитися в будинку, який стояв порожній. Добродійники не брали з квартирантів грошей, просили лише доглядати за хатою.

Приїжджі обіцяли бути добрими господарями. Однак уже через місяць стало зрозуміло, що Світлана зі своїм новим чоловіком і не думали змінювати шкідливих звичок. На роботу обоє не влаштувалися. Жили з «дитячих» грошей та з тимчасових підробітків. Через несплату за електроенергію їм відрізали світло. Павлику доводилося читати і писати при свічці. Він любив вчитися і дуже вболівав, щоб зробити всі уроки. Найчастіше хлопчик залишався вдома сам із сестричками: годував і бавив півторарічну Настусю, грався з п'ятилітньою Танею. Мати з вітчимом або гуляли у таких нероб, як і самі, або шукали пригод на свою голову.

Й того морозного лютневого вечора батьки зібралися на гулянку. Павлику наказали не лягати спати доти, доки не перегорять у грубці дрова. Хлопчик вклав сонних сестричок у постіль і, борючись зі сном, довго пильнував вогонь. Коли у грубці залишилися одні жарини, Павлик заснув. А пробудився о другій годині ночі від їдкого диму. Жарини, що впали з грубки на якийсь мотлох, спочатку тліли, а потім загорілися.

Павлик, отямившись від побаченого, розбудив Таню, наказав їй накинути на себе курточку і вийти у веранду. Настусю він не зміг ні розбудити, ні підняти з глибокого дитячого ліжечка. Тоді він вискочив з хати і побіг до найближчих сусідів. Кричав, стукав їм у вікна, але дитині так і не відчинили, не запитали, що трапилося. Хлопчик побіг до других. На щастя, ті відразу кинулися рятувати дітей. Кашляючи від смердючої задухи, Павлик провів у кімнату, де спала Настуся, і її, напівпритомну, винесли на свіже повітря.

Мати навіть не запитала, де її діти

До ранку дітлахи пробули у милосердних сусідів, бо батьки так і не повернулися зі «свята». Працівники сільської ради відвезли малих погорільців до дитячого притулку.

— Поки їхали до Черкас, — розповідає секретар Вільшанської сільської ради Віра Лисогор, — найменшенькі не промовили ані слова. Приголомшені й злякані, вони, бідолашні, тулилися до свого братика. А він їх весь час заспокоював — поводився, як справжній мужчина. А їхня мати...

Світлана Каракай з'явилася до сільради лише на третій день після пожежі. «Запишіть мій номер мобільного телефону, — кинула, — може, комусь знадобиться». Не спитавши нічого про дітей: де вони, що з ними, пішла. На жаль, — продовжує Віра Петрівна, — в нашому селі не одна така неблагополучна деградована сім'я. Вони щороку народжують дітей, щоб жити на державні виплати, а їх вихованням не займаються. Сироти при живих батьках з дитинства зазнають поневірянь і горя.

Уже більше місяця Павлик, Таня і Настуся перебувають у притулку «Теплий дім». Тут вони нагодовані й доглянуті. Таня на запитання, чи хоче вона додому, з дитячою безпосередністю відповідає: ні. «Я б тут і виростала, — щиро каже. — Дома і молока в нас не було і борщ без капусти і засмажки, а тут усе таке сма-а-чне!»

Павлик на це супиться. Він не спускає з рук Настусю і не хоче сказати нічого поганого про матір. Навіть виправдовує її. Не відвідує вона їх у притулку через те, мовляв, що після пожежі у неї багато хатньої роботи. А ще ж, вигадує Павлик, матері потрібно поїхати до братів, котрі навчаються у різних дитячих будинках-інтернатах. Хоч насправді, засвідчили у сиротинцях, Світлана Каракай після позбавлення її батьківських прав на старших дітей зовсім ними не цікавиться.

— Те саме чекає й на меншеньких, — з жалем каже одна з вихователькок притулку. — Бо в таких горе-матерів потрібно забирати дітей що швидше, то краще, поки не сталося з ними страшнішого лиха. Павлик, Таня і Настуся, — ділиться своїми спостереженнями, — дуже хороші, скромні, дружні діти. Зазнавши страждань і злигоднів, Павлик, як дорослий, піклується, підтримує сестричок, не довіряє бавити Настусю нікому.

Що ж далі чекає на Павлика, Таню і Настусю, трьох соціальних сиріт? Якщо після тримісячного перебування в притулку їх не візьме під опіку прийомна сім'я чи усиновитель, дітей направлять до сиротинців. Через те, що й досі в нас у країні немає інтернатних закладів, де б діти могли виховуватися з дошкільного віку до закінчення школи, найчастіше доводиться розлучати братиків і сестричок. Найменших відправляють у Будинок маляти, а старших — до дитячих будинків.

— Ми давно мріємо про те, аби наших діток після закінчення початкової школи не забирали в інтернати, а залишали у нас, — ділиться директор Черкаського дитячого будинку Марія Пилипенко. — Для цього потрібно завершити будівництво замороженого корпусу дитбудинку. Тоді проблему з приміщеннями буде вирішено і наші вихованці з раннього віку і до повноліття матимуть свій рідний дім, як вони, вже дорослими, називають наш дитячий заклад.

Отже, для того, аби не розлучати Павлика, Таню та Настуню, багатьох інших обділених батьками і долею дітей, потрібно не так і багато. Й не тільки у фінансовому плані. Насамперед необхідне бажання влади змінити на краще життя дітей, котрі з дитинства потрапили у скруту. Потрібна реальна програма роботи з проблемними батьками. Інакше кількість сиріт при живих, неблагополучних батьках зростатиме і ні прийомні сім'ї, ні інтернати не зможуть охопити своїм піклуванням усіх знедолених дітей.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: Павлик (праворуч), Таня Кириченко та Настя Каракай (у центрі) у дитячому притулку.

Фото автора.

МОВОЮ ЦИФР

**** В області 2008 року позбавлено батьківських прав 417 батьків. (Для порівняння: 2000-го їх було 150, 2007-го — 425.)***

**** Створено 89 прийомних сімей та 20 дитячих будинків сімейного типу, в яких виховується 297 дітей.***

**** У чотирьох державних школах-інтернатах перебуває 500 дітей.***

**** В інтернатних закладах усіх типів, у тому числі для дітей з особливими потребами, — понад 3 тисячі вихованців.***

Своє право чорнобильці вибивають у суді

У Луганській області живуть близько 15 тисяч потерпілих у результаті аварії на ЧАЕС, у тому числі 10515 осіб — її безпосередні ліквідатори. Багато хто з них сьогодні змушений виходити на пенсію по інвалідності, причому це право найчастіше доводиться обстоювати в судах.

Буває так, що рішення на користь чорнобильців ухвалюються вже після їх смерті. У цьому випадку родинам дуже важко доводити суду, що причиною смерті людини стало саме захворювання, викликане катастрофою. За три роки з життя пішли 1100 осіб, середній вік яких — 50 років. Сім'ї залишаються без годувальника, а щоб одержати пільги, необхідно докласти максимум зусиль, походити по інстанціях. Луганська обласна громадська організація «Союз Чорнобиль» сьогодні добивається спрощення цієї процедури. «Вдова одержує посвідчення вдови інваліда війни без доказів зв'язку смерті чоловіка з участю у Великій Вітчизняній війні, — наводить приклад голова ЛОГО «Союз Чорнобиль» Іван Волчанський. — Свої пропозиції зі спрощення системи ми передали на розгляд депутатам Верховної Ради. Вважаємо, що наші пенсії не повинні бути нижчі за групами інвалідності 6—10 мінімальних пенсій. Уряд зробив їх набагато нижчими. Для інваліда першої групи пенсія нині дорівнює 1300 гривень. За рішенням суду, вона може перевищувати 5000 гривень». На його думку, держава з кожним роком урізає соціальні пільги, які належать цій категорії людей відповідно до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Зокрема, з ініціативи уряду до законодавчих актів було внесено цілу низку змін, які істотно обмежили соцзахист чорнобильців. Конституційний Суд скасував ці рішення, але Кабмін пішов в обхід, узаконивши свої дії через відповідні постанови. Тому сьогодні пільгового медичного обслуговування, санаторно-курортного лікування і медикаментів за пільговими цінами доводиться добиватися мало не з боєм.

У 2007 році Луганська обласна рада прийняла регіональну комплексну програму соціального захисту постраждалих унаслідок Чорнобильської катастрофи. Вона успішно працює, завдяки чому за ці роки вдалося обладнати «чорнобильську» лікарню сучасним устаткуванням. Сто ліжок фінансуються за найвищими нормами. Крім того, з обласного бюджету виділяються кошти на придбання медикаментів.

Алла АНТІПОВА.

Тонни отруйно-небезпечного сиру мандрували ринками

У Полтавській області викрили кілька підпільних цехів, де виготовляли сир «Джиллі». Майже три тонни цієї продукції експерти із «Полтавастандартметрології» назвали вкрай небезпечними для здоров'я людини.

«Масштабність поставок цієї продукції вражає, — розповів Олександр Плужник, начальник УБОЗ ГУМВС України в Полтавській області. — Реалізовували сири не тільки на ринках Полтави та області, а й у Києві, Харкові, Запоріжжі та Чутовому (саме в цьому районі й були розміщені цехи). Повна антисанітарія, відсутність будь-яких дозвільних документів — усе це нам вдалося задокументувати. За даною справою проходить чотири особи, всі — представники вірменської національності, мешканці Чутівського району».

Коли працівники УБОЗу разом із представниками санітарно-епідеміологічної станції та «Полтавастандартметрології» завітали до одного з цехів, картина була не з приємних. У звичайній сільській хаті з плісНявими стінами на цвяшках звисали нитки напівготового сиру. Краї продукту діставали брудної підлоги, а ящики, куди складали вже готовий товар, стояли просто на землі. В працівників відсутні елементарні гумові рукавички. До того ж ні медичних книжок, ні навіть офіційного оформлення на роботу вони не мали.

Рецепт приготування нам так і не відкрили. Один із затриманих розповів, що скуповували молоко в людей, привозили у цех, а далі, як то кажуть, — справа техніки та часу. З однієї тонни молока виходило 180 кілограмів сиру. Втім, жодної супровідної документації на молоко (якість, жирність, придатність) теж не існувало.

Убозівці «взяли» групу саме тоді, коли товар збиралися вивозити до Харкова. У «Газелі» лежали 207 ящиків із сиром як копченим, так і звичайним. На тарі не було жодного натяку ні на дату виготовлення, ні на термін зберігання. Реалізовувати цей продукт збиралися по 32 гривні за кілограм.

Відібрані зразки вилученого дослідили на вміст шкідливих речовин і виявили нітрозамін і бензапирен — шкідливі та отруйні речовини, які негативно впливають на організм людини й призводять до отруєння. Начальник науково-дослідного випробного центру харчової продукції «Полтавастандартметрології» Надія Ремізова каже, що вони особливо небезпечні для вагітних, підлітків, а також дітей.

Прокуратурою Полтавської області проти «сироварів» порушено кримінальну справу за фактом виготовлення та реалізації недоброякісної продукції. Анатолій Мельник, заступник прокурора Полтавської області, зазначив, що відомі випадки, коли самі ж працівники цеху втрачали свідомість від тієї кількості небезпечних речовин, які додавали в сири: «Окрім цього, було встановлено й те, що організатори цехів неодноразово замикали своїх працівників на засови, аби останні не переривали процес виготовлення і не могли вийти. Також у нас є запитання і до органів місцевої влади, і до працівників санітарно-епідеміологічної служби, які, напевно, знали про існування підпільного виробництва, тому не виключається можливість корупційних діянь».

Яна ХОЛОДНА.

На знімку: ось так запросто на брудній підлозі «дозрівав» сир.

Фото автора.

Що ж далі чекає на Павлика, Таню і Настусю?

Лісовий марафон Миколи Повшука

Понад сорок років життя віддав лісовій галузі заслужений працівник сільського господарства України, депутат Любомльської районної ради, директор дочірнього комунального спеціалізованого лісогосподарства «Любомльліс» Микола Повшук. 8 травня він відзначив своє 60–річчя.

Достойний онук шанованих дідів

Мосир, де народився Микола Повшук, як острівець серед океану лісів. З усіх сторін село обступила зелена стіна. Не випадково Миколин батько і обидва діди працювали лісничими. Ще й досі в Мосирі розповідають цікаві історії, пов'язані з його дідами. Один з них міг до смерті налякати лісокрада так, що останньому соромно було й на люди показуватися. Інший мав безліч друзів і завжди знав, де ховають свою здобич браконьєри. Навіть, якщо колоди були притоплені у річечці Нереті і рясно притрушені зверху снігом, обов'язково віднайде. Ліс годував усіх Миколиних пращурів, та й сам він рано прилучився до праці. Пригадує, як дитиною саджав з мамою лісові культури, як потім серпом обжинав зарослі рясними бур'янами деревця. Після дев'ятого класу на сімейній раді вирішили: Микола вступить до Шацького лісного технікуму.

У ті роки директором технікуму був талановитий лісівник і педагог Валентин Сулько. Не випадково сьогодні цей навчальний заклад носить його ім'я. Незважаючи на зовнішню суворість, Валентин Васильович любив і поважав своїх вихованців, намагався допомогти розкрити їм свої таланти. Так Микола Повшук у технікумі став кандидатом у майстри спорту з легкої атлетики. Не раз захищав спортивну честь України на різних змаганнях сільської молоді, насамперед у бігу на 3, 5 і 10 тисяч метрів. Значок кандидата в майстри згодом мало не відіграв у долі молодого волинянина визначальну роль. Проводжаючи сина в армію, мама дала наказ: «Миколо, будь разом з братом, синку, гляди його». Служити обидва Повшуки потрапили в місто Борислав, що на Львівщині. Миколі ж одразу запропонували перевестися в спортклуб армії у Львів. Зваблива пропозиція, але ж мамі пообіцяв не покидати брата. Поставив перед керівництвом спортклубу умову: «Переведусь, але лише з братом». Вони йому у відповідь: «Синок, там же перших секретарів обкому діти займаються. А ти ще хочеш брата. Йди, у тебе ж такі природні дані!». Можливо, і став би відомим спортсменом, та відмовився переводитись у Львів, бо дав матері слово.

— Миколу Олександровича знаю з 1978 року, — розповідає заступник голови Любомльської райдержадміністрації Володимир Склянчук. — Я тоді працював головою Ладинської сільської ради, він — лісничим у Мосирі. Ми відразу з ним стали співпрацювати. Лісничий у наших місцях — фігура помітна: роботою людей забезпечує, дрова виписує. Тим більше, що там у ті часи був великий деревопереробний цех. Напевно, саме тому згодом Миколу Повшука призначили головним інженером Любомльського держлісгоспу. Вдруге ми зустрілись вже тут, у Любомлі. Мене призначили на посаду представника президента в районі, він уже працював директором міжгосподарського лісгоспу. Обійнявши 1987 року цю посаду, навів порядок у колишніх колгоспних лісах, збудував кілька нових лісництв, налагодив виробництво, і, головне, попри всі труднощі, досі тримає колектив на плаву. Люди вчасно отримують зарплату, забезпечені роботою. Це вмілий керівник і прекрасна людина. А скільки за ці роки він населенню виділив дров, а скільком допоміг будматеріалами. Ми щиро вдячні Миколі Олександровичу за те, що пішов назустріч місцевій громаді і взяв під свою опіку Згорянське і Мале Згорянське озера, утримує там за рахунок підприємства рятувальну службу.

— Працювати головним інженером держлісгоспу було нелегко, — пригадує Микола Олександрович. — У ті роки підприємство виготовляло майже тридцять видів товарів народного споживання: прищіпки, віники, граблі, держаки до лопат.. З останніми було особливо багато мороки. Одного разу за невиконання плану по держаках мало не отримав догану. А тут ще й рекламація на них прийшла. Це при тім, що виготовляли ми їх дуже ретельно, полірували майже до блиску. Їдемо разом з представником обласного управління лісового господарства в Кременчук залагоджувати справу. Там на знаменитому на весь Радянський Союз автозаводі виготовляли на ширвжиток лопати і в комплекті з нашими держаками відправляли за кордон. З'ясувалося, що зберігали нашу продукцію в сирому приміщенні. Оскільки завод затримався з виготовленням лопат, держаки, звісно, посиніли, втратили товарний вигляд. Конфлікт вдалося пригасити і, що найбільш порадувало, домовитися про значне скорочення обсягів виробництва. Дуже вже складно було знайти сировину для десятків тисяч держаків.

Змусив і парторга працювати

У міжгосподарському лісгоспі Микола Повшук змінив директора, у якого не склалися стосунки із секретарем партійної організації. Колектив роздирали протиріччя. Новому директору незабаром вдалося згуртувати колектив, налагодити роботу. Лісгосп дедалі міцніше ставав на ноги. Великі поставки підпор для виноградників йшли в Молдавію. Знайшлися споживачі і в сусідній Білорусі. Самостійність керівника не сподобалася секретарю партійної організації. Він щораз настирливіше і не завжди компетентно роздавав вказівки, як кому працювати, як виконувати програми, як слід поводити себе. Колектив знову залихоманило. Оскільки посада парторга не була звільнена, і він теж як працівник мав би виконувати якийсь обсяг робіт, Микола Олександрович викликав його до себе і сказав: «Ось ваш обсяг робіт, виконуйте його». Парторг визнав цей наказ небаченим зухвальством. Місяць не виконав завдання, другий. І отримав сувору догану. Це була небачена на ті часи сміливість.

— Мене відразу ж на партбюро, другий секретар райкому викликає до себе, — пригадує директор подробиці події більш як двадцятирічної давнини. — «Вас бюро райкому партії звільняє з роботи, — каже». «Будь ласка, — відповідаю, — ви послали, ви можете і звільнити». Всіляко тиснули, щоб зняв цю догану з парторга. Але я твердо стояв на своєму. Тим більше, як проконсультувався у прокурора, виніс догану правильно. Вирішив не поступатися тиску, хоч жив на той час у службовій квартирі й міг позбутися її разом з посадою директора. Цей чоловік нарешті зрозумів, що не лише ідеями він може жити, але треба ще й працювати. Ми порозумілися з ним і в подальшому нормально співіснували.

Поклич у друзі арифметику

Економічна криза боляче вдарила по лісовій галузі. Вдвічі скоротилися обсяги експорту деревини, обвалився внутрішній ринок. Ціни на продукції лісгоспів в Україні упали на чверть. Та, попри труднощі, підприємство «Любомльліс» намагається втриматися на для плаву. Тут організували завезення дров для населення, виготовляють усі деталі, необхідні для спорудження житла і господарських будівель: крокви, балки, різні дошки, вагонку, рейки, відправляють, хоч і в менших обсягах, продукцію на експорт. Є наміри підписати угоду з нещодавно відкритим у Нововолинську заводом «Кроноспан», який перероблятиме низькосортну деревину на технологічну тріску і деревностружкові плити. Не збираються полишати тут і лозоплетіння та виготовлення сувенірної продукції. Не скорочують в лісгоспі і посадку лісу. Цього року нові лісові культури посаджено на 156 гектарах, з них 30 — на деградованих, в основному піщаних землях. У березні цього року підприємство змінило свій статус з міжгосподарського на дочірнє комунальне спеціалізоване лісогосподарське підприємство «Любомльліс».

— Лісгосп, який очолює Микола Олександрович, завжди входив в трійку кращих підприємств, — зауважує генеральний директор комунального підприємства «Волиньоблагроліс» Степан Ковальчук. — Його керівник — вдумлива, вимоглива як до себе, так і до підлеглих людина, прекрасний економічний стратег, який вміє прораховувати свої дії на кілька років вперед, знає, як забезпечити роботою і заробітну платою 157 своїх працівників. Хочеться відзначити також його вміння виховувати молодих спеціалістів. У колективі працює п'ятнадцять чоловік з вищою освітою, ще чотири отримають її цього року. Всі три лісничі — його вихованці. Це свідчить про те, що директор дивиться в майбутнє, працює на перспективу. Добре знаю прекрасну дружину ювіляра Світлану Борисівну, яка вже на пенсії, сина Ігоря, який працює в Любомльській міжрайонній прокуратурі помічником прокурора. Це прекрасна сім'я.

А ще він чудовий оповідач. Скільки цікавих мисливських історій розповів нам, скільки щирого гумору почули з його уст. А як тепло відгукувався ювіляр про своїх колег і підлеглих, які цікаві пропозиції з вдосконалення лісової справи тримає він у своїй мудрій сивочолій голові.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімках: директор дочірнього комунального спеціалізованого лісопідприємства «Любомльліс» заслужений працівник сільського господарства України Микола Повшук; ось такі прекрасні вироби з лози виходять з-під рук майстрів підприємства.

Фото автора.

Партитура з оркестрової ями

ПОЧАТОК НА 10-Й СТОР.

Маніпулюють усі через кризу, бо результат штовхає процес, а не навпаки. Маніпулюють навіть тоді, коли в цьому немає потреби. Динаміка споживання електроенергії свідчить, що рецесійні явища в промисловості вочевидь перебільшені, а потуга АПК — недооцінена. На те саме вказує пожвавлення на фондовому ринку. На податковий врожай працювали активізація імпорту й експорту, зміни в акцизному законодавстві. А бюджетну партитуру виправляла емісійна «дудка» Нацбанку. Він двічі встановлював рекорд з купівлі облігацій внутрішньої держпозики в комбанків упродовж одного тижня. Наприкінці березня — на 3,885 мільярда гривень і на фініші квітня — на 5,585 мільярда гривень. Про рекапіталізацію банків не йшлося, тому виходило щось на кштալт «ПФУ», що могло означати і позички для Пенсійного фонду України, і гроші для покриття боргів за імпортований природний газ. Прикро тільки, що не зникало відчуття чи то оркестрової, чи то боргової ями.

Профукані борги

Голова правління ПФУ Олексій Зарудний відкинув будь-яку загрозу для свого бюджету. За його словами, за чотири місяці надходження до ПФУ проти минулого року сягнули 109,2 відсотка, власні доходи ПФ зросли майже на два відсотки. Судячи з того, що грішми ми торгуємо краще, ніж товарами, я йому вірю. Результат — своєчасні виплати пенсій. Поза тим ігнорування законодавчими, ліцензійними, нормативними регламентами призвело до трагедій у залі гральних автоматів у Дніпропетровську і на шахті «Новодзержинська» на Донеччині. Держбюджет з профіцитного вже став дефіцитний. Його фінансування за рахунок внутрішніх запозичень набуло загрозливих розмірів. Протести компанії «Кримтролейбус» нагадали й про зарплатні борги, й про реальну загрозу безробіття, і про нездатність на місцях самостійно вирішувати господарські конфлікти...

Звістка про те, що інфляція у квітні проти березня зменшилася до 0,9 відсотка, так і не потішила столичних пенсіонерів. Бо їхні будинки на Оболоні, як і в квітні, відключили від гарячої води через взаємну суперечку щодо компенсаційних боргів між столичною владою, АЕК «Київенерго» і ДК «Газ України». Перекриттям кранів проблема не обмежується. Сотні мільйонів гривень завислого боргу — це сотні тисяч гривень невиплачених заробітних плат, з яких мають нараховуватися пенсії.

Тарифи від Жирафа

На Оболоні слухають «шансони», упевнені у тому, що Жираф Володимира Висоцького — це столичний чиновник, до якого не догукатися. І тицяють у бік виконуючого обов'язки міського голови Анатолія Голубченка. Той, не маючи відповідних повноважень і всупереч чинному законодавству, ще наприкінці квітня підписав одразу п'ять розпоряджень стосовно поетапного підняття комунальних тарифів, для початку в 2—2,5 разу. Якщо схвалить «сам», то з 1 червня за холодну воду споживач з лічильником платитиме вже 3,02 гривні за куб, а не 1,48. Споживач без лічильника — 16,61 грн. замість 8,14 грн. За гарячу воду з лічильником вже злуплять 13,69 — замість 7,38 гривні. А без нього — 47,92 гривні, тоді як було 25,89. Майже в 1,5 разу зростуть тарифи на тепло. І залежно від особливостей будинку (віку, вартості засобів для виведення щурів тощо) майже на 2—3 гривні — ціна квадратного метра житла. Не сподівайтесь, однак, що це приведе тарифи до економічно обґрунтованого рівня, оскільки другий і третій етапи їхнього підвищення переносять на рік наступний, хоч, зрозуміло, як вирішить Жираф, то матимемо і четвертий, і п'ятий. А Жираф вирішить, бо до нього не догукатися. Бо з огляду на теперішні доходи кияни нові тарифи не подужають, а видатки комунального сектору треба фінансувати. Вже у березні заборгованість з оплати житлово-комунальних послуг по країні зросла до 10,16 мільярда гривень. За рік тарифи підстрибнули більш як на 38 відсотків, і в борги позазалили Дніпропетровська, Донецька, Харківська, Луганська області. Але столиця і тут може бути попереду.

Сергій ВЛАД.

«Не можна відхрещуватися від тих, хто загинув у роки війни»

В Івано-Франківську знаходиться єдиний на теренах області музей, що спеціалізується на висвітленні подій Великої Вітчизняної війни. Він носить незвичне для Прикарпаття ім'я Героїв Дніпра і займає невеличкий двоповерховий будиночок неподалік центру міста.

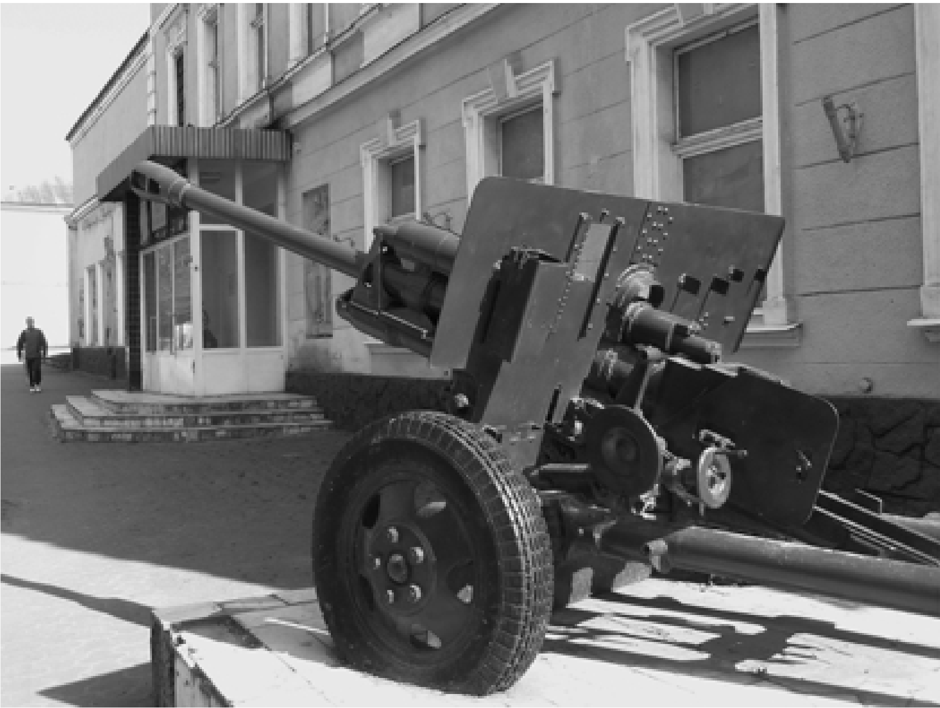

Однак і над існуванням цього музею начебто нависла загроза. Не так давно група ветеранів війни забила на сполох, що одна будівельна фірма має намір знести приміщення музею, бо отримала від влади згоду на забудову тут цілого мікрорайону. Ветерани наробили такого галасу, що місцевій владі довелося їх публічно заспокоювати: музею нічого не загрожує. Принаймні, повідомили чиновники, фірма запропонує йому краще приміщення.

Втім, ветерани недаремно вирішили завчасно бити на сполох. Адже, як розповідає директор музею Ярема Кваснюк, колись в області подібних установ, що розповідали про події Другої світової війни, було немало. Нині ж вони трансформувалися або в музеї визвольних змагань, або звузилися до окремих експозицій, або взагалі перепрофілювалися. Тим часом, вважає він, прикарпатцям не слід забувати про ті події, бо й вони за перемогу над фашизмом заплатили дорогу ціну. І їхня земля наскрізь просякнута солдатською кров'ю.

Прикарпатцям, які загинули у роки війни, присвячено окрему експозицію в нашому музеї. А загалом їх 11. Є серед них і експозиція про прикарпатських дітей у роки війни, яка називається «Украдене дитинство». Взагалі ж наш музей розповідає про історію війська ще з часів княжої доби. Та найбільше в нас матеріалів про діяльність 38-ї армії. А окрасою є діорама «Подвиг на Дніпрі», яка відтворює форсування головної водної артерії України.

Ярема Богданович каже, що люди часто дивуються, чому на Прикарпатті є музей Героїв Дніпра, коли до Дніпра звідси далеко.

— Наш музей засновано 1966 року. Спочатку він називався Музей бойової слави, а з 1985 року перейменований у Музей Героїв Дніпра. Річ у тім, що форсування Дніпра є найяскравішою сторінкою історії 38-ї загальновійськової армії. Досить сказати, що у складі частин і з'єднань цієї армії звання Героя Радянського Союзу отримали 383 солдати і офіцери, з них 167 — саме за форсування Дніпра і визволення Києва. Із 65 частин, яким присвоєно почесне звання «Київська», 42 — з 38-ї армії. Одразу після війни, починаючи з 1945 року, ця армія дислокувалася на теренах шести областей західного регіону, а штаб її з 1945 по 2003 роки знаходився в Івано-Франківську. Тож і вирішили назвати музей ім'ям Героїв Дніпра.

— До нашого музею останнім часом зріс інтерес, —зауважує директор. — Хоч у школах намагаються менше згадувати про війну, молодь цікавиться тими подіями. Деякі навчальні заклади організовують у нас екскурсії, проводять заняття з допризовної підготовки. Тож для майбутніх солдатів ми навіть почали оформляти експозицію «Збройні Сили України: сучасність і майбутнє». Однак дообладнати її власними силами не можемо. Минулого року генеральний штаб дав нам 15 тис. гривень на ремонт музею та понад 30 зразків стрілецької зброї для поповнення експозицій. А від міської влади допомоги не маємо ніякої. На наші звернення відповідь у неї завжди одна: в бюджеті нема грошей. Ось перед музеєм стоїть гармата 1036-го артилерійського полку Станіславської дивізії, яка визволяла наше місто **(на знімку)**. Ми просили в міської влади невеликі гроші на оновлення її постаменту та впорядкування майданчика біля неї. Однак відповіді не отримали. Думаю, справа в тому, що наш музей прив'язують до політики. Але не можна відхрещуватися від тих, хто загинув у тій страшній війні. Це, як на мене, несправедливо і неправильно.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.
Фото автора.

СТАТИСТИКА ВТРАТ

— До Червоної Армії у роки війни було мобілізовано більше ста тисяч прикарпатців, — розповідає Ярема Богданович. — Понад 37 тисяч з них загинули. У лавах 38-ї армії, бойовий шлях якої становить основу нашого музею, полягло 1556 вихідців із Прикарпаття. Це здебільшого мешканці Калуського, Рогатинського, Рожнятівського, Долинського районів. Прикарпатська земля всіяна братськими могилами, адже бої за область були затяжними: тривали з 24 березня по 7 жовтня 1944 року. Лише в одному Івано-Франківську налічується дев'ять братських могил. А найбільше їх — на території Коломийського району, де велися особливо запеклі бої. Скажімо, в селі Коршеві поховано 1276 чоловік, у смт Отинії — 336.

ДО РЕЧІ

Нині у штаті музею п'ять працівників. Люди даремно хліба не їдять, запевняє Ярема Богданович. Зараз вони уточнюють списки загиблих на теренах області під час визволення від німецько-фашистських загарбників. За словами Яреми Богдановича, за це віддали життя 22,5 тисячі воїнів. Однак ця цифра не остаточна, бо постійно ведеться пошукова робота. Нещодавно, розповідає пан Ярема, місцева жителька села Буківна Тлумацького району Ганна Василівна Терлецька, 1928 року народження, показала місце, де поховано двох радянських солдатів, на могилі яких вона посадила бузок і постійно її доглядає. Прізвище одного з полеглих жінка запам'ятала — Тищенко Василь Григорович. Встановлено, що родом він з Краснодарського краю, знайдено його сина, який пообіцяв наприкінці травня приїхати на могилу батька.

ПОДІЇ

➤ УЖГОРОД

Сонячний напій спробували всі

Фестиваль вина та меду «Сонячний напій» запросив до Ужгорода майже 30 тисяч туристів. Участь у ньому брало понад 30 приватних закарпатських виноробів. Гастрономічну картину доповнили десять пасічників та сировари з Нижнього Селища Хустського району.

Учасники представили до півсотні сортів вина та 10 сортів меду. Ціни на трунок, залежно від сорту та витримки, коливались від 25 до 150 гривень за літр. Переможців фестивалю визначали в чотирьох номінаціях: біле, червоне, десертне вина та медові напої. Автори отримали від організаторів грамоти, медалі та призи. За третє місце вручали забірники для вина, за друге — сувенірні винні набори, за перше — 50-літрові діжки з символікою фестивалю. Цікаво, що з дев'яти переможців-виноробів четверо представляли село Кідьош Берегівського району.

Голова спілки приватних виноградарів та виноробів Закарпаття Олександр Ковач підрахував: на святі було продано понад 15 тисяч літрів вина та до 800 кілограмів меду.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

➤ МИКОЛАЇВЩИНА

Продавець інсценував пограбування

Лише десять хвилин знадобилося оперативній групі Миколаївського міського управління міліції, щоб розкрити злочин. Про пограбування магазину їм повідомив телефоном продавець. Невідомі оглушили його і викрали виторг у розмірі 10 тисяч гривень. Завдані йому рани потерпілий продемонстрував стражам порядку.

Поставивши потерпілому лише три запитання, міліціонери запропонували продавцю добровільно зізнатися в інсценізації злочину. З'ясувалося, що у вільний від покупців час він займався в магазині культуризмом і впустив гриф штанги на плечі. Утворилася невелика рана, котру хлопець вирішив приписати злочинцю. А заразом і привласнити виторг.

Стосовно нечесного продавця порушено кримінальну справу за статтею 383 КК України «Свідомо неправдиве повідомлення про вчинений злочин». Йому світить від 2 до 5 років позбавлення волі.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

➤ ПОЛТАВЩИНА

Малюнки на тему голодомору показали у США

На виставці в Чикаго протягом майже двох місяців експонувалися картини українських школярів, присвячені трагічним подіям 1932—1933 років. З ініціативи директора міжнародного проекту «Голодомор очима дитини» Українського інституту сучасного мистецтва в Чикаго, вчительки українського походження Люби Маркевич, за океан привезли близько 400 малюнків. Нещодавно пані Люба відвідала Полтавщину і подякувала юним авторам — учням Полтавського міського ліцею № 1 ім. І. П. Котляревського та гімназії № 14, а також шкіл Семенівського, Глобинського, Чутівського й Лубенського районів.

За цей час їхні твори переглянуло більше тисячі молодих американців.

Тетяна АЛЕКСАНДРОВА.

Ухвалою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) від 28.04.2009 р. порушено провадження у справі № 12/68/09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ЛЄГОС» (код ЄДРПОУ 24513862, за адресою: 69084, м. Запоріжжя, вул. Краснова, б. 7, р/р. 26009000030305 в ВАТ «СЕБ Банк», м. Київ, МФО 300175).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мартиненко Н. М. (ліцензія департаменту з питань банкрутства Серія АВ № 307514 від 04.06.2007 р., адреса: 69035, м. Запоріжжя, пр. Маяковського, б. 12, кв. 5).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 05.05.2009 визнано банкрутом ТОВ «Модес плюс» (01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 36-38, ЄДРПОУ 35208688).

Вимоги приймаються ліквідатором за адресою - 03087, м. Київ, поштове відділення 087, а/с 162 протягом місяця.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 14 квітня 2009 р. по справі № 5/484/06 введено процедуру санації у справі про банкрутство Дослідної станції по кормовиробництву Миколаївського інституту агропромислового виробництва Української Академії аграрних наук (вул. Радянська, 1, с. Яструбинове, Вознесенського району Миколаївської області, ЄДРПОУ 24784745). Керуючим санацією призначено арбітражного керуючого Цуріку Михайла Вікторовича (ліцензія серії АВ № 397364 від 08.12.2008 р.), м. Миколаїв, вул. Генерала Карпенка, 2/1, кв. 41.

До відома громадськості

Закрите акціонерне товариство «Енергія-Новий Розділ» знаходиться за адресою: вул. Грушевського, 37 м. Новий Розділ, Львівської області, тел./факс 8 03261 2-02-29; 2-05-50 подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про продовження дії ліцензії з постачання електричної енергії за регульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності: м. Новий Розділ, Львівської області.

Господарським судом Києва (01030, м Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 24.04.2009 року по справі № 50/197 визнав банкрутом та відкрив процедуру ліквідації Приватного підприємства «Міжнародний центр встановлення та розвитку зв'язків «Арана» (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 13/135; код ЄДРПОУ 22965904, п/р 26006301243230/840 в Філії «Київське міське відділення Промінвестбанку», МФО 322250). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Маковецьку Віру Володимирівну (ліцензія АВ № 456410 від 10.03.2009 р.)

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 79059, м. Львів, вул. Миколайчука, буд. 14, кв. 72.

Постановою від 04.03.2009 р. по справі № 13/192-Б господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1), Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Случ», код ЄДРПОУ 03785852, Хмельницька область, Красилівський район, с. Заслучне визнане банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Побережного Володимира Трохимовича, ліцензія АВ № 158285 від 16 жовтня 2006 р. (29000 м. Хмельницький, вул. Старокостянтинівське шосе, 22, кв. 64).

Постановою від 26.02.2009 р. по справі № 2/29-Б господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1), Сільськогосподарський кооператив «Беркут», код ЄДРПОУ 02777371), м. Красилів, вул. Щорса, 90 визнане банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Побережного Володимира Трохимовича, ліцензія АВ № 158285 від 16 жовтня 2006 р. (29000, м. Хмельницький, вул. Старокостянтинівське шосе, 22, кв. 64).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з для публікації.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул, Б. Хмельницького, 44-Б) постановою від 30.04.2009 р. по справі № 24/501-б визнав Товариство з обмеженою відповідальністю «ЮВС» (юридична адреса: 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 18-А, 4; фактична адреса: 03062, м. Київ, вул. Стрийська, 3; код ЄДРПОУ 21614404; п/р 260065887, в Сумській ОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 337480) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Нагорнєва Тетяна Володимирівна (ліцензія АВ № 158303, від 19.10.2006 року; адреса: 40030, м. Суми, вул. Гагаріна, 2, тел./факс (0542) 22-14-06).

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну,16) від 21.04.2009 р. у справі № Б3/129-09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Комерційна фірма «Арміда» (08141, Київська область, Києво-Святошинський район, село Петровське, вул. Київська, 29, ЄДРПОУ 34902494, р/р 260010011193 в АБ «Банк Велес» м. Київ, МФО 322799) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Артамонову Еріку Олександрівну (ліцензія серія: АВ, номер 347351 від 29.12.2007 р. поштова адреса: вул. Б. Хмельницького, 44, А/С 98, м. Київ, 01030) Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 05.05.2009 визнано банкрутом ТОВ «Колібрі поліграф» (01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 36-38, код ЄДРПОУ 35208672).

Вимоги приймаються ліквідатором за адресою — 03087, м. Київ, поштове відділення 087, а/с 166.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну,16) від 21.04.2009 р. у справі № Б3/128-09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Віндкомсервіс» (08141, Київська область, Києво-Святошинський район, село Петровське, вул. Київська, 29, ЄДРПОУ 35772360, р/р 260070011190 в АБ «Банк Велес» м. Київ, МФО 322799) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Артамонову Еріку Олександрівну (ліцензія серія: АВ, номер 347351 від 29.12.2007 р. поштова адреса: вул. Б. Хмельницького, 44, А/С 98, м. Київ, 01030). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою по справі № 6/133/09 від 14.04.2009 року визнано банкрутом та введено ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Форсаж-Роуд АС», юридична адреса: 54008, м. Миколаїв, пр. Леніна, 189, кв. 33, код ЄДРПОУ 35564245, п/р 26002218769000 в відділенні № 354 АКБ «Укрсиббанк», МФО 326795.

Ліквідатором призначено Черепенко В. В., ліцензія серія АБ № 176091 від 07.07.2005 р., 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел.8 (0512)-47-34-64.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 05.05.2009 визнано банкрутом ТОВ «Інвестиційна компанія «Ларус»» (01042, м. Київ, вул. Патріса Лумумби, 4/6, корпус А, оф. 320, код ЄДРПОУ 35263822)/

Вимоги приймаються ліквідатором за адресою — 03115, м. Київ, поштове відділення 115, а/с 72 протягом місяця.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) виніс постанови про визнання боржників банкрутами та відкриття ліквідаційної процедури:

№ 43/50 від 06.02.2008 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Новвек ЛТД» (02090, м. Київ, вул. Сосюри, 5) код ЄДРПОУ 21451103,

№ 43/48 від 06.02.2008 р. приватне підприємство «Веста-37» (02160, м. Київ, пр-т. Возз'єднання, 7а, кв. 105) код ЄДРПОУ 33298998,

№ 43/47 від 06.02.2008 р. мале підприємство «Контакт» (02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 11) код ЄДРОУ 01033533,

№ 28/100-б від 08.04.2008 р. приватне підприємство «Максіма» (02092, м. Київ. вул. Алма-Атинська, 109а, кв. 420) код ЄДРПОУ 31570611,

№ 28/104-б від 15.04.2008 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Медін» (02160, м. Київ, пр-т. Возз'єднання, 7а) код ЄДРПОУ 31450400.

№ 28/102-б від 15.04.2008 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Національна компанія «Техніка» (02002, м. Київ, вул. Флоренції, 1/11) код ЄДРПОУ 32848859,

№ 28/101-б від 15.04.2008 р. приватне підприємство «Орбіта» (02152, м. Київ, вул. Серафімовича, 17/2, кв. 88) код ЄДРПОУ 13666456,

№ 28/103-б від 15.04.2008 р. виробничий кооператив «Дачник» (02002, м. Київ, вул. С. Сагайдака, 114а) код ЄДРПОУ 06725783,

№28/106-б від 15.04.2008 р. приватне підприємство» Інкор» (02192, м. Київ, вул. Малишка, 1) код ЄДРПОУ 31410000,

№ 43/288 від 17.04.2008 р. приватне підприємство «Буд-інформ» (02152, м Київ, вул. Березняківська, 22) код ЄДРПОУ 30312911,

№ 24/15-б від 28.05.2008 р. приватне підприємство «Еванс-2002» (02125, м. Київ, вул. Алішера Навої, 76) код ЄДРПОУ 31864582,

№24/14-б від 28.05.2008 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Агрохолодсервіс» (02125, м. Київ, пр-кт. Алішера Навої, 76) код ЄДРПОУ 32107014,

№ 24/16-б від 28.05.2008 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Диско» (02092, м. Київ, вул. Алма-Атинська, 37) код ЄДРПОУ 21574389,

№ 43/639 від 05.10.2006 р товариство з обмеженою-відповідальністю «ББК» (02154, м. Київ, вул. Ентузіастів, 29/1, кв. 65) код ЄДРПОУ 30466340,

Ліквідатором банкрутів призначено Державну податкову інспекцію у Дніпровському районі м. Києва, заяви кредиторів приймаються за адресою: 02094, м. Київ, бул. Верховної Ради, 24-б.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) виніс постанови про визнання боржників банкрутами та відкриття ліквідаційної процедури:

№ 43/46 від 06.02.2008 р. приватне підприємство «Торгсервіс» (02094, м. Київ, вул. Червоноткацька, буд. 27-а) код ЄДРПОУ 31356640,

№28/99-б від 08.04.2008 р. приватне підприємство «Гост'' (02098, м. Київ, пр-т. Тичини, 18, кв. 25) код ЄДРПОУ 31520052,

№ 43/289 від 17.04.2008 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Укрзнак» (02100, м. Київ, вул. Краківська, 11а) код ЄДРПОУ 31172674.

Ліквідатором банкрутів призначено Константінова Ігоря Михайловича, ліцензія АБ № 271686 від 06.02.2006 р., 04111, м. Київ, а/с 124.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 24.04.2009 року по справі 21/8/08-16/61/09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Південно-Українська лізингова компанія», розташоване за адресою: 69050, м. Запоріжжя, вул. Космічна, 122 (код ЄДРПОУ 33471793).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ангелова Андрія Аркадійовича (ліцензія АВ № 397295), поштова адреса: 71100, Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Дюміна, 53, а/с 176, тел. 8 (099) 969-85-08.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ліквідатор ВАТ «Радехівський цукровий завод» та Товарна біржа «Універсальна», м. Радехів, Львівської області, повідомляє про проведення аукціону (публічних торгів) з реалізації майна підприємства-банкрута, який відбудеться за адресою: 80200, вул. Лесі Українки, 7, м. Радехів Львівської області.

На аукціон (публічні торги) виставляється наступне майно:

1. Адміністративний корпус (I — II поверхи поз. 1, літ. А — 3, заг. пл. 3 267, 9 кв. м.), який становить 61/100 частин будинку, що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. — 1 071 000, 00 грн. без ПДВ;
2. Житловий будинок (гуртожиток) (поз. 2, заг. пл. 87,1 кв. м.), що знаходиться по вул. 1-го Травня, 13, в с. Жвирка, Сокольського р-ну, Львівської обл. — 23 100,00 грн. без ПДВ;
3. Сарай-конюшня (поз. 4, заг. пл. 49, 7 кв. м.), що знаходиться по вул. 1-го Травня, 13, в с. Жвирка, Сокольського р-ну, Львівської обл. — 4 690,00 грн. без ПДВ;
4. Сарай-конюшня (поз. 9, заг. пл. 140, 4 кв. м.), що знаходиться по вул. Залізнична, 11А, в с. Добросин, Жовківського р-ну, Львівської обл. — 14 000,00 грн. без ПДВ;
5. Сарай-конюшня (поз. 12 Й, заг. пл. 60, 5 кв. м.), що знаходиться по вул. Залізнична, 19А, в с. Запитів, Кам'янка-Бузького р-ну, Львівської обл. — 5 600,00 грн. без ПДВ;
6. Нежитлове приміщення літ. «А-1» заг. пл. 9,7 кв. м. що знаходиться по пр. Юності, 8, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. -11 060,00 грн. без ПДВ;
7. Аварійний басейн промислової води, що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. — 113 188, 00 грн. без ПДВ;
8. Прожекторні площадки (чотири шт. по ціні 29 640,75 грн. за штуку), що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. — 76 996,00 грн. без ПДВ;
9. Пожежогосподарський водопровід, що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. — 80 853,00 грн. без ПДВ;
10. Напірний трубопровід очистки промислових стоків, що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. -183 920,00 грн. без ПДВ;
11. Напірний трубопровід з заводу на ставки накопичення, що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. -511 507,00 грн. без ПДВ;
12. Склад вапнякового каменю, що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. — 72 705,00 грн. без ПДВ;
13. Ємкість в комплекті, що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. — 78 000,00 грн. без ПДВ;
14. Станція технічного обслуговування (СТО), що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. — 54 000,00 грн. без ПДВ;
15. Хлораторна (цех згущеного молока), що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. — 154 720,00 грн. без ПДВ;
16. Овочесховище з автогаражами, що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. — 112 300,00 грн. без ПДВ;
17. Склад драже — кондитерський цех, що знаходиться по пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл. — 210 300,00 грн. без ПДВ;
18. Колодязь, що знаходиться по вул. 1-го Травня, 13, в с. Жвирка, Сокольського р-ну, Львівської обл., за ціною — 1 694 грн. 00 коп. (без ПДВ);
19. Вбиральня, (поз. 16), що знаходиться по вул. 1-го Травня, 13, в с. Жвирка, Сокольського району, Львівської області, за ціною — 2 450 грн. 00 коп. (без ПДВ);
20. Колодязь, що знаходиться по вул. Залізнична, 19А, в с. Запитів, Кам'янка-Бузького району, Львівської області, за ціною — 1 694 грн. 00 коп. (без ПДВ);
21. Вбиральня, (поз. 7), що знаходиться по вул. Залізнична, 11А, в с. Добросин, Жовківського району, Львівської області, за ціною -476 грн. 00 коп. (без ПДВ);
22. Нежитлова будівля лабораторії (заг. пл. 171,1 кв. м.), що знаходиться за адресою: вул. Залізнична, 19А, в с. Запитів, Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл., за початковою ціною — 46 830,00 грн. без ПДВ;
23. Нежитлова будівля браковки (заг. пл. 9,8 кв. м.), що знаходиться за адресою: вул. Залізнична, 19А, в с. Запитів Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл., за початковою ціною — 5 656,00 грн. без ПДВ;
24. Адміністративний будинок (заг. пл. 196 кв. м.), що знаходиться за адресою: вул. Залізнична, 19А, в с. Запитів, Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл., за початковою ціною — 56 875,00 грн. (без ПДВ);
25. Нежитлова будівля браковки, поз. 17 (заг. пл. 16,5 кв. м.), що знаходиться за адресою: пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл., за початковою ціною — 9 506,00 грн. без ПДВ;
26. Нежитлова будівля браковки, поз. 18 (заг. пл. 16,5 кв. м.), що знаходиться за адресою: пр. Юності, 39, в с. Павлів, Радехівського р-ну Львівської обл., за початковою ціною — 9 506,00 грн. без ПДВ;
27. Нежитлова будівля бані (заг. пл. 52, 8 кв. м.), що знаходиться за адресою: вул. Залізнична, 11А, в с. Добросин, Жовківського р-ну Львівської обл., за початковою ціною — 25 200,00 грн. без ПДВ;
28. Нежитлова будівля насосної (заг. пл. 5,4 кв. м.), що знаходиться за адресою: вул. Залізнична, 19А, в с Запитів, Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл., за початковою ціною — 1 883,00 грн. (без ПДВ).

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості об'єкта продажу, зараховується на рахунок ВАТ «Радехівський цукровий завод», що відкритий у Личаківському відділенні Львівської обласної філії АКБ «УКРСОЦБАНК», МФО 325019, р/р № 26001620381231, код ЄДРПОУ 05463785.

Заявки на участь в аукціоні (публічних торгах) приймаються до 10.06.2009 р., за адресою;: 80200, вул. Лесі Українки, 7, м. Радехів, Львівської області.

Договір купівлі-продажу укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу проведення аукціону (публічних торгів).

Аукціон відбудеться за адресою: 80200, вул. Лесі Українки, 7, м. Радехів, Львівської області 14.06.2009 року об 11 год. 00 хв.

ОГОЛОШЕННЯ

Річна фінансова звітність ТОВ КБ "Український фінансовий світ" за станом на 31 грудня 2008 року

УФС

Баланс на 31 грудня 2008 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	2008 рік	2007 рік
1	2	3	4	5
	АКТИВИ			
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	4	30 596	33 185
2	Торгові цінні папери	5	-	-
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у у фінансових результатах фінансових результатах	6	-	-
4	Кошти в інших банках	7	4 955	4 953
5	Кредити та заборгованість клієнтів	8	541 095	403 550
6	Цінні папери в портфелі банку на продаж	9	64 780	20 104
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	10	-	-
8	Інвестиції в асоційовані компанії	11	-	-
9	Інвестиційна нерухомість	12	-	-
10	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток		-	-
11	Відстрочений податковий актив		-	-
12	Гудвіл	13	-	-
13	Основні засоби та нематеріальні активи	14	60 021	42 837
14	Інші фінансові активи	15	2 741	252
15	Інші активи	16	694	1 902
16	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	17	-	-
17	**Усього активів**		**704 882**	**506 783**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
18	Кошти банків	18	27 515	22 245
19	Кошти клієнтів	19	385 494	265 650
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	20	110 388	100 580
21	Інші залучені кошти	21	718	1 000
22	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток		55	32
23	Відстрочені податкові зобов'язання		-	-
24	Резерви за зобов'язаннями	22	107	1 920
25	Інші фінансові зобов'язання	23	76	362
26	Інші зобов'язання	24	119	29
27	Субординований борг	25	-	-
28	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу (чи групами вибуття)	17	-	-
29	**Усього зобов'язань**		**524 472**	**391 818**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
30	Статутний капітал	26	143 000	103 000
31	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)		25 445	6 900
32	Резервні та інші фонди банку	27	11 965	5 065
33	Чисті активи, що належать акціонерам (учасникам) банку		-	-
34	Частка меншості		-	-
35	**Усього власного капіталу та частка меншості**		**180 410**	**114 965**
36	**Усього пасивів**		**704 882**	**506 783**

ЗВІТ про фінансові результати за 2008 рік

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	2008 рік	2007 рік
1	2	3	4	5
1	Чистий процентний дохід/ (Чисті процентні витрати)		40 090	21 182
1.1	Процентні доходи	28	93 384	58 199
1.2	Процентні витрати	28	(53 294)	(37 017)
2	Комісійні доходи	29	6 729	6 908
3	Комісійні витрати	29	(511)	(446)
4	Результат від торгових операцій зцінними паперами в торговому портфелі банку		-	-
5	Результат від операцій з хеджування	40	-	-
6	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах		-	-
7	Результат від торгівлі іноземною валютою		1 329	636
8	Прибуток/(збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових активів за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	7, 8	-	-
9	Прибуток/(збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових зобов'язань за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	18, 19	-	-
10	Результат від переоцінки об'єктів інвестиційної нерухомості		-	-
11	Результат від переоцінки іноземної валюти		(4 595)	(354)
12	Резерв під заборгованість за кредитами	7, 8	8 597	(13 657)
13	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	9	(11 478)	(2 388)
14	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж	9	2 290	2 774
15	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	10	-	-
16	Резерви за зобов'язаннями	22, 38	1 710	3 886
17	Інші операційні доходи	30	138	133
18	Доходи/(витрати) від дострокового погашення заборгованості	18, 19		
19	Адміністративні та інші операційні витрати	31	(18 357)	(11 314)
20	Дохід від участі в капіталі	11	-	-
21	Прибуток/(збиток) до оподаткування		25 942	7 360
22	Витрати на податок на прибуток	32	(497)	(460)
23	**Прибуток/(збиток) після оподаткування**		**25 445**	**6 900**
24	Чистий прибуток/(збиток) від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	33	-	-
25	Чистий прибуток/(збиток)		25 445	6 900
26	Прибуток/(збиток) консолідованої групи:		-	-
26.1	Материнського банку		-	-
26.2	Частки меншості		-	-
27	Чистий прибуток/(збиток) на одну просту акцію	34	-	-
28	Скоригований чистий прибуток/(збиток) на одну просту акцію	34, 35	-	-

Додаток 8. Звіт про власний капітал за 2008 рік

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Належить акціонерам материнського банку: статутний капітал	резервні та інші фонди банку (примітка 27)	нерозподілений прибуток	усього	Частка меншості	Усього власного капіталу
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Залишок на 1 січня попереднього року		103 000	1 563	3 502	108 065	-	108 065
2	Вплив переходу на нові та/або переглянуті стандарти і тлумачення, що забезпечують контекст, у якому слід читати стандарти	3	-	-	-	-	-	-
3	Скоригований залишок на 1 січня попереднього року		103 000	1 563	3 502	108 065	-	108 065
4	Цінні папери в портфелі банку на продаж:		-	-	-	-	-	-
4.1	Результат переоцінки до їх справедливої вартості	9	-	-	-	-	-	-
4.2	Продаж або втрати від зменшення корисності	9	-	-	-	-	-	-
5	Основні засоби та нематеріальні активи:		-	-	-	-	-	-
5.1	Результат переоцінки	14	-	-	-	-	-	-
5.2	Реалізований результат переоцінки	14	-	-	-	-	-	-
6	Результат переоцінки за операціями хеджування		-	-	-	-	-	-
7	Накопичені курсові різниці	27	-	-	-	-	-	-
8	Відстрочені податки	32	-	-	-	-	-	-
9	Чистий дохід/(збиток), що визнаний безпосередньо у складі власного капіталу		-	-	-	-	-	-
9.1	Розподіл прибутку			3 502	(3 502)	-	-	-
10	Прибуток/(збиток) за рік		-	-	6 900	6 900	-	6 900
11	Усього доходів/(збитків), що визнані за рік		-	-	3 398	3 398	-	3 398
12	Емісія акцій	26	-	-	-	-	-	-
13	Власні акції, що викуплені в акціонерів:		-	-	-	-	-	-
13.1	Викуплені	26	-	-	-	-	-	-
13.2	Продаж	26	-	-	-	-	-	-
13.3	Анулювання	26	-	-	-	-	-	-
14	Об'єднання компаній	44	-	-	-	-	-	-
15	Дивіденди, за якими прийнято рішення щодо виплати	35	-	-	-	-	-	-
16	Залишок на кінець дня 31 грудня попереднього року (залишок на 1 січня звітного року)		103 000	5 065	6 900	114 965	-	114 965
17	Скоригований залишок на початок звітного року		103 000	5 065	6 900	114 965	-	114 965
17.1	Коригування Зміна облікової політики		-	-	-	-	-	-
17.2	Виправлення помилок		-	-	-	-	-	-
18	Цінні папери в портфелі банку на продаж:		-	-	-	-	-	-
18.1	Результат переоцінки до їх справедливої вартості	9	-	-	-	-	-	-
18.2	Продаж або втрати від зменшення корисності	9	-	-	-	-	-	-
19	Основні засоби та нематеріальні активи:		-	-	-	-	-	-
19.1	Результат переоцінки	14	-	-	-	-	-	-
19.2	Реалізований результат переоцінки	14	-	-	-	-	-	-
20	Результат переоцінки за операціями хеджування		-	-	-	-	-	-
21	Накопичені курсові різниці	27	-	-	-	-	-	-
22	Відстрочені податки	32	-	-	-	-	-	-
23	Чистий дохід/(збиток), що визнаний безпосередньо у складі власного капіталу		-	-	-	-	-	-
23.1	Розподіл прибутку		-	6 900	(6 900)	-	-	-
24	Прибуток/збиток за рік		-	-	25 445	25 445	-	25 445
25	Усього доходів/(збитків), що визнані за рік		-	6 900	18 545	25 445	-	25 445
26	Емісія акцій	26	-	-	-	-	-	-
26.1	Внески до статуного капіталу		40 000	-	-	40 000	-	40 000
27	Власні акції, що викуплені в акціонерів:		-	-	-	-	-	-
27.1	Викуплені	26	-	-	-	-	-	-
27.2	Продаж	26	-	-	-	-	-	-
27.3	Анулювання	26	-	-	-	-	-	-
28	Об'єднання компаній		-	-	-	-	-	-
29	Дивіденди, за якими прийнято рішення щодо виплати	35	-	-	-	-	-	-
30	Залишок на кінець дня 31 грудня звітного року		143 000	11 965	25 445	180 410	-	180 410

Внесків за незареєстрованим статутним капіталом станом на кінець дня 31.12.2008 не має.
Сума нарахованих та неотриманих доходів станом на кінець дня 31 грудня 2008 року - 10116 тис.грн.
Сума нарахованих та несплачених витрат станом на кінець дня 31 грудня 2008 року - 6589 тис.грн.

Додаток 6. Звіт про рух грошових коштів за 2008 рік (прямий метод)

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	2008 рік	2007 рік
1	2	3	4	5
	Грошові кошти від операційної діяльності:			
1	Процентні доходи, що отримані		70 492	56 637
2	Процентні витрати, що сплачені		(52 078)	(34 803)
3	Комісійні доходи, що отримані		6 913	6 908
4	Комісійні витрати, що сплачені		(511)	(445)
5	Доходи, що отримані за операціями з торговими цінними паперами		-	-
6	Доходи, що отримані за операціями з фінансовими похідними інструментами		-	-
7	Доходи, що отримані за операціями з іноземною валютою		1 329	636
8	Інші отримані операційні доходи		138	2 718
9	Виплати на утримання персоналу		(8 053)	(3 968)
10	Сплачені адміністративні та інші операційні витрати		(7 844)	(6 086)
11	Сплачений податок на прибуток		(474)	(442)
12	Чистий грошовий прибуток/(збиток) до зміни операційних активів та зобов'язань		9 912	21 155
	Зміни в операційних активах та зобов'язаннях:			
13	Чистий (приріст)/зниження за торговими цінними паперами		-	-
14	Чистий (приріст)/зниження за іншими фінансовими активами, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах		-	-
15	Чистий (приріст)/зниження за коштами в інших банках		(48)	(4 452)
16	Чистий (приріст)/зниження за кредитами та заборгованістю клієнтам		(130 407)	(44 302)
17	Чистий (приріст)/зниження за іншими фінансовими активами		(2 506)	59
18	Чистий (приріст)/зниження за іншими активами		1 207	(1 755)
19	Чистий (приріст)/зниження за коштами інших банків		5 270	1 436
20	Чистий (приріст)/зниження за коштами клієнтів		119 844	32 960
21	Чистий (приріст)/зниження за борговими цінними паперами, що емітовані банком		9 808	49 838
22	Чистий (приріст)/зниження за іншими фінансовими зобов'язаннями		(286)	203
23	Чистий (приріст)/зниження за резервами під зобов'язання		-	-
24	Чисті грошові кошти, що отримані від операційної діяльності/ (використані в операційній діяльності)		12794	55 142
	Грошові кошти від інвестиційної діяльності:			
25	Придбання цінних паперів у портфелі банку на продаж	9, 17	(123 006)	(37 972)
26	Дохід від реалізації цінних паперів у портфелі банку на продаж	9, 17	83 035	19 227
27	Придбання цінних паперів у портфелі банку до погашення	10	-	-
28	Дохід від погашення цінних паперів у портфелі банку до погашення	10	-	-
29	Придбання основних засобів	14	(19 650)	(35 453)
30	Дохід від реалізації основних засобів	14, 17	-	-
31	Дивіденди отримані		-	-
32	Придбання дочірніх компаній за мінусом отриманих грошових коштів	44	-	-
33	Дохід від реалізації дочірньої компанії за мінусом виплачених грошових коштів	17	-	-
34	Придбання асоційованих компаній	11	-	-
35	Дохід від реалізації асоційованих компаній	11, 17	-	-
36	Придбання інвестиційної нерухомості	12	-	-
37	Дохід від реалізації інвестиційної нерухомості	12, 17	-	-
38	Придбання нематеріальних активів	14	(60)	(60)
39	Дохід від вибуття нематеріальних активів	14, 17	-	-
40	Чисті грошові кошти, що отримані від інвестиційної діяльності/ (використані в інвестиційній діяльності)		(59 681)	(54 258)
	Грошові кошти від фінансової діяльності:			
41	Отримані інші залучені кошти	21	741	1 000
42	Повернення інших залучених коштів	21	(1 029)	-
43	Отримання субординованого боргу	25	-	-
44	Погашення субординованого боргу	25	-	-
45	Емісія простих акцій	26	-	-
46	Емісія привілейованих акцій	26	-	-
47	Інші внески акціонерів, окрім емісії акцій	26, 27	40 000	-
48	Викуп власних акцій	26	-	-
49	Продаж власних акцій	26	-	-
50	Дивіденди виплачені	26	-	-
51	Інші виплати акціонерам, окрім дивідендів	26, 27	-	-
52	Чисті грошові кошти, що отримані від фінансової діяльності/ (використані у фінансовій діяльності)		39 712	1 000
53	Вплив змін обмінного курсу на грошові кошти та їх еквіваленти		4 595	354
54	Чистий приплив/(відплив) грошових коштів та їх еквівалентів		(2 580)	2 238
55	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		33 186	30 948
56	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	1, 4	30 606	33 186

Примітка 39. Потенційні зобов'язання банку

Таблиця 39.2. Структура зобов'язань, що пов'язані з кредитуванням

Рядок	Найменування статті	Примітки	2008	2007
1	2	3	4	5
1	Зобов'язання з кредитування, що надані		45 030	11 305
2	Невикористані кредитні лінії		157 941	95 198
3	Експортні акредитиви		-	-
4	Імпортні акредитиви		-	-
5	Гарантії видані		21 000	39 062
6	Резерв за зобов'язаннями, що пов'язані з кредитуванням		(107)	(1 920)
7	**Усього зобов'язань, що пов'язані з кредитуванням за мінусом резерву**		**223 864**	**143 645**

Таблиця 39.3. Активи, надані в заставу

Рядок	Найменування статті	Примітки	2008 рік: активи, надані в заставу	2008 рік: забезпечене зобов'язання	2007 рік: активи, надані в заставу	2007 рік: забезпечене зобов'язання
1	2	3	4	5	6	7
1	Торгові цінні папери	5, 18	-	-	-	-
2	Цінні папери в портфелі банку на продаж	9, 18	-	-	-	-
3	Цінні паперив портфелі банку до погашення	10, 18	-	-	-	-
4	Інвестиційна нерухомість	12, 18	-	-	-	-
5	Основні засоби	14, 18	-	-	-	-
6	майнові права на кредити юридичних осіб		31 680	-	37 000	-
7	майнові права на міжбанківські кредити		-	-	4 957	-
8	**Усього**		**31 680**	**-**	**41 957**	**-**

Голова Ради директорів — **Бугайов А.І.**
Головний бухгалтер — **Галушко Т.В.**

Примітка. Річний фінансовий звіт у повному обсязі представлений на сайті: www.ufw-bank.com

ВИСНОВОК НЕЗАЛЕЖНОГО АУДИТОРА щодо фінансових звітів Товариства з обмеженою відповідальністю комерційний банк "Український фінансовий світ" за станом на 31 грудня 2008 року (на кінець дня)

Учасникам, Спостережній раді та Раді директорів Товариства з обмеженою відповідальні-стю комерційний банк "Український фінансовий світ"

Можливий користувач: Національний Банк України.

Ми провели аудиторську перевірку фінансових звітів Товариства з обмеженою відпові-дальністю комерційний банк "Український фінансо-вий світ" (далі - ТОВ КБ "УФС"), що вклю-чають Баланс станом на кі-нець дня 31 грудня 2008 року, Звіт про фінансові результати, Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал за рік, який закінчився на зазначену дату, а також опис важливих аспектів облікової політики, пояснювальні примітки до Звітів та загальну інформацію про діяльність Банку.

Відповідальність управлінського персоналу.

Управлінський персонал несе відповідальність за підготовку та достовірне представлення зазначених фінансових звітів, що підготовлені у відповідності до вимог законодавства України, нормативно-правових актів Національного банку України, Міжнародних стандартів фінансової звітності, Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, Інструкції про порядок складання та оприлюднення фінансової звітності банків України, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 27 грудня 2007 року № 480 (із змінами і доповненнями) та інших вимог і рекомендацій Національного банку України. Відповідальність управлінського персоналу охоплює: розробку, впровадження та використання внутрішнього контролю стосовно підготовки та достовірного представлення фінансових звітів, що не містять суттєвих викривлень внаслідок шахрайства або помилок; вибір та застосування відповідної облікової політики, а також облікових оцінок, що відповідають обставинам.

Відповідальність аудитора.

Нашою відповідальністю є надання висновку щодо цих фінансових звітів на основі результатів нашої аудиторської перевірки. Ми провели аудиторську перевірку у відповідності до вимог Закону України "Про аудиторську діяльність" та Міжнародних стандартів аудиту, надання впевненості та етики, що прийняті як Національні стандарти аудиту відповідним рішенням Аудиторської палати України (далі - Стандарти), а також з врахуванням вимог та рекомендацій Національного банку України щодо проведення аудиторських перевірок банків України. Ці стандарти вимагають від нас дотримання етичних вимог, а також планування й виконання аудиторської перевірки для отримання достатньої впевненості, що фінансові звіти не містять суттєвих викривлень.

Аудит передбачає виконання аудиторських процедур задля отримання аудиторських доказів стосовно сум та розкриттів у фінансових звітах. Відбір процедур залежить від судження ау-дитора. До таких процедур входить і оцінка ризиків суттєвих викривлень фінансових звітів внаслідок шахрайства або помилок. Під час оцінки цих ризиків аудитор розглядає заходи внутрішнього контролю Банку щодо підготовки та достовірного представлення фінансових звітів для розробки аудиторських процедур, що відповідають обставинам. Аудит включає також оцінку відповідності використання облікової політики, прийнятність облікових оцінок, зроблених управлінським персоналом, та загального представлення фінансових звітів.

Ми вважаємо, що отримали достатні та відповідні аудиторські докази для висловлення нашої думки.

На нашу безумовно-позитивну думку, фінансові звіти справедливо та достовірно відо-бражають фінансовий стан ТОВ КБ "УФС" станом на кінець дня 31 грудня 2008 року, його фінансові результати та рух грошових коштів за рік, що минув на зазначену дату, у відповідності до чинних вимог законодавства України та вимог Національного Банку України стосовно бухгалтерського обліку та звітності в банках України.

Аудитор Аудиторсько-консалтингової фірми "Грантьє" у вигляді ТОВ — **С.А. Тимофєєнко**

Сертифікат Національного банку України на право здій-снення аудиту банків № 0000004 (виданого на підставі рішення Комітету з питань сертифікації аудиторів бан-ків від 22.12.2004 року № 71).

Свідоцтво про внесення до реєстру аудиторів банків На-ціонального банку України на право здійснення аудиту банків № 0000017, видане Національним банком Украї-ни на підставі рішення Комітету з питань аудиту банків від 30.08.2007 року № 1.

13 квітня 2009 року

Баланс на 31.12.2008р. (на кінець дня) АКБ "Національний кредит"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний 2008 рік	Попередній 2007 рік
1	2	3	4	5
	АКТИВИ			
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	4	5183	73648
2	Торгові цінні папери	5	-	-
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах	6	-	-
4	Кошти в інших банках	7	-	48500
5	Кредити та заборгованість клієнтів	8	459965	494900
6	Цінні папери в портфелі банку на продаж	9	-	-
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	10	-	-
8	Інвестиції в асоційовані компанії	11	-	-
9	Інвестиційна нерухомість	12	-	-
10	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток		1423	12
11	Відстрочений податковий актив		209	10
12	Гудвіл	13	-	-
13	Основні засоби та нематеріальні активи	14	11392	13363
14	Інші фінансові активи	15	51	475
15	Інші активи	16	450	1336
16	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	17	-	-
17	Усього активів		478673	632244
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
18	Кошти банків	18	-	7575
19	Кошти клієнтів	19	366421	553804
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	20	41900	-
21	Інші залучені кошти	21	-	-
22	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток		-	251
23	Відстрочені податкові зобов'язання		-	-
24	Резерви за зобов'язаннями	22	3	-
25	Інші фінансові зобов'язання	23	3347	3664
26	Інші зобов'язання	24	727	760
27	Субординований борг	25	-	-
28	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу (чи групами вибуття)	17	-	-
29	Усього зобов'язань		412398	566054
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
30	Статутний капітал	26	27912	27950
31	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)		122	6086
32	Резервні та інші фонди банку	27	38241	32154
33	Чисті активи, що належать акціонерам (учасникам) банку		-	-
34	Частка меншості		-	-
35	Усього власного капіталу та частка меншості		66275	66190
36	Усього пасивів		478673	632244

Річний фінансовий звіт АКБ "Національний кредит" за 2008 рік

Примітка 39. Потенційні зобов'язання банку АКБ "Національний кредит"

У звітному 2008 та попередньому 2007 роках непередбачених податкових зобов'язань не виникало.

Контрактів на придбання у майбутньому основних засобів та нематеріальних активів немає.

Таблиця 39.1. Майбутні мінімальні орендні платежі за невідводною орендою

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний 2008 рік	Попередній 2007 рік
1	2	3	4
1	До 1 року	7718	643
2	Від 1 до 5 років	12780	3560
3	Понад 5 років	2489	4720
4	Усього	22987	8923

Загальна сума майбутніх мінімальних суборендних платежів, що як очікується, будуть отримані за угодами про суборенду на звітну дату становить 99 тис. грн.

Таблиця 39.2. Структура зобов'язань, що пов'язані з кредитуванням

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний 2008 рік	Попередній 2007 рік
1	2	3	4	5
1	Зобов'язання з кредитування, що надані		72	5874
2	Невикористані кредитні лінії		34552	63765
3	Експортні акредитиви		0	0
4	Імпортні акредитиви		0	782
5	Гарантії видані		1822	14950
6	Резерв за зобов'язаннями, що пов'язані з кредитуванням		(3)	0
7	Усього зобов'язань, що пов'язані з кредитуванням за мінусом резерву		36443	85371

Частка в непередбачених зобов'язаннях асоційованої компанії, за які банк несе солідарну відповідальність з іншими інвесторами відсутня.
Непередбачені зобов'язання, які виникають унаслідок роздільної відповідальності інвестора за всіма або частиною зобов'язань асоційованої компанії відсутні.

Дані таблиці 39.3. "Активи, надані в заставу" відсутні.

Дані по примітці "Рахунки довірчого управління" за 2008 рік відсутні.

Фінансова звітність АКБ "Національний кредит" в повному обсязі та аудиторський висновок доступні до перегляду на офіційному сайті Банку www.bnc.com.ua

Тимчасовий адміністратор банку **Патрушев Є. М.**

Головний бухгалтер **Ткаченко В.М.**

Звіт про фінансові результати АКБ "Національний кредит"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний 2008 рік	Попередній 2007 рік
1	2	3	4	5
1	Чистий процентний дохід/ (Чисті процентні витрати)		50031	37666
1.1	Процентні доходи	28	97693	73287
1.2	Процентні витрати	28	(47662)	(35621)
2	Комісійні доходи	29	22401	22043
3	Комісійні витрати	29	(1851)	(1791)
4	Результат від торгових операцій з цінними паперами в торговому портфелі банку		-	-
5	Результат від операцій з хеджування	40	-	-
6	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах		-	-
7	Результат від торгівлі іноземною валютою		3392	2419
8	Прибуток/(збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових активів за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	7, 8	-	-
9	Прибуток/(збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових зобов'язань за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	18, 19	-	-
10	Результат від переоцінки об'єктів інвестиційної нерухомості		-	-
11	Результат від переоцінки іноземної валюти		1808	(73)
12	Резерв під заборгованість за кредитами	4, 8	(13088)	(2628)
13	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	9	-	-
14	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж	9	-	-
15	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	10	-	-
16	Резерви за зобов'язаннями	22, 38	-	-
17	Інші операційні доходи	30	483	317
18	Доходи/(витрати) від дострокового погашення заборгованості	18, 19	-	-
19	Адміністративні та інші операційні витрати	31	(62015)	(48580)
20	Дохід від участі в капіталі	11	-	-
21	Прибуток/(збиток) до оподаткування		1161	9373
22	Витрати на податок на прибуток	32	(1039)	(3287)
23	Прибуток/(збиток) після оподаткування		122	6086
24	Чистий прибуток/(збиток) від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	33	-	-
25	Чистий прибуток/(збиток)		122	6086
26	Прибуток/(збиток) консолідованої групи:		-	-
26.1	Материнського банку		-	-
26.2	Частки меншості		-	-
27	Чистий прибуток/(збиток) на одну просту акцію	34	-	-
28	Скоригований чистий прибуток/ (збиток) на одну просту акцію	34, 35	-	-

Звіт про рух грошових коштів АКБ "Національний кредит" (не прямий метод)

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний 2008 рік	Попередній 2007 рік
1	2	3	4	5
	Грошові кошти від операційної діяльності:			
1	Чистий прибуток/(збиток) за рік		122	6086
	Коригування для приведення суми чистого прибутку/(збитку) до суми грошових надходжень від операцій:			
2	Амортизація	14	4586	3001
3	Чисте збільшення/(зменшення) резервів за активами	4, 8	13088	2628
4	Нараховані доходи		(4237)	(532)
5	Нараховані витрати		(465)	(222)
6	Торговельний результат		-	-
7	Нарахований та відстрочений податок	32	(1926)	756
8	Прибуток/(збиток) від продажу інвестицій		-	-
9	Прибуток від інвестицій в асоційовані компанії		-	-
10	Амортизація дисконту і премії фінансових інструментів		-	-
11	Інший рух коштів, що не є грошовим		(4184)	(570)
12	Чистий грошовий прибуток/(збиток) до зміни операційних активів та зобов'язань		6984	11147
	Зміни в операційних активах та зобов'язаннях:			
13	Чистий (приріст)/зниження за торговими цінними паперами		-	-
14	Чистий (приріст)/зниження за іншими фінансовими активами, що відображаються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибут-ки/збитки		-	-
15	Чистий (приріст)/зниження за коштами в інших банках	4	48500	(44500)
16	Чистий (приріст)/зниження за кредитами та заборгованістю клієнтам	8	32052	(138637)
17	Чистий (приріст)/зниження за іншими фінансовими активами		424	161
18	Чистий (приріст)/зниження за іншими активами		887	(903)
19	Чистий приріст/(зниження) за кошта-ми інших банків		(7575)	(18175)
20	Чистий приріст/(зниження) за кошта-ми клієнтів		(187072)	225355
21	Чистий приріст/(зниження) за борговими цінними паперами, що емітовані банком		41900	-
22	Чистий приріст/(зниження) за іншими фінансовими зобов'язаннями		(317)	1201
23	Чистий приріст/(зниження) за резервами під зобов'язання та відрахування та інші зобов'язання		(29)	-
24	Чисті грошові кошти, що отримані від операційної діяльності/ (використані в операційній діяльності)		(64246)	35649
	Грошові кошти від інвестиційної діяльності:			
25	Придбання цінних паперів у портфелі банку на продаж	9, 17	-	-
26	Дохід від реалізації цінних паперів у портфелі банку на продаж	9, 17	-	-
27	Придбання цінних паперів у портфелі банку до погашення	10	-	-
28	Дохід від погашення цінних паперів у портфелі банку до погашення	10	-	-
29	Придбання основних засобів	14	(3131)	(4347)
30	Дохід/(збиток) від реалізації основних засобів	14, 17	(15)	(22)
31	Дивіденди отримані		-	-
32	Придбання дочірніх компаній за мінусом отриманих грошових коштів	44	-	-
33	Дохід від реалізації дочірньої компанії за мінусом виплачених грошових коштів	17	-	-
34	Придбання асоційованих компаній	11	-	-
35	Дохід від реалізації асоційованих компаній	11, 17	-	-
36	Придбання інвестиційної нерухомості	12	-	-
37	Дохід від реалізації інвестиційної нерухомості	12, 17	-	-
38	Придбання нематеріальних активів	14	(1035)	(436)
39	Дохід від вибуття нематеріальних активів	14, 17	-	-
40	Чисті грошові кошти, що отримані від інвестиційної діяльності/ (використані в інвестиційній діяльності)		(4181)	(4805)
	Грошові кошти від фінансової діяльності:			
41	Отримані інші залучені кошти	21	-	-
42	Повернення інших залучених коштів	21	-	-
43	Отримання субординованого боргу	25	-	-
44	Погашення субординованого боргу	25	-	-
45	Емісія звичайних акцій	26	-	-
46	Емісія привілейованих акцій	26	-	-
47	Інші внески акціонерів, окрім емісії акцій	26, 27	-	-
48	Викуп власних акцій	26	(173)	(196)
49	Продаж власних акцій	26	135	175
50	Дивіденди виплачені	26	-	-
51	Інші виплаті акціонерам, окрім дивідендів	26, 27	-	-
52	Чисті грошові кошти, що отримані від фінансової діяльності/ (використані у фінансовій діяльності)		(38)	(21)
53	Вплив змін обмінного курсу на грошові кошти та їх еквіваленти		-	-
54	Чистий приплив (відплив) грошових коштів та їх еквівалентів		(68465)	30823
55	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		73648	42825
56	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	1, 4	5183	73648

Звіт про власний капітал за 2008 рік АКБ "Національний кредит"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Належить акціонерам материнського банку: статутний капітал	резервні та інші фонди банку (примітка 27)	нерозподілений прибуток	усього	Частка меншості	Усього власного капіталу
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Залишок на 1 січня попереднього 2007 року		27971	30606	1548	60125	-	60125
2	Вплив переходу на нові та/або переглянуті стандарти і тлумачення, що забезпечують контекст, у якому слід читати стандарти	3	-	-	-	-	-	-
3	Скоригований залишок на 1 січня попереднього 2007 року		27971	30606	1548	60125	-	60125
4	Цінні папери в портфелі банку на продаж:		-		-	-	-	-
4.1	Результат переоцінки до їх справедливої вартості	9		-	-	-	-	-
4.2	Продаж або втрати від зменшення корисності	9		-	-	-	-	-
5	Основні засоби та нематеріальні активи:			-	-	-	-	-
5.1	Результат переоцінки	14		-	-	-	-	-
5.2	Реалізований результат переоцінки	14		-	-	-	-	-
6	Результат переоцінки за операціями хеджування			-	-	-	-	-
7	Накопичені курсові різниці	27		-	-	-	-	-
8	Відстрочені податки	32		-	-	-	-	-
9	Чистий дохід/(збиток), що визнаний безпосередньо у складі власного капіталу		-	1548	(1548)	-	-	-
10	Прибуток/(збиток) за рік		-	-	6086	6086	-	6086
11	Усього доходів/ (збитків), що визнані за рік		-	1548	4538	6086	-	6086
12	Емісія акцій	26	-	-	-	-	-	-
13	Власні акції, що викуплені в акціонерів:		(21)	-	-	(21)	-	(21)
13.1	Викуплені	26	(196)	-	-	(196)	-	(196)
13.2	Продаж	26	175	-	-	175	-	175
13.3	Анулювання	26	-	-	-	-	-	-
14	Об'єднання компаній	44	-	-	-	-	-	-
15	Дивіденди, за якими прийнято рішення щодо виплати	35	-	-	-	-	-	-
16	Залишок на кінець дня 31 грудня попереднього 2007 року (залишок на 1 січня звітного 2008 року)		27950	32154	6086	66190	-	66190
17	Скоригований залишок на початок звітного року		27950	32154	6086	66190	-	66190
17.1	Коригування Зміна облікової політики		-	-	-	-	-	-
17.2	Виправлення помилок		-	-	-	-	-	-
18	Цінні папери в портфелі банку на продаж:		-	-	-	-	-	-
18.1	Результат переоцін-ки до їх справедливої вартості	9	-	-	-	-	-	-
18.2	Продаж або втрати від зменшення корисності	9	-	-	-	-	-	-
19	Основні засоби та нематеріальні активи:		-	-	-	-	-	-
19.1	Результат переоцінки	14	-	-	-	-	-	-
19.2	Реалізований ре-зультат переоцінки	14	-	-	-	-	-	-
20	Результат переоцінки за операціями хеджування		-	-	-	-	-	-
21	Накопичені курсові різниці	27	-	-	-	-	-	-
22	Відстрочені податки	32	-	-	-	-	-	-
23	Чистий дохід/(збиток), що визнаний безпосередньо у складі власного капіталу		-	6086	(6086)	-	-	-
24	Прибуток/збиток за рік		-	-	122	122	-	122
25	Усього доходів/(збитків), що визнані за рік		-	6086	(5964)	122	-	122
26	Емісія акцій	26	-	-	-	-	-	-
27	Власні акції, що викуплені в акціонерів:		(38)	-	-	(38)	-	(38)
27.1	Викуплені	26	(173)	-	-	(173)	-	(173)
27.2	Продаж	26	135	-	-	135	-	135
27.3	Анулювання	26	-	-	-	-	-	-
28	Об'єднання компаній		-	-	-	-	-	-
29	Дивіденди, за якими прийнято рішення щодо виплати	35	-	-	-	-	-	-
30	Залишок на кінець дня 31 грудня звітного 2008 року		27912	38241	122	66275	-	66275

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК НЕЗАЛЕЖНОГО АУДИТОРА ЗА НАСЛІДКАМИ АУДИТУ РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ АКБ «НАЦІОНАЛЬНИЙ КРЕДИТ» ЗА 2008 РІК

Акціонерам
Правлінню
Національному банну України

Аудиторська фірма «Аудит-фінанси» провела аудит річної фінансової звітності АКБ «Національний кредит» (далі — банк) за 2008 рік у складі Балансу, Звіту про фінансові результати, Звіту про рух грошових коштів, Звіту про власний капітал, приміток до них та загальної інформації про діяльність банку.

Відповідальність управлінського персоналу

Управлінський персонал несе відповідальність за підготовку та достовірне представлення цієї фінансової звітності, що підготовлена у відповідності до Національних Положень (стандартів) бухгалтерського обліку, Інструкції про порядок складання та оприлюднення фінансової звітності банків України (затверджена Постановою Правління Національного банку України від 27 грудня 2007 року № 480) та інших вимог і рекомендацій Національного банку України.

Відповідальність управлінського персоналу охоплює: розробку, впровадження та використання внутрішнього контролю стосовно підготовки та достовірного представлення фінансових звітів, які не містять суттєвих викривлень внаслідок шахрайства або помилки; вибір та застосування відповідної облікової політики, а також облікових оцінок, які відповідають обставинам.

Відповідальність аудитора

ЗАКІНЧЕННЯ НА 23-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 22-Й СТОР.

Нашою відповідальністю є надання висновку щодо цих фінансових звітів на основі результатів нашої аудиторської перевірки. Ми провели аудиторську перевірку у відповідності до вимог Закону України «Про аудиторську діяльність» та Міжнародних стандартів аудиту, надання впевненості та етики, прийнятих в якості національних стандартів аудиту в Україні, а також з врахуванням вимог та рекомендацій Національного банку України щодо проведення аудиторських перевірок банків України. Ці стандарти вимагають від нас дотримання етичних вимог, а також планування й виконання аудиторської перевірки для отримання достатньої впевненості, що фінансові звіти не містять суттєвих викривлень.

Аудит передбачає виконання аудиторських процедур задля отримання аудиторських доказів стосовно сум та розкриттів у фінансових звітах. Відбір процедур залежить від судження аудитора. До таких процедур входить і оцінка ризиків суттєвих викривлень фінансових звітів внаслідок шахрайства і помилок. Виконуючи оцінку цих ризиків, аудитор розглядає заходи внутрішнього контролю, що стосуються підготовки та достовірного представлення фінансових звітів, з метою розробки аудиторських процедур, які відповідають обставинам, а не з метою висловлення думки щодо ефективності внутрішнього контролю суб'єкта господарювання Аудит включає також і оцінку відповідності використаної облікової політики, прийнятність облікових оцінок, зроблених управлінським персоналом, та загального представлення фінансових звітів.

Ми вважаємо, що отримали достатні та відповідні аудиторські докази для висловлення нашої думки.

Підстави для умовно-позитивного висновку

Як вказано у Загальній інформації про діяльність банку, яка є складовою частино річної фінансової звітності Банку, у зв'язку із стрімким погіршенням з початку жовтня 2008 року фінансового стану банку, кризою ліквідності та істотною загрозою платоспроможності. Національний банк України призначив в банку тимчасову адміністрацію строком на один рік — з 19,12.2008 р. до 18.12.2009 р. Крім того, на дату складання цього висновку, у зв'язку з відсутністю оцінки управлінського персоналу Банку здатності Банку продовжувати свою діяльність на безперервній основі, ми не маємо можливість підтвердити (або спростувати) факт існування подій чи обставин, які свідчать про існування значних сумнівів в спроможності Банку продовжувати свою діяльність на безперервній основі.

Ця ситуація вказує на наявність суттєвої невизначеності, яка може стати підставою для значних сумнівів в здатності Банку продовжувати свою діяльність на безперервній основі, і, отже, Банк може виявитися нездатен реалізувати свої активи та виконати свої зобов'язання при звичайній діяльності. У фінансовій звітності Банку інформація про цей факт в повній мірі не розкривається.

Умовно-позитивний висновок

На нашу думку, за винятком впливу на фінансову звітність питань, про які йдеться в попередньому параграфі, річна фінансова звітність Банку за 2008 рік відображає достовірно й справедливо фінансовий стан Банку станом на кінець дня 31.12.2008 р., а також його фінансові результати та рух грошових коштів за рік, що закінчився, на вказану дату, відповідно до вимог Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку.

Головний аудитор
аудиторської фірми «Аудит-фінанси» С. А. Макогон

(сертифікат на право здійснення аудиту банків № 0100 від 31.01.2008 р. свідоцтво про внесення до реєстру аудиторів-банків Національного банку України № 0000087)

АФ «Аудит-фінанси» здійснює діяльність на підставі Свідоцтва про внесення в Реєстр суб'єктів аудиторської діяльності від 26.10.2006 р. № 3886 видане за рішенням аудиторської палати України 26.10.2006 р. № 167/3, чинне до 26.10.2011 р.

09 квітня 2009 року
місто Київ, Україна

Swedbank
Invest

Фінансовий звіт ЗАТ «Сведбанк Інвест» за 1 квартал 2009 року

Усі види банківських послуг

Ліцензія НБУ №40 від 25.12.07 року

Баланс за 1 квартал 2009 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	155 945	244 831
2	Торгові цінні папери	0	5 050
4	Кошти в інших банках, у тому числі:	170 539	139 554
4.1	В іноземній валюті	92 824	61 600
5	Резерви під знецінення коштів в інших банках	(3 405)	(2 147)
5.1	Резерви у відсотках до активу	2	2
6	Кредити та заборгованість клієнтів, у тому числі:	5 329 875	5 340 935
6.1	Кредити та заборгованість юридичних осіб, у тому числі:	3 466 987	3 479 086
6.1.1.	В іноземній валюті	2 373 437	2 389 716
6.2	Кредити та заборгованість фізичних осіб, у тому числі:	1 862 888	1 861 849
6.2.1.	В іноземній валюті	1 392 890	1 415 637
7	Резерви під знецінення кредитів	(474 788)	(393 193)
7.1	Резерви у відсотках до активу	9	7
8	Цінні папери в портфелі банку на продаж	15 925	20 319
9	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(5 349)	(5 175)
9.1	Резерви у відсотках до активу	34	25
10	Цінні папери в портфелі банку до погашення	62 279	61 835
11	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	(1 995)	(68)
11.1	Резерви у відсотках до активу	3	0
14	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток	50	0
15	Відстрочений податковий актив	664	664
16	Основні засоби та нематеріальні активи	70 698	68 974
17	Інші фінансові активи	8 793	861
19	Інші активи	3 051	3 837
20	Резерви під інші активи	(212)	(311)
20.1	Резерви у відсотках до активу	7	8
23	Усього активів, у тому числі:	5 332 070	5 485 967
23.1	В іноземній валюті	92 824	61 600
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
24	Кошти банків, у тому числі:	2 840 027	2 799 683
24.1	В іноземній валюті	2 633 263	2 562 290
25	Кошти юридичних осіб, у тому числі:	946 695	1 076 799
25.1	В іноземній валюті	165 682	256 586
25.2	Кошти юридичних осіб на вимогу, у тому числі:	92 891	90 125
25.2.1	В іноземній валюті	30 817	30 096
26	Кошти фізичних осіб, у тому числі:	465 763	525 831
26.1	В іноземній валюті	408 925	471 547
26.2	Кошти фізичних осіб на вимогу, у тому числі:	8 970	3 356
26.2.1	В іноземній валюті	3 328	2 335
27	Боргові цінні папери, емітовані банком, у тому числі:	18 143	18 146
28	Інші залучені кошти	309 332	305 676
29	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток	0	953
30	Відстрочені податкові зобов'язання	10 293	10 293
31	Резерви за зобов'язаннями	46	4 997
32	Інші фінансові зобов'язання	1 116	1 325
33	Інші зобов'язання	3 594	8 509
34	Субординований борг	115 680	115 680
36	Усього зобов'язань, у тому числі:	4 710 689	4 867 892
36.1	В іноземній валюті	3 207 870	3 290 422
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
37	Статутний капітал	381 997	381 997
40	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	7 957	7 957
41	Резерви переоцінки необоротних активів, у тому числі:	30 698	30 698
41.1	Резерви переоцінки нерухомості	30 698	30 698
42	Резерви переоцінки цінних паперів	(48)	(254)
44	Прибуток/Збиток минулих років	197 677	58 874
45	Прибуток/Збиток поточного року	3 099	138 803
46	Усього власного капіталу	621 380	618 075
47	Усього пасивів	5 332 070	5 485 967

Голова Правління О.В.Олійник

Головний бухгалтер І.В.Бакланова

Примітка «Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках» за 1 квартал 2009 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	61 398	68 326	(-) 6928
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	538 643	629 265	(-) 90622
5	Надана застава	392 408	361 608	(+) 30800

Голова Правління О.В.Олійник

Головний бухгалтер І.В.Бакланова

Звіт про фінансові результати за 1 квартал 2009 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	попереднього фін. року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід/ (Чисті процентні витрати)	92 308	56 861
1.1	Процентні доходи	206 468	107 321
1.2	Процентні витрати	(114 159)	50 459)
2	Чистий комісійний дохід/ (Чисті комісійні витрати)	3 052	1 540
2.1	Комісійні доходи	4 884	2 527
2.2	Комісійні витрати	(1 833)	(987)
3	Результат від торгових операцій з цінними паперами в торговому портфелі банку	-	(22)
5	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, які обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах	87	(333)
6	Результат від торгівлі іноземною валютою	(2 892)	515
10	Результат від переоцінки іноземної валюти	(2)	(534)
11	Резерви під заборгованість за кредитами	(82 754)	(32 286)
12	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(175)	-
13	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж	109	-
14	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	(1 927)	-
15	Резерви за зобов'язаннями	4 951	(21)
16	Інші операційні доходи	233	1 213
18	Адміністративні та інші операційні витрати	(9 891)	(8 073)
21	Прибуток/(Збиток) до оподаткування	3 099	19 860
23	Прибуток/(Збиток) після оподаткування	3 099	19 860
25	Чистий прибуток/(збиток) банку	3 099	19 860

Голова Правління О.В.Олійник

Головний бухгалтер І.В.Бакланова

Примітка "Окремі показники діяльності банку" за 1 квартал 2009 року

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Регулятивний капітал банку (тис.грн.)	626 175	74 194
2	Адекватність регулятивного капіталу[1] (%)	12,96%	10%
3	Співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (%)	10,76%	9%
4	Поточна ліквідність[2] (%)	40,15%	40%
5	Максимальний розмір кредитного ризику на одного контрагента (%)	21,54%	25%
6	Великі кредитні ризики (%)	395,27%	800%
7	Максимальний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (%)	0,04%	5%
8	Максимальний сукупний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (%)	0,05%	30%
9	Рентабельність активів[3] (%)	0,23%	х
10	Кредитні операції, що класифіковані як "стандартні" (тис. грн.)	1 261 524	х
10.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	1 173	х
11	Кредитні операції, що класифіковані як "під контролем" (тис. грн.)	2 757 783	х
11.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	44 866	х
12	Кредитні операції, що класифіковані як "субстандартні" (тис. грн.)	1 534 003	х
12.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	165 655	х
13	Кредитні операції, що класифіковані як "сумнівні" (тис. грн.)	149 417	х
13.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	64 089	х
14	Кредитні операції, що класифіковані як "безнадійні" (тис. грн.)	193 233	х
14.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	186 742	х
17	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	1. Відкрите акціонерне товариство "Сведбанк", код країни 804, пряма участь - 100%	х

Додаток "Рахунки довірчого управління" за 1-й квартал 2009 року ЗАТ "Сведбанк Інвест" не публікується у зв'язку з відсутністю операцій.

Голова Правління О.В.Олійник

Головний бухгалтер І.В.Бакланова

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 21.04.09 р. у справі № 19/85/09 порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ДНІПРО-СЕРВІС», ЄДРПОУ 31230180 (69050, м. Запоріжжя, вул. Чумаченка, буд. 15 г, кв. 10, п/р 26008301276254 в філії ПІБ м. Дніпрорудне, МФО 313054). Розпорядником майна у справі призначено арбітражного керуючого Мартиненко Наталію Михайлівну, ліцензія АВ № 307514 (адреса: 69006, м. Запоріжжя, пр. Маяковського, б. 12, кв. 5).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Полтавської області від 16.04.2009 р. по справі № 23/119 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ТОРГОВИЙ ДІМ «РСМ» (код ЄДРПОУ 35206226, юридична адреса: 36010, м. Полтава, вул. Червонофлотська, 35; поштова адреса: 36023, м. Полтава, вул. Колективна, 6, кв. 90).

Ліквідатором по справі № 23/119 призначено Лазарєва Федора Едуардовича (ліцензія серії АБ № 116272 від 09.02.2005 року; поштова адреса: 36002, м. Полтава, вул. Матросова, буд. 27). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 15.01.09 р. у справі № 14/5322 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Старт-Агро» код ЄДРПОУ — 33468870 (Черкаська обл., Смілянський. район, с. Велика Яблунівка, вул. Горького, 1) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Занько Миколу Миколайовича, ліц. АБ № 216861 від 10.03.05 р. (18021, м. Черкаси вул. Героїв Дніпра, 81, к. 409), тел. 80677653820.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено провадження у справі № 28/21-б про банкрутство ТОВ «ТД Вуглеенергоспецкомплект» (03150, м. Київ, вул. Горького, 95, код ЄДРПОУ32552842).

Розпорядником майна призначено Олефіренко Олександра Івановича (Ліцензія Міністерства економіки України серії АВ № 397265 від 17.09.08 р., адреса: м. Київ-0370, вул. Зодчих, 62-А, кв. 58).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.Установчі та реєстраційні документи, круглі печатки та штампи, вище зазначеного підприємства, вважати недійсними.

Окружний адміністративний суд м. Києва викликає представника ТОВ «РТК ЛТД» (03110, м. Київ, вул. Пироговського, 19, корп. 8; код ЄДРПОУ 32523866) та Віновет Олену Вікторівну (м. Кривий Ріг, вул. Димитрова, 76, кв. 45) (надалі — Адресати) для участі у судовому засіданні по справі № 11/472 за позовом ДПІ у Солом'янському районі м. Києва до ТОВ «РТК ЛТД», Сабадаш Ю. О., Віневет О. В., третя особа: ВАТ «Виробничо-будівельний комбінат «Кібер» про припинення державної реєстрації.

Судове засідання відбудеться 01.06.2009 року о 10 год. 30 хв. за адресою: м. Київ, вул. Десятинна, 4/6, зал судового засідання № 13.

Адресати викликаються до суду для участі у судовому засіданні у процесуальному статусі відповідачів.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, б. 307) від 24 лютого 2009 року у справі № 01/333 фізичну особу-підприємця Пономаренка Юрія Федоровича,18000, м. Черкаси, вул. Леніна, б. 41, кв. 32, ідентифікаційний код 1525602198 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Юдицького Олександра Вікторовича (адреса поштова: 18018, м. Черкаси, пр-т Хіміків, б. 60, кв. 9, юридична: 65490, м. Теплодар Одеської області, пр-т Енергетиків, б. 85, кв. 5), ліцензія Міністерства економіки України АБ № 176122 від 19.07.2005 року, тел.+38 050 333-71-20, тел/факс +38 047 265-09-66. Заяви кредиторів підприємця приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за поштовою адресою господарського суду та ліквідатора.

Господарським судом Волинської області (43016, м. Луцьк, пр. Волі, 54 а) 10.12.2007 р. порушена справа № 1/144/47-Б про банкрутство Закритого акціонерного товариства , «Рожищенський «Птахокомбінат» (45108, с. Носачевичі, Рожищенського району, Волинської області, вул. Прилісна, 1, ЄДРПОУ 31183995, № свідоцтва 02529856, індив. податковий номер 311839903139, р/р 26007301000885 Луцька філія АКБ «Форум», МФО 303644). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хомишина Ігоря Григоровича (адреса: 79015, м. Львів, вул. Поліщука, буд. 87-а, кв. 17, ліцензія Міністерства економіки - та з питань Європейської інтеграції України від 21.12.2004 року серія АБ 116117). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, б. 307) від 14 квітня 2009 року у справі № 10/530 фізичну особу-підприємця Босецького Олександра Федоровича, 20800, м. Кам'янка Черкаської області, вул. Леніна, б. 87, ідентифікаційний код 2575005171 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Юдицького Олександра Вікторовича (адреса поштова: 18018, м. Черкаси, пр-т Хіміків, б. 60, кв. 9, юридична: 65490, м. Теплодар Одеської області, пр-т Енергетиків, б. 85, кв. 5), ліцензія Міністерства економіки України АБ № 176122 від 19.07.2005 року, тел.+38 050 333-71-20, тел/факс +38 047 265-09-66. Заяви кредиторів підприємця приймаються на протязі тридцяти днів з дня публікації оголошення за поштовою адресою та ліквідатора.

СПОРТ

№ 85 (4585) СЕРЕДА, 13 ТРАВНЯ 2009

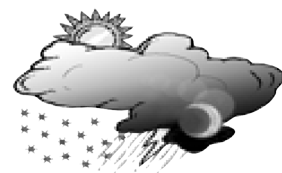

13 травня в Україні короткочасні дощі, місцями грози, на сході й у Криму місцями шквали 15—20 м/с. Вітер переважно північно-західний, 5—12 м/с. Температура вночі 3—8 градусів тепла, на півдні і сході близько 10 (у західних областях місцями на ´рунті заморозки 0—3, у Карпатах у повітрі 0—2); удень +12—18, на півдні й у Закарпатті до +21.

ЦЬОГО ДНЯ, 13 ТРАВНЯ

❐ **1849.** Народився класик української літератури Панас Мирний (головний твір — «Хіба ревуть воли, як ясла повні?»). ❐ **1865.** Відкрито Одеський (тоді — Новоросійський) університет. ❐ **1913.** У Петербурзі здійснив політ перший у світі 4-моторний літак "Руський витязь" конструкції киянина Ігоря Сікорського. ❐ **1944.** Завершено визволення Криму від німецько-фашистської окупації. ❐ **1946.** В СРСР ухвалено постанову про розвиток реактивного озброєння. Народження радянської ракетно-космічної промисловості. ❐ **2002.** Помер Валерій Лобановський, видатний футболіст і тренер.

Турнірна хроніка

Легка атлетика. Дезенцано-дель-Гарда (Італія). XXII традиційний турнір з багатоборства Multistars — Trofeo Zerneri Acciai. Жінки. Семиборство. 1. Енніс (Велика Британія) — 6587 очок. **2. Ганна Мельниченко (Україна, Полтавська область, «Динамо»/»Колос») — 6077.** 3. Тарасова (Узбекистан) — 5989.

Дзюдо. Туніс. Етап Кубка світу. У вазі до 66 кг наші з двома медалями — Сергій Дребот виборов срібну, а Гевор Геворнян — бронзову. Валентин Греков у категорії до 90 кг став другим. У змаганні жінок у вазі до 78 кг Анастасія Матросова стала третьою, а Марина Прокоф'єва у категорії понад 78 кг виграла «срібло».

Фехтування (шабля). Гент (Бельгія). Етап Кубка світу. Українка Ольга Жовнір виграла бронзову медаль. У півфіналі Жовнір програла німкені Александрі Буйдосо з рахунком 11:15.

Стрільба з лука. Пореч (Хорватія). Етап Кубка світу. Жіноча збірна України стала бронзовим призером. У півфіналі вона поступилася майбутнім переможницям змагань — команді Китаю — 206:208. У матчі за третє місце наша збірна перемогла збірну Індії — 212:197.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. Плей-оф. 1/2 фіналу. Третій матч. 11 травня. **«Донецьк» — «Київ». 85:78 (30:22, 31:18, 13:20, 11:18).** Рахунок серії —2:1.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 27-й тур. 8—11 травня. «Волинь» (Луцьк) — «Закарпаття» (Ужгород). 3:2. «Сталь» (Алчевськ) — «Десна» (Чернігів). 2:0. «Олександрія» — «Оболонь» (Київ). 1:0. «Кримтеплиця» (Молодіжне) — «Нафтовик» (Охтирка). 3:1. «Енергетик» (Бурштин) — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ). 2:0. «Дністер» (Овідіополь) — «Княжа» (Щасливе). — +:-. «Геліос» (Харків) — «Фенікс» (Калініне). 0:1. «ІгроСервіс» (Сімферополь) — «Динамо-2» (Київ). 0:1.

«Оболонь», «Закарпаття» — по 50 очок, «Волинь», «Севастополь» — по 43, «Олександрія» — 41, «Кримтеплиця», «Десна» — по 39, «ІгроСервіс» — 38, «Сталь» — 37, «Дністер» — 36, «Фенікс» — 32, «Динамо-2» — 30, «Нафтовик» — 28, «Геліос» — 22, «Княжа», «Прикарпаття» — по 20, «Енергетик» — 18.

Хокей. Берн (Швейцарія). Чемпіонат світу. **Фінал.** 10 травня. **Росія — Канада. 2:1 (1:1, 1:0, 0:0). Шайби:** Саприкін, 13, Радулов, 35 — Спецца, 6. **Матч за 3-є місце. Швеція — США. 4:2 (0:0, 2:1, 2:1). Шайби:** Ерікссон, 34, 36, Гуннарссон, 49, Одуя, 60 — Джонсон, 26, Павелсій, 43.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«Динамо» — чемпіон! 13— разовий!

Футбол. Чемпіонат країни. 27-й тур. 8 —10 травня.

«Львів» — «Зоря». 3:1. 2 900 глядачів. **Арбітр** — Деревинський (Київ). **Голи**: Манджюк, 16, 85, Г. Баранець, 59 (п) — Антонов, 40. **Вилучено** Омоко («Зоря», 83, два попередження).

«Іллічівець» — «Кривбас». 2:0. 4 500 глядачів. **Арбітр** — Родіоненко (Луганськ). **Голи**: Кашевський, 61, Мельник, 87.

«Дніпро» — «Чорноморець». 4:1. 12 300 глядачів. **Арбітр** — Шандор (Львів). **Голи**: Денисов, 8, Назаренко, 22 (п), Бєлік, 50, Воробей, 88 — Діденко, 73.

«Металіст» — «Металург» Д. 1:1. 14 500. **Арбітр** — Дердо (Іллічівськ). **Голи**: Едмар, 24 — Танаса, 46.

«Ворскла» — «Арсенал». 1:0. 3 000. **Арбітр** — Сіренко (Сімферополь). **Гол**: Главіна, 82 (п). **Вилучено** Закарлюку («Арсенал», 90+2, поштовх суперника рукою в обличчя після зупинення гри), Далку («Ворскла», 90+2, поштовх суперника рукою в обличчя після зупинення гри).

«Шахтар» — «Харків». 3:0. 10 000 глядачів. **Арбітр** — Венгер (Київ). **Голи:** Селезньов, 28, Вілліан, 33, Дуляй, 77.

«Металург» Зп — «Карпати». 0:0. 6 000 глядачів. **Арбітр** — Зубарєв (Донецьк).

«Динамо» — «Таврія». 3:2. Голи: Ідахор, 3, Гіоане, 55, Монахов, 57, Несмачний, 75, Алієв, 90+2.

«Динамо»: Шовковський, Манджюк, Асатіані, Несмачний, Юссуф, Єременко, Гіоане, Корреа (Нінкович, 65), Кравченко (Алієв, 46), Бангура, Зозуля (Мілевський, 46). *Тренер* — Юрій Сьомін.

«Таврія»: Старцев, Корнєв, Монахов, Джуричич, Карамушка (Казанюк, 77), Маркович, Галюза, Любенович, Голайдо, Ідахор, Ковпак. **Тренер** — Сергій Пучков.

Арбітр — Покидько (Полтава).

Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 12 000 глядачів. 22 градуси.

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**23**	**1**	**3**	**65—18**	**70**
2. «Шахтар»	**17**	**7**	**3**	**42—15**	**58**
3. «Металіст»	**15**	**8**	**4**	**41—23**	**53**
4. «Металург» Д	13	6	8	33—24	45
5. «Ворскла»	12	7	8	27—23	43
6. «Дніпро»	11	9	7	29—22	42
7. «Металург» Зп	11	9	7	26—25	42
8. «Таврія»	9	6	12	36—39	33
9. «Кривбас»	8	8	11	21—32	32
10. «Карпати»	7	10	10	30—30	31
11. «Зоря»	7	7	13	27—41	28
12. «Чорноморець»	10	2	15	30—39	26
13. «Львів»	6	7	14	21—34	25
14. «Арсенал»	6	7	14	20—33	25
15. «Іллічівець»	**5**	**5**	**17**	**26—50**	**20**
16. «Харків»	**2**	**9**	**16**	**16—42**	**15**

Бомбардири: Ковпак («Таврія») — 14 м'ячів, Алієв («Динамо») — 13, Бангура («Динамо») — 12, Коельо («Металіст») — 11.

Минулої неділі «Динамо» на своєму заповненому стадіоні достроково стало чемпіоном України! Двічі поступаючись у рахунку, кияни знайшли в собі сили зламати хід важкого і гострого поєдинку і достроково повернули собі титул, котрим впродовж двох років володів «Шахтар».

Коли небо над динамівською ареною розквіло феєрверком, пригадався день 21 червня 1992 року у Львові, де відбувся фінальний матч першого в історії незалежної України чемпіонату. Тоді також зустрічалися «Таврія» і «Динамо». Столична команда протягом матчу мали помітну перевагу, але не забила жодного м'яча. А таврієць Сергій Шевченко на 75-й хвилині зробив це, і його команда стала «золотою».

Певний символічний підтекст був і в недільному матчі, в якому зійшлися ті самі клуби. І цей поєдинок, як уже згадувалося, мав конкретне відношення до визначення чемпіонського титулу.

Тим часом нинішній комплект золотих нагород, котрий динамівці отримають пізніше, — 26-ий(!) за 82 роки існування цього славного клубу. Тринадцять разів «Динамо» (Київ) ставало чемпіоном Радянського Союзу. І от тепер вона повторила цей результат протягом значно короткого терміну — у 18 чемпіонатах незалежної України. Цього разу для досягнення високої мети динамівцям вистачило 23 перемог.

До речі, на післяматчевій прес-конференції журналісти запитали **Юрія Сьоміна**, яка з тих вікторій найбільше йому запам'яталася?

— Складним був матч у Києві з донецьким «Металургом» (1:0). Тоді ця команда була одноосібним лідером, не втратила жодного очка і гру демонструвала якісну. Ми поступалися в Запоріжжі, але зламали гру і виграли (3:1). Та й взагалі, гадаю, легких перемог не було. Радує, що ми забили вже 65 м'ячів. І це, зрозуміло, не межа в нинішньому турнірі, який ми провели досить рівно.

А ще Юрій Павлович сказав, що дуже вдячний уболівальникам, які прийшли на стадіон у великій кількості, незважаючи на поразку «Динамо» в матчі КУбка УЄФА в Донецьку. «Сьогодні ми пропускали досить несподівані м'ячі, — сказав він. — Гра не клеїлася, але були об'єктивні причини. Після вильоту з Кубка УЄФА нам було непросто мотивувати гравців. Але я ще раз хочу привітати всіх динамівців, усіх, хто працює у нашому клубі, з чемпіонством. Але сезон ще не завершено. У середу на нас чекає ще одне дербі з «Шахтарем», півфінальний кубковий поєдинок, і до нього ми готуємося з усією серйозністю».

До цього Юрій Сьомін додав:

— У нас іще буде час проаналізувати весь цей рік, У ньому було багато гарного, але осічка в півфіналі єврокубка лягла важким тягарем. Разом із тим, вона спонукає нас до пошуку нових рішень, бо зупинятися на досягнутому «Динамо» не може. Потрібно йти далі. Напевно, десь були недоробки, щось не вийшло. Що ж, будемо виправляти помилки. Тим більше, у новому сезоні повернуться до нас травмовані Папа Діакате, Тарас Михалик, Артем Кравець, на високий рівень готовності, сподіваюся, неодмінно вийдуть Айіла Юссуф, Олег Гусєв... Ми, до речі, майже жодного разу так і не зіграли оптимальним складом. Однак, незважаючи на це, все-таки стали чемпіонами!

Це перший титул для Юрія Сьоміна в київському «Динамо» і дорогоцінний подарунок тренерові до його дня народження (11 травня).

І насамкінець наведемо слова динамівського півоборонця **Олександра Алієва (на знімку)**, котрий забив переможного м'яча у ворота «Таврії»: «Я щасливий, що ми достроково стали чемпіонами країни. А ще — отримали путівку напряму, без усіляких відбірних матчів, до групового турніру Ліги чемпионов УЕФА».

Фото Володимира КОТЛЕНКА.

«Серіал» завершиться в Стамбулі

Футбол. Кубок УЄФА. 1/2 фіналу. Матчі у відповідь. 7 травня.

«Гамбург» (Німеччина) — «Вердер» (Німеччина, Бремен). 2:3. Гамбург. «Арена». **Голи**: Олич, 13, 86, Дієго, 29, Пісарро, 66, 83, Бауманн, 83. **Перший матч — 1:0.**

«Гамбург»: Рост, Демель (Боатенг, 63), Гравгаард, Матейсен, Янсен (Аого, 78), Пітроіпа, Яролім, Алекс Сілва (Бенджамін, 71), Трохувскі, Петрич, Олич. **Тренер** — Мартін Йол.

«Вердер»: Візе, Фрітц, Мертезакер (Предль, 54), Налдо, Беніш, Фрінгс, Бауманн, Езіл, Дієго, Пісарро (Німайєр, 89), Розенберг (Алмейда, 62). **Тренер** — Томас Шааф.

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Динамо» (Україна, Київ). 2:1. Голи: Жадсон, 17, Бангура, 47, Ілсіньо, 89. **Перший матч — 1:1.**

«Шахтар»: П'ятов, Срна, Іщенко, Чигринський, Рац, Ілсіньо (Левандовський, 90+2), Гюбшман, Гай (Вілліан, 70), Фернандіньо, Жадсон, Луїс Адріано (Гладкий, 70). **Тренер** — Мірча Луческу.

«Динамо»: Богуш, Бетао, Сабліч, Юссуф, Ель Каддурі, Єременко (Корреа, 79), Вукоевич, Нінкович, Алієв, Бангура, Мілевський. **Тренер** — Юрій Сьомін.

Арбітр — Олегаріу Бенкеренса (Португалія).

Донецьк. РСК «Олімпійський». 26 000 глядачів. 13 градусів.

Мало хто заперечить, що в цілому гра була рівною. На успіх у двоматчевому протистоянні могли розраховувати обидва колективи. Господарі відкрили рахунок після того, як бразилець Адріано виграв боротьбу в Сабліча й скинув м'яч під удар своєму співвітчизникові Жадсону. А той сильно пробив під поперечину. І «Шахтар» повів у цьому напруженому матчі. Однак уже перші хвилині другого тайму принесли успіх «Динамо», коли Бангура скористався передачею Алієва й ефектно переграв П'ятова.

Надалі тривала гостра і рівна боротьба. Здавалося, що все так і закінчиться нічиєю. І буде призначено додатковий час. Однак «Шахтареві» вдалося вирвати перемогу останньої миті. Щоправда, невпевнено діяв воротар динамівців Богуш. Він не втримав м'яч у руках після навісу Фернандіньо, і оборонцям довелося виносити м'яча подалі від гріха. Однак ні оборонці, ні воротар не втримали Ілсіньо, який продемонстрував відмінну швидкість і видатний дриблінг, і забив отой історичний гол.

Отже, попереду маємо останній «фільм» цього тривалого серіалу під назвою «Фінал». У Стамбулі, на чудовій арені «Шюкрю Сарачоглу», зійдуться «Шахтар» і «Вердер». Там вони і вирішать: куди їхати Кубку УЄФА — до України чи до Німеччини...

Вітаємо!

Наша команда «Український дух» стала чемпіоном світу в першому етапі перегонів на суперчовнах Powerboat P1, який проходив на Мальті. За підсумками змагань Україна також отримала Гран-прі Мальти. Це справжній прорив нашої країни у вищій лізі водно-моторного спорту! За словами президента Національної федерації водно-моторного спорту, навігатора команди, народного депутата України Віктора Шемчука, ця перемога — результат спільних зусиль усіх, кому не байдужий не тільки спортивний імідж України, а й те, як сприймають її на міжнародному рівні. Завдяки перемозі у змаганнях такого рангу, в яких, до речі, Україна брала участь уперше, про нашу країну в ці дні світова преса говорила з позитивом і щирим інтересом.

Репортаж з перегонів нашого спеціального кореспондента читайте в наступному числі газети.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 922

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010022